

Зіновія Ірик

*Поезія
моєї душі*

Тернопіль – 2022

Зіновія Ірик

*Поезія
моєї душі*

Тернопіль – 2022

УДК 821(477)
I-80

*Рекомендовано до друку методичною радою
наукової бібліотеки Тернопільського національного
педагогічного університету ім. В. Гнатюка
Протокол № 1 від 20.01.2022 р.*

Укладач та бібліографічний редактор

Кульчицька О. Я. – заступник директора НБ ТНПУ імені
В. Гнатюка.

Художнє оформлення та комп'ютерна верстка

Лохвицький О. В. – завідувач науково-методичного відділу
НБ ТНПУ ім. В. Гнатюка

Відповідальний за випуск

Чайка І. А. – директор наукової бібліотеки ТНПУ ім. В. Гнатюка.

I-80 **Ірик З. Й. *Поезія моєї душі*** / Ірик З. Й. ; уклад.
О. Я. Кульчицька. – Тернопіль : Вектор, 2022. – 188 с.

«Поезія моєї душі» – поетична збірка Зеновії Ірик, в якій мають місце різножанрові поетичні твори. Читач пройметься любов'ю до рідного серцю краю, до глибоких роздумів про сенс життя, повірить в загальнолюдські цінності: відданість, порядність, в добро і в щирі, чисті та світлі почуття.

УДК 821.161.2(477.84)'06-1

© Наукова бібліотека Тернопільського національного педагогічного університету ім. Володимира Гнатюка, 2022

*Вірші свої зібравши в оберемоқ,
Нарешті я наважилась сказати,
Що іноді пишу я щось таємно,
Й на розсуд вам їх хочу показати.*

Петяна Осадча

У цей святковий зимовий день
Ми щиро Тебе вітаємо!
Добра і щастя Тобі бажаємо.
Хай обминають Тебе тривоги,

Хай світла радісна дорога
Щасливо стелиться в житті.
Гарна господиня, чуйна як дружина,
Любиш дочку, сина і в житті справедлива.

Людей сумлінно поважаєш,
За це повагу до себе викликаєш.
В роботі Ти наполеглива,
І роботу добре знаєш.

Як будеш вірші, гуморески писати –
Можеш народним поетом стати.
Революція крокувала по країні,
З нею Зеновія в рядах йшла.

Гуморески, вірші про народ писала,
Разом з народом до перемоги прийшла.
Будь весела і здорова,
З усмішкою йди по житті.

Нехай з тобою крокують
Щастя, радість, достаток землі.
Бажаємо всього найкращого Твоїй родині,
Частинкою якої Ти є.

Нехай Ісус Христос Вас охороняє,
А Матінка Божа добро посилає
на “многії і благії літа”!

(Присвячується Зіновії, 26.01.2005)

Ми – УКРАЇНЬСЬКА НАЦІЯ! НАРОД!

«Я вірю в ПОМАРАНЧЕВУ ЗОРЮ!!!»

Прикутий погляд до телеекранів.
До 5-го каналу, зокрема.
Напруга, нерви наші вже на грані.
Єднайсь, народе мій! Бо вже пора.

Майдани, площі, мітинги вирують
В оранжєвих наметах і стрічках.
Вже навіть діти “Ющенко!” скандують.
Лише на сході побутує страх.

Нам заповідь одинадцята каже:
“Не бійся, друже, радикальних змін.”
Дорога вже в минуле не проляже.
Вставай, вкраїнська націє, з колін!

Прислухайся до голосу сумління.
Поглянь сміливо правді у лице.
Й Тебе, народе інший, Україна,
Немов дітей, в ряди свої прийме!

А тим, хто нам постане на заваді
В пориві нашім, твердо кажем: “Ні!”
Скажімо: ”Так!!!” демократичній владі!
Ми повноправні гасди на землі.

Ми є дітьми твоїми, Україно.
Сповідуємо принципи добра.
Не став нас, Боже, більше на коліна.
Єднайсь, моя державо! Вже пора!

Дивись на ці стрічки яскраві, владо.
Вже ситі твоїм виявом турбот.
Ми не козли. Не бидло. Ми не стадо.
Ми – УКРАЇНЬСЬКА НАЦІЯ! НАРОД!

Ми президентом Ющенко обрали!
На Біблію він вчора присягав.
І нас на “Захід” – “Схід” не роз’єднали.
Народ єдиним, як ніколи, став!!!

То ж честь і слава неньці – Україні!
Всі сумніви розвіялися вщент.
Розходьтєся старі примари, тіні –
Новий йде до Престолу Президент!!!

Ми довго з Вами йшли до перемоги,
Долаючи і сумніви, і страх.
Студентам маєм поклонитись в ноги.
Це наша молодь в перших йде рядах!

Ще рано заспокоюватись, брате.
Ще не настала перемоги мить.
Хоч ми й єдині, й нас не подолати!
Та ворог ще очікує, не спить.

В новому, видозмінєнім форматі,
Свою замаскувавши справжню суть,
Поразку він не хоче визнавати,
Того й у жилах закипає лють.

Того й така зневага до Майдану,
Де, за його словами, “беспредел”.
Ще, брате, заспокоюватись рано.
Мобілізація потрібна наших сил!

Повірити так хочеться в ментальність,
У мудрість українця наяву.
Для влади – це агонія, летальність.
Я вірю в ПОМАРАНЧЕВУ ЗОРЮ!!!

24.11.2004

Ми вже не ті, які були ще вчора.
Вже українська нація не та.
Хіба свідомість може бути хвора?
Свідомість не чиновницька, – людська.

Свідомість там – на київських майданах,
Де позбирались люди звідусіль,
Що Ющенко обрали за гетьмана!..
Гостям кияни носять хліб та сіль.

Піднесена святкова атмосфера.
Заряд емоцій добрих і гучних.
А толерантність Київського мера
Є знаком кращих якостей людських.

З усіх куточків люди позбирались.
Любов'ю очі світяться, теплом.
В своїх бажаннях тісно поєднались,
Немов одна родина за столом!

А поруч з ними хлопці зі щитами
Та місією спокій берегти.
Вони також чиймись є синами.
А для дівчат звичайні юнаки,

Що мріють незалежно, вільно жити
В країні демократії, свобод.
Дівчат, що квіти носять їм, любити
Й громаду миролюбну цю – народ!

Ми горді тим, що з Тернопілля люди
Чисельно теж на марафоні цім.
І віримо, що перемога буде!!!
Доволі гучно вдарив з неба грім!

А сцена розривається від співу,
Демократичних гасел, скандувань.
В цих закликах немає зла та гніву.
У них – любов та єдність поривань.

Всім тим, хто в цьому бачить фарс чи трюки,
Де зібрань тих якийсь там процент,
Ми скажем: “Геть від України руки,
Бо ЮЩЕНКО – НАРОДНИЙ ПРЕЗИДЕНТ!!!”

07.12.2004

Їдуть люди, метушаться.
До Києва рвуться.
Януковичу на щастя
Кури не несуться.

Бо, якби хоч по одному
Яйцеві узяти,
Можна було б, по-любому,
Хлопа закидати.

Навіть цього великана,
Під два – висотою.
Та несучість кур погана
Настає зимою.

Отож дефіцитом стали
Курячі продукти.
Люди до столиці брали
Оранжеві фрукти.

З Тернополя теж рушають
Безкраї потоки.
Сильну віру люди мають:
Існувати ж доки?

Два молодики зібрались
В цю шеренгу стати.
В оранжеві куртки вбрались.
Стали вирушати.

Слава Богу, до столиці
Дібрались спокійно...
А там: квітнуть в людей лиця.
Мирно все, надійно.

Вітер прапори гойдає,
Хоругви, плакати.
Хлопців смуток огортає:
“ Де ж їм фану взяти?”

Три доби вони гасали
У пошуку цьому.
Гроші не допомагали,
Хоч вертайсь до дому.

Та, нарешті, зупинились
У якійсь хвилині...
Недалечко них юрмились
Хлопці біло-сині.

Прапори, стрічки розкішні
На вітрах гуляли.
Хлопці наші не торішні:
Вмить зметикували.

Здогадались вони взяти
Перваку флящину,
Щоб на площі не змерзати
У холодну днину.

Бачать: януковці змерзли.
Носи посиніли.
Руки до дровка примерзли.
Постаті присіли.

Поруч вже фляшки порожні
Біля них горою.
Наші хлопці все ж побожно
Взялися до бою:

Міша сало витягає
Із часником звісно.
Іван фляшку висуває,
Бо в кишені тісно.

А від запаху такого
Стриматися важко.
Сало зваблює любого.
Попадайся, пташко!

Довго хлопці не вагались,
Наші й донеччани.
Вмить товаром помінялись...
Біло-синя фана

Стала власністю героїв –
Нашоукраїнців.
В цьому мирному двобої
Єдність українців.

Взяли наші тую фану
До табору свого.
Як позбутись Міші, Йвану
Напису чужого?

“Янукович” на цій фані
Гордо красувався.
Прилюбому намаганні
Напис не стирався.

Якісь міри слід приймати,
І то вже нехайно,
А то можна в твар дістати,
Що не дуже файно.

Мали ручку із собою
(На всяк момент взяли).
Чітко правою рукою
Хлопці дописали:

–“За Ющенко!” “Так!” – додали.
Вийшло досить вдало.
Помогло в цім, –хлопці знали,–
Тернопільське сало.

“Янукович за Ющенко!
Так!” – Стали читати.
Ось так друзі цю проблему
Зуміли владнати.

З цього можемо по праву
Висновок зробити:
України честь та славу
Вже не зупинити!

Ми в державі керувати
Ющенко обрали.
Захід, Схід не роз’єднати,
Щоб там не казали!

А Тернопільським фраерам
Мусим поклонитись!
Бо змогли з людьми прем’єра
Салом поділитись!

Їхній лозунг їм вдалося
Перефразувати...
Щоби добре всім жилося,
Треба “Так!” сказати.

10.12.2004

Збігають дні, відходять у минуле.
І кожен з нас чекає добрих змін.
Душа і серце зміни ці відчули.
Скликає до соборності нас дзвін.

Пречиста Діва Свого Сина родить
В традиціях, у діях, у душі.
А Україна незалежність зводить
В людині кожній нашої землі.

Ми всі причетні до цієї справи
Як громадяни нашої землі.
Всім серцем прагнемо для неї слави,
Хоч кілька літ уже на чужині.

Тривожить нас побачене, почуте.
Болить – безмежжя фальші і брехні.
Та Україна Богом незабута –
І піде демон з нашої землі.

Оновлена, очищена, спокійна.
Вона, нарешті, вступить до ЄС.
І буде ця торжественність подвійна:
Яскрава Зірка нам звістить з небес

Про вельми добру дату й пречудову:
Народження Месії у ці дні!
Після Вечері Зірку світанкову
Побачимо у Господа в руці.

Вона нам сповістить те, що чекали
Віками наші прадіди й діди.
Про що пісні та молитви складали
У праці, в битві, в крапельці сльози.

Ми радо всі зустрінемо цю звістку,
Бо серцем наближаєтесь сюди,
Де довгий час кидали людям кістку.
А ми цим мізером втішались та жили.

Різдво Христове й Новорічні свята
Із волевиявленням нашим співпадуть:
Багато нас! – І нас не подолати!
Хоч владу просто так не віддають.

Та єдність цю ніхто не подолає
І не сфальшують наших голосів,
Бо український люд вже вимагає,
Щоб трон в державі Ющенко посів!

Ото ж святкуймо, любі, перемогу!
Ця перемога, вірмо, нас усіх!
Вклонімось Божій Матері та Богу
І Божому Дитяткові до ніг!

Нехай дарують нам земні набутки.
Здоров'я множать, силу і снагу.
Підносять щастя в формі незабутки.
І бережуть державу молоду!

Збігають дні, відходять у минуле.
І кожен з нас чекає добрих змін.
Душа і серце зміни ці відчули.
Скликає до соборності нас дзвін.

Пречиста Діва Свого Сина родить
В традиціях, у діях, у душі.
А Україна незалежність зводить
В людині кожній нашої землі.

Ми всі причетні до цієї справи
Як громадяни нашої землі.
Всім серцем прагнемо для неї слави,
Хоч кілька літ уже на чужині.

Тривожить нас побачене, почуте.
Болить – безмежжя фальші і брехні.
Та Україна Богом незабута –
І піде демон з нашої землі.

Оновлена, очищена, спокійна.
Вона, нарешті, вступить до ЄС.
І буде ця торжественність подвійна:
Яскрава Зірка нам звістить з небес

Про вельми добру дату й пречудову:
Народження Месії у ці дні!
Після Вечері Зірку світанкову
Побачимо у Господа в руці.

Вона нам сповістить те, що чекали
Віками наші прадіди й діди.
Про що пісні та молитви складали
У праці, в битві, в крапельці сльози.

Ми радо всі зустрінемо цю звістку,
Бо серцем наближаєтесь сюди,
Де довгий час кидали людям кістку.
А ми цим мізером втішались та жили.

Різдво Христове й Новорічні свята
Із волевиявленням нашим співпадуть:
Багато нас! – І нас не подолати!
Хоч владу просто так не віддають.

Та єдність цю ніхто не подолає
І не сфальшують наших голосів,
Бо український люд вже вимагає,
Щоб трон в державі Ющенко посів!

Ото ж святкуймо, любі, перемогу!
Ця перемога, вірмо, нас усіх!
Вклонімось Божій Матері та Богу
І Божому Дитяткові до ніг!

Нехай дарують нам земні набутки.
Здоров'я множать, силу і снагу.
Підносять щастя в формі незабутки.
І бережуть державу молоду!

14.12.2004

Нам доводилось терном блукати.
Манівцями ходити в пільмі.
Українських жінок продавати.
Ще й людину вбивати в собі.

Ми вбачали у білому чорне.
В добрих намірах – прояви зла.
Та неспинні історії жорна
Відсівають половину з зерна.

Вже не вірили в те, що настане
Для всіх нас доленосна доба.
Поєдналися площі, майдани.
А очолила рух цей “Пора”.

Як під Кругами, хлопці ті стали
У тривожній історії плин.
В якусь мить вороги засичали.
Закрутився історії млин.

І відсіялись зерна правдиві.
Помаранчево звівся Майдан.
І обличчя привітні, щасливі
На цій площі побачив пахан.

Та йому не збагнути ніколи
України піднесений клич,
Що донісся до кожної школи
У цвітінні дитячих облич.

Хоч різниця була в поколіннях, –
На одному робився акцент,
Щоб почув цілий світ: ”В УКРАЇНІ
ВІКТОР ЮЩЕНКО є ПРЕЗИДЕНТ!”

14.12.2004

Ще рано заспокоюватись, брате.
Ще не настала перемоги мить.
Хоч ми й єдині, й нас не подолати!
Та ворог ще очікує, не спить.
 В новому, видозміненім форматі,
 Свою замаскувавши справжню суть,
 Поразку він не хоче визнавати,
 Того й у жилах закипає лють.
Того й така зневага до Майдану,
Де, за його словами, “беспредел”.
Ще, брате, заспокоюватись рано.
Мобілізація потрібна наших сил!
 Повірити так хочеться в ментальність,
 У мудрість українця наяву.
 Для влади – це агонія, летальність.
 Я вірю в ПОМАРАНЧЕВУ ЗОРЮ!!!

21.12.2004

Скажіть, по кому плаче дзвін,
Сумує, тужить Україна?
Хто прагнув щастя, волі, змін
Й відмовивсь стати на коліна.
 Хто не бажав на чужині
 Горбатитись, наймитувати.
 Хотів на батьківській землі,
 Як добрий син, хазяйнувати.
Хто розумів, що Волю, Честь
За гріш не можна продавати.
На Патріота гідно тест
Одним із перших став здавати.
 По зову серця хто ішов
 На поклик рідної держави.
 Кого провадила Любов,
 А не розкішні лаври слави.
Хто Тризуб й синьо-жовтий стяг
Беріг, немов зіницю ока.
Хто поборов у собі страх.
І йшов вперед! Назад – ні кроку.
 Для кого Гідність – над усе!
 І все, що є правдивим, – цінне!
 Хто крізь життя своє несе
 Ім'я величне – УКРАЇНЕЦЬ!

27.09.2014

Так пахло літо споришами.
П'янило літо чебрецем.
Прощались матері з синами.
А літо плакало дощем.
 Без касок та бронешилетів
 Йшли в бій відважні пацани.
 Не думалось, що у поетів
 Будуть оспівані вони.
Давалась важко так розлука.
Казало серце «не іди»,
Там»Урагани», «Смерчі», «Буки»,
Та честь просила «треба йти!».
 Хтось мусить землю захищати,
 Її кордони та людей.
 Гірку сльозу ковтала мати.
 Тулила розпач до грудей.
О! Скільки їх не повернулось.
На тисячі вже відлік йде.
Афганістан ще не забулось,
А тут нових народ несе.
 Усіх приймає небо радо.
 Ці легіони все ростуть...
 Ну як тобі живеться, владо,
 Коли з життя найкращі йдуть?
Ми ще на березі життя.
Ми ще шукаєм переправи.
Та багатьох уже нема.
Багато з них у німбі слави.
 Герої йдуть у небеса.
 Герої справжні не вмирають.
 А ми на березі життя.
 Ще зорі нам гріхи прощають.
Ще місяць вказує нам путь
І вихід з лабіринтів долі.
Змішалось все: брехня і суть
У цьому розпалі сваволі.
 Ще квола вервичка надій
 До неба втоптує дорогу.
 А хлопці там приймають бій,
 В кулак стиснувши страх, тривогу.
І хто за цим усім стоїть?
Політиків брудні інтриги?...
На протязі тисячоліть
Не зрушити цієї криги.
 Розставить час крапки над «і»
 Й ворожі сторони розсудить.
 Та чи пробачити собі
 Це братовбивство зможуть люди?

27.09.2014

Майдан

Не маємо права забути
І з пам'яті стерти ті дні,
Коли визначалося «БУТИ
Як нації нам, а чи ні»!

Коли на Майдани мільйони
Із Вірою в Правду людей,
Долаючи страх, перепони,
В полонів безсонних ночей

Із різних куточків країни
Зійшлись, щоб довести собі:
– Я Син та Дочка України,
Яка дуже рідна мені!!!

Піднялись за Гідність й Свободу,
За Волю, Надію, Права.
Давно Духу й Сили Народу
Такої не знала Земля!

5 років з тих пір вже минуло.
5 років – загоєння ран.
Вже трохи суспільство забуло,
Чого домагався Майдан.

Змінилася наша ментальність.
Ми іншими стали уже.
Уроки Майдану печальні
Змінили обличчя людське.

Небесної Сотні Герої –
На Землю для того прийшли,
Щоб з ворогом лютим в двобої
Загинути й в Небо піти.

Героям судилось померти,
Щоб ми з вами гідно жили!...

Не можна із пам'яті стерти
Людей, що життя віддали
За те, щоб Земля процвітала,
Щоб спокій та мир панував.
Згадаймо, як Сотня злітала!
Як в Небі Господь Їх стрічав!

Не маємо права забути
І з пам'яті стерти той час
– Кривавий задимлений лютий, –
Що в Націю вирізьбив нас!

15.02.2019

Міняються епохи, люди, плани

Вірш про Шашкевича

Він збагнув справжню сутність народу.
Його мрію одвічну відчув
В ті часи, коли волю, свободу
Світська влада взяла під засув.

Заборона, табу рідну мову
В меншовартності ставили ряд.
Він відкрив українському слову
Всі можливості йти на парад.

Розумів усім серцем: надія
Не тоді, коли очі сумні,
Розквітає й збувається мрія,
А як руки діяльні, живі.

Слова Коллара взяв за епіграф
До «Русалки Дністрової» він.
І пішов до ворожого лігва,
Щоб на сполох ударити в дзвін.

Пробудити в серцях заскурузлих
Мрію вирватись з путів, оков.
Взяв з собою в малесенький вузлик
Лиш Надію, і Віру й Любов.

Спалахнув, як Зоря вечорова,
Але довго горіти не зміг.
На вістрі полум'яного слова
Він душі благородство зберіг.

Молодий у священика рясі
Він промови складав для прочан.
Навіть зараз, в новітньому часі
Промовляє до нас Маркіян.

Його слово, як криця, лунає.
Його мужність – в високім чолі.
Й дотепер він народи єднає
На цій, Богом нам даній, землі!

14.11.2011

Ліна Костенко

Міняються епохи, люди, плани.
Рікою час над вічністю пливе.
Народжуються генії, титани.
Чи їх талант держава береже?

На горизонті нашого письменства
Яскрава засвітилася Зоря.
В ряди вона влилася дисидентства
І заявила людям про права.

Звучало Слово віще та правдиве.
Будило мрії приспані в серцях.
Здригнулося суспільство хворобливе,
Відчувши небезпеку в Слові, страх.

Потрібно би це слово підкорити,
Очистити від «зайвої ваги».
Вона сказала: «Слово має жити!»...
Їй друкуватись далі не дали.

Мовчання було довгим, літ шістнадцять.
Над Словом збиткуватись не дала...
Їй Долею дарована ця праця –
Творити з допомогою пера!

У неї в кожному вірші – суть глибинна.
В рядочку кожному – паростки живі.
Клич до прозріння, пісня журавлинна
І біль душі – Поезія її.

Титаном Духу та Самопожертви
По праву називаємо митців,
Які не визнають творіння мертве,
Таке, що не дає своїх плодів.

Що служить лиш імперії в догоду.
За ширмою скриває свою суть...
Костенко Ліна – це слуга Народу,
Що вибрала сама для себе путь!

Дорога нелегкою є в поета,
Не здатного на підкупи, брехню...
Напевне досі ще жива планета,
Що маємо Людину ми таку!!!

16.03.2012

Посвята Василеві Барвінському.

(до 125-річчя від дня народження)

Його ім'я, що було призабуте,
Нарешті повернулось з забуття.
Він пережив в свій час гоніння люте
І 10 довгих років заслання.
Та табори мордовські не зламали,
Не похитнули віру у життя.
Рукописи помалу «воскресали»,
Що більшовицька знищила орда.
Взірець він благородної людини,
Шляхетним духом сповнений увесь.
Походить зі славетної родини.
Був знаний і відомий добре «десь».
Цей світ беріг ім'я його і твори.
На Батьківщині довго він мовчить.
Та згодом композитор «заговорить».
Фортепіано знову зазвучить.
Нотні листки злітались, мов лелеки,
Збережені, врятовані з вогню.
Друкує його твори світ далекий.
На Україні ж випала йому
Дорога хресна. Разом із народом
Сумирно на Голгофу він іде...
Гордितись українським славним родом
Європа, США, Японія буде!!!
Прийшла пора належне віддавати...
Бо хто, скажіть, повинен, як не ми
Ці імена забуті воскресати,
Що навіть світом визнані були!?
Його творіння справді грандіозні.
Ця музика вилонює дива.
Тепер відомо: твори ці спроможні
Зворушувати будь-які серця.
Ми матимем можливості сьогодні
Переконатись в вірності цих слів.
Звучатимуть мелодії народні.
Торкнеться наших струн душевних спів.
Фортепіанній музиці властиво
У звуках гармонійних, чарівних
Народжувати в серці справжнє диво.
На шлях добра скеровувати злих.

Нечесних благородством надихати.
Гріховних на шлях істини вести...
Буде сьогодні музика звучати
З-під вправної студентської руки.
 Полетіть голос потічком живильним.
 А ріки вражень вийдуть з берегів.
 Що навіть сумнів може стати сильним.
 Байдужих не буде між слухачів.
Бо ця Людина так могла творити, –
Заслухатися може й Сам Творець!
Талант від Бога мусить вічно жити
І до людських доноситись серцець!!!

22.02.2013

Вірш-присяга Макаренку

Про нього кажуть: «Педагог-новатор,
Людина-практик, зодчий душ людських».
Трудився він сумлінно і багато
У закладах освітньо-виправних.

В комуні ім. Дзержинського, в Куряжі
Він справу мав з бездомними дітьми.
Для нього чужа доля більше важить,
Ніж власний статус і життя своє.

Для нього безпритульний – особистість,
Скалічена пороками життя,
Де зовнішність огидна часом чисті
Людські ховає риси й почуття.

Пройнятися проблемами дитини,
Заглянути у закутки душі.
Побачити в ній паростки Людини, –
Макаренка ідеї виховні!

Ввійти в довіру кожної дитини,
Її налаштувати на добро,
Зворушити сумління за провини, –
Це сутність педагогіки його.

Макаренка систему світ сприймає.
І рівних їй аналогів нема!
Вона результативність добру має.
Її осердям доля є людська.

14.03.2013

Учитель всіх учителів
(190-річчя від д/н К. Д. Ушинського)

У Пантеоні слави сяє
Його немеркнуче ім'я.
До нас він й нині промовляє
Пророчим голосом Творця.

Учитель всіх учителів! –
Про нього думка побутує.
Він входить до числа синів,
Яких народ сам продукує.

Народу рідному служити
Він посвятив своє життя.
Завжди на рідній говорити,
Бо рідна мова – це душа.

У 22, ще майже юним,
Поставив він собі мету,
Що сили всі, душевні струни
Віддасть за Отчину свою.

Був демократом, гуманістом.
Як просвітитель-педагог
Науку цю глибинним змістом
Наповнив. Дав талант цей Бог.

Педагогічним інструментом
Правдиве слово він обрав.
В житті його були моменти,
Коли він тиску зазнавав.

Росія царська заперечень
В той час терпіти не могла.
І вимагала певних зречень,
На що людина ця не йшла.

І «педагогіка народна»
Він науковий термін ввів.
Творити чесно, благородно
Йому Всевишній Сам звелів.

«Дитячий світ» та «Рідне слово» –
Творіння щирі для дітей.
Вважати буде помилково,
Що він – російський Прометей.

По праву маємо пишатись:
Він – й український педагог!
До нього можемо взивати
У час досягнень та тривоги.

...Пройшли роки. В нових умовах
Живемо всі сьогодні ми.
Та віщість й силу його слова,
Як гордий стяг, несуть віки.

Хай самовіддане служіння
Його народові, землі
Як постулат й душі горіння
Беруть державні діячі.

Вже голос нації з Майдану
Почули й визнали світи.
Ушинському складаєм шану!
І з ним крокуєм до мети!

25.02.2014

Шевченко Т. Г.

Збагнути справжню сутність неможливо
Воїстину Поета та Митця.
Для України, навіть світу, диво,
Як Велет Духу виріс з кріпака.

В руках хлопчини крейда і вуглина
Творили на долівці дивосвіт.
З простих речей зростала ця Людина,
Що залишила в спадок «Заповіт».

Поета хист й художника майстерність
Поєднував у собі наш Кобзар...
А заклики звільнитися од скверни –
Борця за незалежність й волю дар.

Був не політик, та його ідеї
Лягли в основу партій, групувань.
На себе взяв він місію Мойсея,
Аби народ свій вивести з блукань.

Не полководцем був, та влучним словом
До боротьби мільйони закликав.
Ми ще й сьогодні під його Покровом
Чимало вирішатимемо справ.

Не дипломат, та думки широтою
Добивсь для України визнання.
Не проповідник... Вірою святою
Нам відкриває двері в Небеса.

Почав пророчу місію у 30.
Дорогу на Голготу – в 33.
Його ім'я, що Зіркою святиться,
Несемо шанобливо й гордо ми.

Біблійним духом сповнені Тараса
Життя і творчість, віра та любов.
Недовгою була життєва траса:
Він з цього світу в 47 пішов,

Щоб повернутись в пам'яті народній,
Ожити в серці кожного із нас.
Мабуть не було ще в країні жодній
Такого демократа, як Тарас.

Аристократа духом, віртуоза,
В руках якого пензель оживав,
Поезія народжувалась, проза.
А як митець захоплено співав!

Духовну велич нам не осягнути,
Якою наділив його Господь...
Громадськість світова до нас прикута,
Бо на Майданах нація, народ.

Про націю таку Шевченко мріяв –
Велику, волелюбну та міцну!
Знаменну нині маємо подію:
Віддати честь та шану Кобзарю!

Ми ще у своїх бідах безпорадні,
Мізерні перед Величчю його,
Адже колишні всі структури владні
Країну нашу кинули на «дно».

Феномен блуду в тому полягає.
Що нація розділена всередині.
Більшість синів, що хліб її вживає,
Не визнають, цураються її.

Шевченкове сьогодні актуальне
Посланіє «І мертвим, і живим,...»,
В якому кожне слово є повчальне.
Нам скористатись конче треба ним.

Не шматувати землю, не ділити,
Не дерти шкуру з брата свого.
А вільними на Україні жити,
Бо це бажання Господом дано.

12.03.2014

Шевченкові стежки

(до 200-річчя Т. Г. Шевченка)

У кожному селі, містечку, місті
Вшановуєм Пророка Тараса!...
Сумними є для України вісті:
Прийняли першу Сотню Небеса.
Дослідження торкалося курганів,
Урочищ, монументів та споруд.
Збирав Тарас Шевченко різні дані,
Якими наділяв його маршрут.
Й у Вишнівцях доводилось бувати...
Ступала скрізь Тарасова нога.
З тих пір буде Шевченка пам'ятати
Тернопільщини славної земля.
З ім'ям Шевченка в бій ішли Герої.
І помирали з іменем Його,
Коли підступні снайпера набої
Довкола себе засівали зло.
До древнього він Крем'янця мандрує.
І що його провадило сюди?
Які новини шлях йому віщує?
Його манили поклики гори.
У пам'яті вкарбується навічно
Й в народнім серці слава Кобзаря.
Сприйматимуться нами канонічно
«Борітеся – поборете!» – слова.
Змивали кров людську гарячі сльози.
Лунало «Пливе кача» в Небеса...
Ще не оплакали своїх Героїв. ... Дози
Нових отрут піднесло нам життя.
Коли вершини він дістався Бони –
Крутої і високої гори, –
Побачив краєвид чудовий... Дзвони
Якусь магічну силу донесли.
Із постаментів дивиться пророчо
Цей Велет Духу, Світоч, Прометей.
І гордо синьо-жовтий стяг тріпоче.
Роїться вулик збуджених людей.
Прикутий погляд до телеекрану,
До 5-го каналу зокрема.
На тілі України нову рану
Зробити намагається рука
Гора ця пам'ятає брязкіт зброї
Орди Батия хана... Кривоніс
До Крем'янця привів своїх героїв.
І багатьох у жертву там приніс.

Це – велелюдна Нація Майдану
Ступає на Шевченкові стежки.
Ми всі йому складаєм нині шану!
Для ворогів стискаєм кулаки.
Сусідньої і братньої держави...
В новітнім часі поступу вперед
Не ймемо віри, як вершина слави
У лабіринти вплуталась тенет.
На П'ятницькому цвинтарі спочили
Усі, хто в грізній битві полягли.
Хрестами всі позначені могили.
Є кобза із гранітної плити.
Великий син великого народу
Із постаментів сходить на Майдан,
Щоб незалежність, волю та свободу
Здобути для українців й галичан.
Не про таку Шевченко-геній мріяв
Державу, Україну та народ.
Він своїм Словом Віщим правду сів
І боронив державу від заброд.
Шевченко занотовує легенди,
Перекази, – про Ірву зокрема.
Вдивлявся він в історій дивні стенди.
Вдавався до акварелей, олівця.
Хай на Престолі нашої Надії
Горить завжди Тарасова свіча.
А всі, з Майданом зв'язані події,
Дійдуть до переможного кінця!
Життя і творчість Славного Пророка
Пов'язані є з Тернопіллям теж.
Упевнені були Тараса кроки.
Цікавості його не було меж.
Почаївської Лаври грандіозність
В малюнках акварельних зображав.
До Кам'янець-Подільського серйозні
Тарас художник наміри плекав.
Доручено йому було збирати
Перекази, пісні, – матеріал,
Пов'язаний з фольклором. Описати
Етнографічні пам'ятки він мав.
Знайомиться з фортецею Старою,
З форпостами подільської землі.
Збагачувався піснею живою
І скрізь збирав перекази й пісні.

13.03.2014

Посвята Свену Гедіну

(видатному шведському географу і досліднику)

Географ і дослідник. Експедитор.
Фотограф. Ілюстратор власних праць.
Чимало територій ним відкрито.
Прості гордились шведи Свену й знать.

Був знаний не лише на Батьківщині, –
За межами й кордонами її.
Літ 40 довелося цій людині
Не просто просуватись по землі, –

А підкоряти гори та вершини.
Відкрити семитисячний гігант
Музтаг-Ату. Піднявся до «Людини»,
Що світу довіряла свій талант.

У Азію Центральну експедицій
Здійснити аж 4 довелось.
Там, де не долітають навіть птиці,
Бувати Свену Гедіну прийшлося.

Статура невелика й окуляри
Ніколи на заваді не були.
Його манили гір високих чари,
Незвіданість Китайської Стіни.

Буддійських міст розкопує руїни.
Трансгімалаї першим відкрива.
Відношення не мав до України,
Та нам його цікаві відкриття.

Написано про нього дуже мало,
Хоч вклад його в дослідження значний!
Далеко не усі маршрути вдало
Закінчувались. Був й фінал сумний.

Про кожну експедицію детально
Описує географ у книжках,
Де кожен крок сприймається повчально.
Долати помагає сумнів, страх.

Великим вченим був й авантюристом.
Воєнним журналістом промишляв.
Ще володів він дипломата хистом.
Заслужено дворянський титул мав.

Цікава особистість й загадкова.
Свою кар'єру довго будував.
Мав інструментом в своїй праці й слово.
Чимало книг змістовних написав.

Помітний слід в історії досягнень
Лишив й географічних відкриттів.
В його житті було чимало прагнень.
Мету і ціль він чітко розумів.

Сьогодні ми вшановуємо з вами
Відкривача й географа цього!
Давайте просуватися стежками,
Де каравани рухались його.

Відчуймо небезпек підступні сіті,
Що часто зустрічалися в путі.
І зрозуміймо: люди є на світі,
Які стають взірцями у житті.

18.03.2015

Юрій Липа

В когорті найкращих Синів України
На чільному місці стоїть
Той, що передрік кращі Нації зміни
Й дав клич: «Рідну землю любіть!»

Бо й сам найдорожче спромігся віддати –
Життя – за свободу ідей!

І долю з народом зумів пов'язати
Цей Велет. Титан. Прометей.

Про Юрія Липу ітима в нас мова.
Про цю особистість значну,
Яка володіла майстерністю слова.
Й дар зцілень властивий йому.

Був геополітиком. Знана доктрина
Його Чорноморська всім нам.

Мав батько Іван вплив великий на сина.
Для них Україна – це Храм,

Де кожен повинен трудитись найкраще.
Бо в праці натхненній – наш шанс!
А бути собою напевне найважче,
Коли довкруги дисонанс.
Та Віра несхитна в Державу велику,
У силу незламну людську,
Його надихала спокійно, без крику,
Доктрину писати свою.
І бачиться в ній Україна суб'єктом
Йому в європейській сім'ї.
Де власні бажання, ідеї, проекти
Вирішують люди самі.
Був істинним він Українцем, по суті,
У поглядах й мислях своїх.
До вчення його ми сьогодні прикуті.
Бо не скористатись цим – гріх.
«Розподіл Росії» – з трилогії третя
Є значима книга його.
У ній він доводить: імперії злети –
Це гноблення інших та зло.
Імперські амбіції – вектор Росії
Й у наші новітні часи.
Молдову громили, Чечню лиходії.
Цього ж дочекалися й ми.
Цинічно північний сусід нападає
І Крим анексує у нас,
А Крим чільне місце в доктрині займає...
В руїнах та горі Донбас.
У засвіти вже тисячами подались.
Чомусь кращі з кращих ідуть!?
Чи ми від Росії таке сподівались? ...
В доктрині знаходимо суть.
Не так «меншовартості» легко позбутись.
Рецепти нам Липа дає.
І МУСИТЬ ТАКИ УКРАЇНА ВІДБУТИСЬ!!!
Великі ресурси в нас є!

07.05.2015

Докучаєв Василь Васильович

(до 170-річчя від дня народження)

Любити Землю кожен з нас повинен.
Досліджувати – місія не всіх.
Напевно не було й нема людини,
Що не шанує батьківський поріг,

Який в світ пізнання веде людину,
У простір невимовної краси.
Завжди хороший, добрий батько сину
Поради та знання передає,

Щоб той себе вмів реалізувати.
Принести користь людям та собі.
Тут варто Докучаєвих згадати...
Василь зростав в священика сім'ї

На принципах порядності й моралі,
З пошаною й любов'ю до Землі.
Він босоніж вивчав російські далі
І зрозумів, збагнув, відчув тоді,

Що батьківщина – це душі частина.
Земля – не просто поле чи стежки.
Земля – це Мати, що плекає Сина.
Вдивлявся він в річкові береги.

І першу свою працю наукову
Він рідній річці Касні присвятив,
Що протікає через Мілюково.
Себе в ролі дослідника відкрив.

Вивчає ґрунту кожен пласт сумлінно.
Розгадує походження верстви.
До нашої мандрує України,
Де чорнозем досліджує й ґрунти.

Здолати 10 тисяч кілометрів
Властиво людям сильним, вольовим.
Хтось обирає тишу кабінетну, –
Був Докучаєв іншим, не таким.

Старанно він вивчає чорноземи.
З'ясовує причини всіх засух
І пропонує рішення проблеми.
Всіх дивував його російський дух.

Постава горда вольної людини
Із поглядом проникливим, живим.
Упевнено, без сумніву, провини,
Й, водночас, залишаючись простим,

Наміченої цілі домагався,
Не визнавав ніяких перешкод.
Якщо за справу Докучаєв брався, –
То результат отримувал народ!

Був практиком і лектором блискучим.
Чудово, вмів словом володіти.
Нікому у житті не надокучив.
Ще дивувати й веселити вмів.

Йому властивий був дар провидіння.
Уміння спілкуватися з людьми.
Знав, що з любов'ю кинуте насіння
Обов'язково зможе прорости.

Земля, у трактуванні ґрунтознавця, –
Це цінний «чорноземний діамант».
В дослідника був ролі й виконавця.
Належно є оцінений талант

Цієї благородної людини
Із трепетним підходом до життя...
Земельні орендарі повинні
Збагнути, що й у ґрунту є душа.

Якби любов до Матінки-землиці,
Яка у Докучаєва була,
Ми відчували, – з жодної криниці
Зникати б не наважилась вода.

3.03.2016

У кожній хаті вишитий рушник,
В якому образ Славного Пророка.
Карбує таємничий світлий лик
На постаменті Вічності епоха.

Це саме Той, що долю передрік
Своєму українському народу.
Що від фортуни та багатства втік,
Складаючи зі злиднями угоду.

А Україну-неньку так любив,
Що ладен був за неї померати!
Він віщим Словом Націю будив,
Щоб Істину та Правду не проспати.

Стоїть Тараса Геній, Божий дар
Державності вкраїнської на чаті.
Він залишив у спадок нам «КОБЗАР»,
Що став дороговказом в кожній хаті...

Життя мережить долі рушники,
Нанизуючи їх на нитку часу.
У пам'яті живеш народній Ти
І житимеш, допок є світ, ТАРАСЕ!

10.03.2016

Світлій пам'яті Івана Гавди

Система кращих забирає.
Боїться їх правдивих слів.
Але, при тому, забуває,
Що є страшніша зброя – гнів,

Який в серцях простого люду
Вирує, мов гірська вода.
Хто Божого боїться суду, –
В тенета не ввійде гріха.

Та не про вбивць ітиме мова.
Залишмо їх на Божий суд.
ІВАН ГАВДИДА – майстер слова,
Що мав великий вплив на люд.

Він гуртував довкола себе
Активну молодь, юнаків.
І відчував підтримку Неба.
Свою Голгофу розумів.

Знамено хресне ніс смиренно,
Без нарікання та журби.
Він мав уже напевне в генах
До Правди хист, до боротьби.

Служінню Нації, ідеї
Своє життя він присвятив. ...
У інших будуть ювілеї, –
До сорока він не дожив.

У 36, доволі рано,
У інший вимір відійшов.
Ятримуть ще довго рани,
Холонутиме в серці кров

В знайомих, друзів та родини.
Знов риторичне: «йдуть чому
Найкращі з титулом Людини
І оптимісти по життю?»

Не буде знайдений убивця.
Ніхто і справу не відкрив.
В пору цвітіння чорнобривців
Тернопіль, Київ затужив.

В Саранчуки привезли тіло,
Де народився та зростав.
Застигло, втишилось довкілля.
І вересень засумував.

Не стало батька, чоловіка.
Синочка втратили батьки.
А одnodумці нову віху
В історії розпочали.

Та справа, за яку, по суті,
Своє життя герой віддав, –
Продовжується! Не забути
Івана кожен обіцяв,

Хто з ним знайомий особисто.
Для кого він авторитет.
Педагогічним тактом, хистом
Він володів. Знав свій предмет.

Закінчив наш педагогічний.
У рідній школі викладав.
Учитель був непересічний.
Багато дуже працював.

Не мав він почестей, високих
Посад, достатку та чинів.
Була любов в очах глибоких.
І погляд мудрістю яснів.

Був гідним націоналістом.
Політик, – не політикан.
Як повз людей проходив містом, –
То вислуховував краян.

Вирішував й простих проблеми.
За Україну вболівав.
«Народ», «державна», «воля» – теми,
З якими часто виступав.

Він націоналізму зерна
Й патріотизму закладав
У молодь, щоби всяке терня
Й бур'ян у душах не зростав.

Вшановуємо цю Людину! ...
Мав би зустріти 50
В тім році в вересневу днину.
Не повернути час назад.

12.10.2016

Великому Учителеві!

(до 100-річчя від дня народження Василя Сухомлинського)

Про таких кажуть: «Не жили – горіли
Безмірною любов'ю до дітей!».
Призначення своє так розуміли:
Жертовно віддаватись, щоб з очей
Дитячих завше промені іскрились
Цікавості. Довіри. Доброти.
У цього Гуманіста Правди вчились
Всі педагоги, діти, їх батьки.
Він без уваги не лишав нікого.
Знаходив час для кожного та всіх.
І не судив людей ніколи строго,
Бо розумів, що це великий гріх.
Добро чинити людям – це наука,
Якої треба вчитись все життя.
За хмарами образ ховатись – мука,
Яка руйнує душі та серця.
У вирі 21 століття,
Де так багато меркантильних справ,
Не просто віддавати серце дітям,
Як Вчитель Сухомлинський віддавав.
Так легко піддаватися спокусі,
Збиватись з ритму чесного життя.
А Він завжди на білому обрусі
Підносив чашу Мудрості, Добра.
В дитині кожній бачив особистість,
З їй притаманним викладом думок.
У тім краю, де є джерела чисті,
В житті дитина робить перший крок.
Навчав Він з тих джерел Причастя брати
І дбав, щоб не замулився потік.
В душі потрібно мир та спокій мати,
Аби прожити довгий плідний вік.
На жаль, сам Педагог жив небагато.
Осколки в серці визначили вік.
Він працював, творив, писав завзято.
Сприймав дитячу щирість, наче лік.
У вересні на світ благовістився
І в інший вимір в вересні пішов.
Сам благородства у Природі вчився.
До нас сьогодні із Небес зійшов
В своє сторіччя... Осінь позолоту
Під ноги стелить так, як і колись.
А Він свою стрічає дату соту
І зводить із портрета погляд Ввись.
Там, де немає смутку ні печалі.
Туди, де завше линуть журавлі.
Людина ця Високої Моралі
Стає взірцем для кожного в житті.

25.09.2018

Присвята Тутковському Павлу Аполлоновичу!

(до 160-річчя від дня народження)

Його по праву можна називати
Великим Українцем, що любив
Простори Землі рідної вивчати.
На жаль, у час непевний вельми жив.

Частенько зустрічав він перешкоди, –
Як в автобіографії писав, –
З боку людей, що не давали згоди
В його переконаннях. Виступав

На ґрунті принциповому відверто
І витрачав на це чимало сил.
Мети своєї добивався вперто.
Чимало у науці є барил, –

Він – справжнім був сподвижником науки.
На різні жертви задля неї йшов.
Терпів і переслідування, й муки.
Ним керувала Правда та Любов

До рідної Землі, народу, мови.
Ярлик отримав «націоналіст».
Й тоді було суспільство нездорове.
Засуджувало за кар'єрний ріст.

В Тутковського походження козацьке.
За це потрапив вчений під ковпак.
Він принципів своїх тримався хвацько.
Колеги нарекли його «дивак».

Та це переконання не змінило.
Не зменшило любові до Землі...
Лише тепер суспільство оцінило
Його заслуги й праці визначні.

Етнограф! Краєзнавець! Академік!
Над тисяча сто праць у нього є.
Обізнаний у природничій темі.
Служінням приклад іншим подає.

22.10.2018

Вельмишановний Борисе Євгеновичу!

(Платону – 100)

Як бачимо, 100 років – не межа.

Ви цей рубіж уже переступили.

Хай нова віха Вашого життя

Дарує Вам багато моці й сили!

Чимало за сторіччя Ви змогли

Привнести праць й досягнень у науку!

По всьому світу є відомим Ви!

А це народу нашому – НА РУКУ!

Учений український – наш ПАТОН! –

Із різних ЗМІ лунає гордовито.

Не замовкав Ваш вчора телефон,

Бо Вами років славних сто прожито!

А скільки за цей час Ви досягли:

Десь понад 10 сотень публікацій.

Чотири сотні винаходів!!!... Ви

Є з тих, які не люблять декорацій.

А роблять свою справу... От і все.

Вам завдяки тепер можливим стало

Робити процес зварювань будь-де:

У космосі й воді... Цього замало.

Проник цей метод в організм людей.

Це був прорив вагомий в медицині!

Сьогодні в Вас не просто ЮВІЛЕЙ, –

Подвійне свято в Вас сьогодні нині!

Ви в НАНУ – півстолітній Президент.

Сторіччя й Академія святкує!

На Вас сьогодні ставимо акцент.

Нехай про Вас вся Україна чує!

Тернопіль наш цінує Ваш талант

І Вас, шановний, любить й поважає!

Титан Ви у науці і Атлант.

Тернопільщина наша Вас вітає!!!

Педагогічний виш – ТНПУ

Й бібліотека наша Наукова!

Ми маєм працю Вашу не одну.

Теорія є практики основа.

Міцного Вам здоров'я, благ земних,

Людського щастя, спокою та миру.

Ще плодотворних років трудових.

Хай Бог оберіга ЛЮДИНУ щиру!

28 .11.2018.

Володимир Гнатюк

Він з тих людей, що в спадок залишають
Досягнення вагомі, надбаня.
Їх визнають. Шанують. Пам'ятають.
В ТНПУ всі знають Гнатюка.

Повз постамент із бронзи перед входом
У корпус головний ТНПУ
Щоденно разів 2 на день проходим.
І дякуєм уклінно Гнатюку –

Етнологу. Ученому. Людині,
Яка збирала думи та пісні,
Балади тощо... Так, як він, повинні
Науці віддаватися усі.

У Велесневі вчений народився.
Хлоп'ям покинув рідне село.
В дідів любити Землю рідну вчився.
Учителі найперші – дід Гілько

Й баба Марія. Скільки ж вони знали
Всіляких оповісток, співанок!...
Душа юнача спрагла все вбирала.
У третім класі вже знав 100 казок.

Захоплення фольклором забирало
Чимало в хлопця часу, та нужда
З літ перших гімназійних заставляла
Трудитись, працювати на життя.

Та, попри ці обставини, Володя
Не зменшував захоплення свого.
Оскільки він був вихідцем з народу, –
Служив йому завжди й любив його!

Такі, як Він, – самопожертви люди –
Увагу заслуговують людську!
Про нього пам'ять вічно жити буде.
Носить ім'я його ТНПУ.

Тернопільська Земля, що народила
Таку Людину, горда нею є!!!
У Велесневі їй музей відкрила.
Подія це великої ваги.

Вже років 50 музей працює.
І стільки ж часу стежечка жива.
Із вдячністю та шаную прямує
Народ до постаменту Гнатюка!

25.09.2019

Подяка Герману

Слово, якщо нелукаве
Й прямо від серця іде,
Щире, доречне, ласкаве –
Відгуки в душах знайде!

Словом цим, любий земляче,
Душі лікуєте нам.
Хтось від поезії плаче.
Інший відвідує Храм.

Дехто знаходить розраду...
Просто байдужих – нема!!!
Ми, що присутні тут, радо
В Ваші вслухались слова.

Книги для Вас – Ваші діти.
Скільки побачило світ!
Як нам за Вас не радіти!
Дяку сердечну прийміть!

Зичимо творчо зростати.
Зичим здоров'я, добра.
Хай береже Божа Мати
Вас іще многа літа!!!

6.11.2019

У мові тій душа твого народу

Будь патріотом рідної держави!
Твори добро людині та собі!
І причащайся словом нелукавим.
Слова бувають добрі, щирі, злі.

У слові добрім – та велика сила,
Що виганяє черствість із душі,
Що розправляє для польоту крила,
Зростає благодаттю на землі.

Слова недобрі віру підривають,
Спокійно жити в світі не дають,
У душах сумнів, спротив засівають,
Бо силу руйнівну в собі несуть.

Слід вимовляти слово шанобливо
У будь-яких обставинах життя.
Хай засівають українську ниву
Ласкаві, ніжні, трепетні слова.

Щоб мова наша квітла, розцвітала
І гордістю для кожного була!
В хвилини смутку й радості єднала,
Злітала молитовно в небеса.

22.02.2012

Є в кожного народу самобутність,
Традиції і звичаї свої.
Із сивого минулого в майбутнє
Сучасності нанизуються дні.

Й передається в спадок для нащадків
Любов до слова, рідної землі.
Минуле залишає нам на згадку
Предвічних істин мудрі скрижалі:

Не забувати корінь свого роду,
Найбільшу цінність – мову – берегти.
Є слово рідне – скарб його народу.
То ж батьківською завше говори!

Бо в мові тій душа твого народу.
У кожному слові – мудрість вікова.
У незалежність, волю та свободу
Вкладати треба істини слова.

Пусті слова розвіються на вітрі,
Впадуть чортополохом на поля.
Слід вибирати з мовної палітри
З міцним підґрунтям речення, слова.

Велика сила є у кожному слові.
Воно лікує, тішить та болить.
Хай в діалозі та людській розмові
Буде благословенна сутність, мить.

Благословенним словом всіх вітаєм,
Хто берега тримається свого!
Літературний вечір відкриваєм
У залі, де панує мир й тепло.

20.02.2012

Цей день мине, як все в житті збігає.
Зимі на зміну знов прийшла весна.
І кожен з нас душею відчуває:
Даремно ця година не пройшла.

Із вуст студентських мрії оживали.
Творився дум пречистих тихий плин.
Сонетом світлим задуми злітали.
Найтонших струн торкався клавесин.

Дівались десь затаєні образи.
З природою відбулося злиття.
Ще додавались до емоцій бази
Незвідані донині відчуття.

Бо те, що справжнє, щире, непідробне
Слід незабутній в серці залиша.
Поета творчість – надбання Народне!...
А враження сьогоднішнього дня

Знайти стежу до себе допоможуть...
В новітнім часі шоу, показух,
Де нехтують й пересторогу Божу, –
Рядочки щирі піднімають Дух!

І струни потаємні відшукати
Допомагають кожному в собі.
Поезію не просто слід читати, –
Слід бережно торкатися її.

19.03.2012

Шануймо мову: в нас вона одна.
І нею наші предки розмовляли.
Благословенна. Батьківська. Свята.
Їй завдяки ми нацією стали.

І нас уже Європа визнає.
На карті світовій ми – Україна,
А не якась окраїна. Ми є!
І мова наша чиста, солов'їна.

Спочатку було Слово... Сам Господь
Велить з Небес своєю розмовляти.
Лише тоді ми нація, народ,
Коли не будем мову забувати.

А ворог не дрімає наш, не спить.
І знов на українське зазіхає.
Нас досвід віковичний досі вчить:
Є зрадник той, хто рідне забуває.

Плекаймо! Розвиваймо! Бережимо
Мову батьків, що гарт пройшла роками.
А Україна-Мати – це наш дім,
Який будуємо власними руками.

04.11.2020

Ми – хранителі духовні і мудрості людської збирачі

Гімн бібліотеки

(75-річчя наукової бібліотеки)

Ти – Храм науки, Мудрості царина.
Духовний хліб для серця та душі.
У твоїх стінах твориться Людина,
Як із зернин окраєць на столі.

Приспів

Бібліотеко! Лину я до тебе,
Як до гнізда журавка навесні.
Для мене щастя більшого не треба.
Вклоняюсь я, Хранителько, тобі!

Для мене ти і Муза, і Мадонна,
І провідник в Святилище знання.
З твого Олімпу, Царства і Амвона
Бере початок доброти ріка.

Приспів

До тебе йдуть студенти, аспіранти,
Викладачі та інший персонал.
Твої книжки народжують таланти,
Бо в них – знання, натхнення і запал.

Приспів

Хоч Інтернет в життя наше ввірвався, –
Не втратить книга значення свого.
А хто у неї ще не закохався, –
Обитель знань запрошує його.

Прислів

23.02.2016

Ви у новім помешканні від нині.
Тут все таке величне і зручне.
Вам як спільноті зичимо, родині:
– Хай дім новий фортуна вам несе!

Нова оселя – це здійсненна мрія,
Комфорт, вагомі зручності, краса.
Хай резонансна нинішня подія
Вам вдячного приводить читача.

Ще запах фарби свіжої зберігся.
Надійний захист матимуть книжки.
На свято ваше люд цікавий збігся,
Щоб разом з вами екскурсом пройти

В читальні зали та абонементи,
У сховище взірцеве та зручне.
До вас ітимуть з радістю студенти.
Тепер – ви вузу вашого лице!

Неоціненний скарб бібліотеки
Вже на нових полицях виграє.
Нова оселя помахом лелеки
Запрошує всіх нас в свої ряди.

Ми з радістю із залу в зал пройдемо
І щиро порадіємо за вас.
З нас кожен вам подякує окремо
За те, що з вами в цей величний час.

Творіть натхненно. З вогником працюйте
У ореолі вдячності й добра.
Знань осередок – КНИГУ – пропагуйте.
Здоров'я вам на многая літа!!!

27.05.2011

Книжок різноманітних таїна
Для читача без нас є неможлива.
А кожна книжка – це слова, слова...
З них доля чиясь виткана щаслива.

Чи, навпаки, гірчить чиясь душа.
Волає криком зраненого звіра...
Знаходить кожна книжка читача.
І не буває нецікава, сіра.

Вона потрібна, як ковток води,
Як «Отче наш», як Віра і Надія.
І ми повинні читача вести
Дорогою, якою йде Месія.

Щоб не зіткнутись з черствістю душі.
Щоби збагнути значимість людини...
Бібліотекар бути на землі
Провідником у царстві книг повинен.

В потоці інформації знайти
Все те, що є людині необхідне.
Читач повинен з радістю іти.
Бібліотека – місце своєрідне:

Це лет думок, чистилище душі,
І вікової мудрості царина.
Скарбнице знань! Вклоняємось тобі,
Бо з тебе починається Людина!!!

12.08.2011

Всесвітній день бібліотек!

Ми раді всіх вас бачити в цій залі
У цей Всесвітній день бібліотек!
Співпрацювати будемо й надалі.
В бібліотеці книга, наче стек

В руках у скульптора в його роботі.
У кожній книзі - мудрість всіх віків.
На цій святковій життєствердній ноті
Вітати хочу всіх працівників!

Директора, що створює умови,
Щоб кожен вдосконалити процес!
В роботі методично-науковій
Вагомий відчувається прогрес.

Процес комплектування досконалий.
Уміло «обробляються» книжки.
Тепер уже усі читальні зали з
комп'ютером дружити почали.

Всім електронна видача на руку.
Процес скоріший, знаємо усі.
Щоби пізнати глибше суть науки,
До нас приходять наші читачі.

Ми кожному з вас раді, безперечно.
Всім підберем друкований продукт.
Не кожен з вас подякує нам ґречно,
Бо дехто зі студентів ще той фрукт.

Та більшість досить ввічливі, культурні.
Хтось може часом в чомусь дорікне.
Не йдуть в бібліотеку тільки «дурні»,
Що думають «відомо їм усе».

Що впевнені «їм книга не потрібна».
Навіщо, як доступний «Інтернет».
Це, безперечно, думка досить хибна.
В нас кожна книжка, друзі, - раритет!

В ній свою душу автор залишає,
Свої уміння, здібності, знання.
А той, хто нашу книжку не читає,
Не може бути в ролі читача.

Ми кожного з вас раді обслужити,
Потрібну інформацію знайти.
Озброєним знаннями легше жити.
Знання дають журнали та книжки.

Штурвал бібліотекар направляє
У море книг, де цінність вікова.
В нас кожен пунктик видачі чекає
На свого абонента, читача.

Приходьте при нагоді, друзі милі!
Скарбниця в нас книжкова - чимала!
Бібліотека наша буде в силі,
Бо вас ми маєм, рідні, - читача!

15.09.2011

У день Надії, Віри та Любові
Є й наше свято – День бібліотек!!!...
Спадають тихо листячка кленові.
Бере у руки осінь жовта стек

Й шліфує наших прагнень візерунки
І помислів високі береги.
Є читачі – найкращі подарунки
В бібліотечній справі. З Вами ми

Торуємо до знань стежину вперто,
Щоб шарувати мудрості пласти.
Як в пам'яті якісь події стерто, –
Журнали нагадають та книжки.

На їх сторожі стоїмо віками.
То ж Вам, колеги наші дорогі,
Бажаємо сподвижники ділами
Цю віковичну мудрість берегти!

Добра Вам! Щастя! Творчої наснаги!
Вагомих звершень! Радості! Добра!
Здоров'я і читацької поваги
На многая і благая літа!!!

27.09.2012

75 – ТОУНЬ

Коли останній вересень зіграє
В осінньому оркестрі свій акорд, —
До нас величне свято завітає,
Що відірве на хвильку від турбот.

Й в черговий раз збагнути допоможе
Бібліотеки місію святу.
Благослови жертовну працю, Боже:
Бібліотекар служить читачу!

Належимо собі лише частково,
А іншим віддаємося сповна.
Нам завдяки не замовкає слово,
Не робиться байдужою душа.

І що би там про нас не говорили
І як би не старався Інтернет, —
Ми на людську подяку заслужили!
Різноманітний є у нас предмет.

Собі і читачам нашим бажати
Ми хочемо здоров'я, благ, добра,
З Надією в майбутнє крокувати
І берегти духовні надбання.

30.09.2013

Прямує тихо осінь до зими.
Легким туманом Землю огортає.
Храм Мудрості значимої ваги
До себе в гості друзів закликає.

Бо в Вас сьогодні світле, гарне свято.
Бібліотеці Вашій – ЮВІЛЕЙ!!!
75 – немало й небагато.
Чимало в Вас попереду ідей!

Досягнень! Звершень! Задумів та злетів!
Потужний Ви інформаційний центр.
Оспівувані будете в поетів.
Прищеплюйте й надалі творчий ген.

Хай Ваша інформація лікує.
Бо може бути, знаєм, навпаки...
Нехай потреби Ваші влада чує
І діятиме з щедрої руки.

Бібліотека Ваша – Наукова.
Універсальна. Творча. Обласна.
Бажаєм Вам, щоб Ваша установа
Скоріше в нове місце перейшла.

Потреба в слові Правди – грандіозна
На різних рівнях нашого буття!
Проблема нас поглинула серйозна:
На сході України йде війна.

Десь кожен з нас в очікуванні дива
Скорішого закінчення війни.
Бо жити й почуватися щасливо
Можливо в світі миру й доброти!

Якби в руках людських святились Книги,
Де вкладені є Істина й Знання, –
В відносинах держав не було б криги...
Допитливого зичим читача.

Усім працівникам здоров'я, сили,
Наснаги, розуміння та тепла.
Крізь панцир зла щоб істина пробилась.
Всім Віри в світле, мирне майбуття!

14.11.2014

В свято Любові, Віри та Надії –
Всеукраїнський день бібліотек!
Тривожні досить маємо події
На стійкість видає нам доля чек.
Є справа наша вельми благородна:
У море інформації нести
Лиш правду, щоб могла людина кожна
Підноситись духовно та рости.
Нехай Господь нам в цім допомагає!
Хай щире слово душі засіва
Хай Бог в опіці нас усіх тримає
Й дарує многа благая літа!

29.09.2014

Веде доріжка в Храм святий науки.
Веде стежина в наш читальний дім,
Де бережно книжки беруться в руки.
За дар знання ми дякуємо їм.
З минулого місточком сьогодні
Йдем в майбуття стежиною весни.
На тій путі отримуєм натхнення.
В цім векторі ще довго нам іти.
Є перспектив, можливостей багато.
Проектів різних, рішень, постанов.
75 – це зовсім небагато...
У майбуття провадить нас ЛЮБОВ
До КНИГИ! ... Скільки їх в бібліотеці!!!
Старих й сучасних. Давніх і нових.
Хтось любить поблукати в Інтернеті.
Можливо й Ти, читачу, серед них.
Та ми Тебе запрошуємо в зали,
Яких у нас багато. ЗАХОДИ!
Сьогодні ми Тобі приготували
Ці виставки, де дух старовини
І сьогодні подих воєдині.
У руки КНИГУ бережно візьми.
І Ти збагнеш, що кращої святині
У жоднім Інтернеті не знайти!

16.04.2015

Змістовні конференції хвилини
Вже добігати стали до кінця.
Для нас, бібліотечної родини,
Ця зустріч вражень стільки принесла!

Уже давно традицією стало
Передавати досвід свій, знання.
А ще нас наше СВЯТО поєднало,
Що нам приносить осінь золота.

20 раз святкує Україна
Всеукраїнський день бібліотек!!!
Суттєві відбулись в державі зміни,
А нам дають на виживання чек.

Та, попри все, ми з Вами альтруїсти.
Багато часу жертвуєм на те,
Щоб в світі знань зростало наше місто.
Бібліотека мудрість береже.

Знання – скарби воістину нетлінні,
Багатство, що на ринку не знайти.
Приносимо в офіру Україні
Свою жертвовну працю завше ми.

Де послуги знайти ще безоплатні?
Уже й дороги платними стають.
До читача підходи делікатні
Дівчата наші з радістю знайдуть.

Людьми «забиті» бари, ресторани.
Чекає книгозбірня читача.
В нас мікроклімат гарний, непоганий,
А зала є здебільшого пуста.

– Вам, – кажуть, – треба час випереджати
І трішки забігати наперед...
А ти поспробуй в руки книжку взяти
І відклади на мить якусь планшет, –

Розкажуть сторінки видань чимало
Повчального і мудрого тобі.
І щоб там у суспільстві не казали, –
Книжки – нетлінні, вічні та живі!

В суспільстві, де гонитва за грошима
Заполонила закутки усі,
Стоїть, мов купина неопалима,
Бібліотека суцзя на Землі!

І буде величати вона доти,
Допоки існуватиме життя
І з радістю ітиме до роботи
Працівників споріднена сім'я.

Бо з Вами ми – хранителі духовні
І мудрості людської збирачі.
Хай будуть чаші щастя наші повні
Приходять в книгозбірню читачі.

Здоров'я всім міцного, творчих злетів.
Надії, віри, радості, тепла.
В чиновницькому врешті б кабінеті
Збагнули: є професія така,

Працівники якої неухильно
Клопочуться завжди біля книжок.
І бережуть скарби нетлінні пильно
Й возносяться душею до зірок,

Чим заслужили більшої зарплати
І кращого в державі визнання.
Дозвольте Вас, колеги, привітати
З нагоди професійного нам дня!

Запрошуємо всіх на чашку кави
В читальні зали прибрані пройти,
Де не шукають похвали та слави, –
Вкладають серце й душу у книжки!

2.10.2018

Запрошує бібліотека наша Вас
Гостинно в світ чудесний рукоділля,
Який творивсь щоденно в вільний час,
За винятком хіба що свят, неділі.

На полотні, тканині із ниток,
Що хрестиком й низинкою стелились
В польоті мрій, фантазії, думок
Такі прекрасні вироби творились!

Букети квітів дивної краси.
А вишиті сорочки чого варті!...
Стояли і стоятимуть вони
Ментальності вкраїнської на варті,

Щоб самотність нашу берегти
І українську сутність, ідентичність.
Всі вишиті узором рушники,
Які до ніжних струн душі дотичні, –

Це код народу. Справжній оберіг.
Наш талісман, що житиме віками!
Це отча хата, батьківський поріг...
Жіночими все створено руками,

Що вміють куховарити й пекти,
До свого серця ніжно пригортати,
Мир, спокій, лад у хаті берегти
Й в бібліотеці нашій працювати!

Так виставки книжкові підберуть,
Що погляду не зможеш відірвати.
Жінки, дівчата, подруги несуть
Любов, гостинність, злагоду до хати.

А українська хата носієм
Є гену незнищенності та сили!!!
Колись виходив з хати тої дим.
Руками хату вправними білили.

Була оселя глиняна тоді
Із призьбою й колодязем при вході.
Пізніше будували цегляні.
Тепер величні вілли стали в моді.

Та повернімось знов в доступну всім.
Таку увазі Вашій пропонуєм.
Господа, хижа, хата рідна, дім,
Де живемо, радіємо, сумуєм.

Де вервечкою стежечка веде
До клумб, які посаджені дбайливо,
Де господарка різна, сад росте.
Отут ми почуваємось щасливо!

Ікони є в оселі, образи
Як обереги хати та родини.
Тут вишиті дбайливо рушники
Руками благородної людини.

Святкують в ній Великдень та Різдво.
Великдень – свято радості та дива.
Збере до купи батьківське гніздо,
Бо Великодня трапеза важлива.

Поділимось освяченим яйцем.
– Христос Воскрес! – нам сповіщають дзвони.
А душу пройме дивний світлий щем.
Помолимося щиро до ікони.

Та поки що є Великодній піст
І йдуть до свят кругом приготування.
В цій суєті також глибинний зміст,
Бо маємо на Бога сподівання.

9.04.2019

До дня бібліотек

Бібліотеко!... Ти з віків постала
І в майбуття торуєш вірно путь.
Хто думає: «Ти менш важлива стала», –
Хай обґрунтує міркування суть.

Звичайно, що часи змінились, люди.
Інформаційний простір аж кишить,
Та Ти, Скарбнице знань, стояти будеш,
Бо так потреба в мудрості велить!

А Слово, закарбоване віками,
Ріка не зможе змити перемін!
Все створене великими умами,
Залишиться константою, без змін.

Хоча це Слово вже оцифрували
Й новітні технології прийшли, –
Важливо, аби Книгу не ховали,
А, як зіницю ока, берегли!!!

Прогрес в житті ніяк не зупинити,
Сказати треба більше – НАВПАКИ!
Але і Книга має право жити,
Адже Вона пройшла уже віки.

І потрясінь чимало пережила.
Роки буремні впевнено пройшла.
Тож на увагу нашу заслужила
Й запрошує гостинно читача.

А він прийде, щоб там не говорили,
Попри шалені темпи сьогодні.
Такої, як у Слові, моці, сили,
Які до знань провадять та натхнень,

Більш не знайти! Блукати в Інтернеті
Безрезультатно можна без кінця...
Коли вже півні заспівають треті, –
До Книги вмиє потягнеться рука.

В цім напрямку працюємо сумлінно.
У ногу з часом впевнено йдемо.
В епосі цифровій вже Україна.
І ми на місці теж не стоїмо.

Ресурсів безліч в нас інформаційних.
Репозитарій «збільшуєм» щодня.
Багато читачів у нас постійних.
Працюєм задля користувача.

Існує е-доставка документів.
Багато книг в форматі цифровім.
Для науковців наших та студентів
У руслі вже крокуємо новім.

Тримаєм на плечах своїх роками
Освітній та дослідницький процес.
Усі, хто співпрацює плідно з нами,
На собі відчують наш прогрес.

Вітальним словом ювілярів «грієм».
У рубрику «Події» заходіть.
Усі вимоги часу розумієм...
Працівників бібліотечних бережіть!

Сьогодні професійне наше свято!...
Осінній день ще дихає теплом.
В бібліотеці нас не так багато,
Як золотого листя за вікном.

І ми на добре слово заслужили –
Ті, хто скарби нетлінні береже.
Дай, Боже, нам і всім здоров'я й сили
Нове вивчати й берегти старе!

Жовтень, 2021 рік

За добрі вчинки дякують уклінно!
За щире серце Бог благословля!
За відданість і вірність Україні
Є вдячною природа і земля.

Не просто є у час перебудови
Собою залишатись попри все.
Ваше ім'я прекрасне і чудове!
Обличчя Ваше добре і просте.

А те, що ми зібралися чисельно,
Уже говорить більше, ніж слова.
І як би часом не було пекельно,
Ви будьте горді доброго ім'я!

Якщо вітають, значить не байдужа!
Якщо здоровлять, значить не чужа.
Ми при нагоді дякуєм Вам дуже
За розуміння й часточку тепла.

У Вас знаходим щиру українку,
І Берегиню затишку свого.
А так як розуміє жінка жінку,
Мужчинам розуміти не дано.

Сьогодні Україна зустрічає
І Рік Новий, і свято Василя!
Вас щиро з Днем народження вітає
Бібліотеки нашої сім'я!

І хай ми може не такі багаті
(На більше заслуговуємо ми)
Та горді тим, що в колективній хаті
Багато дефіциту – доброти.

Цей колектив колись Ви сформували
І, як зіницю ока, берегли.
Сьогодні знову всіх нас позбирали,
А ми не довго прошені були.

Прийшли, щоб в цю торжественну хвилину
Віддати честь, повагу і уклін.
Ніщо так не звеличує людину,
Як ближнього тепло, душевний дзвін.

І хай душевні струни не змовкають!
Хай не черствіють душі і серця!
Бо хто, якщо не ми, нас привітає?!
Бо хто, якщо не ми, нас об'єдна?!

Працюйте довго в нашім колективі!
Життя людське продовжує потік!
Онуком і дітьми будьте щасливі.
Хай задуми збуває Новий Рік!

А Мати Божа ніжним омофором
Оберігає Вас на стежечці життя.
А ми прийшли, щоб побажати хором
Здоров'я! Щастя! Многая літа!!!

Присвячується Б. Г., 14.01.2003

Зима фату сріблясту одягає.
У парі з Новим Роком шлюб бере.
Небесна Ласка їх благословляє.
І серце з того тішиться людське.

Кругом така ідилія казкова.
Це Таїнство природної краси...
А Ви усіх нас запросили знову,
Щоб розділити радість Коляди.

Щоб в Ній Дитятко Боже прославляти!
Зустріти в гурті Старий Новий Рік!
Щоб Вас із Днем народження вітати!
А добре слово – це найкращий лік,

Коли душа заплуталась у сіті,
А серце зажурилось в суєті.
Як добре те, що люди є на світі,
Які розвіють сумніви в душі.

Підкажуть щось, підтримають в розмові.
А Ви, у свою чергу, кожній з нас
Підняти в змозі настрої святкові
Умієте у цей тривожний час.

Це ввічливе «як ти? і як там діти?» –
Родинні сіє, світлі почуття.
Сьогодні з Вами хочем порадіти
Й сказати Вам, що Ви у нас така

Зичлива, добра, ніжна та привітна.
Ніколи гру подвійну не веде,
На противагу часточці елітній,
Котра на Президента нині йде.

Що нам до них. У нас своя програма,
Згідно якій лунатимуть тости...
Бабуся Ви чудова, чуйна мама.
То ж перший за здоров'я гурт цей п'є!

За щастя другий питимем, братове!
А третя чарка п'ється за любов,
За майбуття хороше, світле, нове,
Де Матері Небесної Покров

Буде над нами вічно царювати.
Все, що від Бога, – чисте, як сльоза.
Дозвольте Вам сьогодні побажати,
Щоб Вас Небесна Сила берегла!

Кріпила завше на стезі життєвій,
Як перепони трапляться на ній.
Здорові будьте, радісні, щасливі.
Хай здійснюється кожна з Ваших мрій.

Ігорчик оправдає сподівання,
У першу чергу, Ваші та батьків.
Хай сумніви розвіються, вагання.
Нехай молитва наших матерів

Скріпляє нас у Вірі та Надії.
За Вас ми піднімаємо чарки!
Хай Рік Новий у хату Вам засіє
Зернини втіхи, ласки, доброти!

Хай доля благ багато Вам дарує.
Небесна Ласка душу зігрива.
Наш колектив Вас любить, Вам віншує:
Здоров'я, щастя, многая літа!

Присвячується Б. Г., 14.01.2010

Ми разом з Вами стільки прожили
Й під Вашим патронатом проробили.
Сказали Вам з посади вже піти.
Нам заперечити не вистачило сили.
 Не стало духу , щоб сказати “ні”.
 Григорівну Богдану слід лишити.
 Не хочем віддавати ми її,
 Бо як, скажіть, будем без неї жити.
Стається так, як вищий чин сказав.
Стається так, як цього влада хоче.
Хто намір заперечувати мав,
З ним просто розправляються охоче.
 Ковтнувши спересердя біль і гнів,
 Постали ми, як кажуть, перед фактом.
 Все менше залишалось часу, днів
 До здійснення задуманого акту.
Життя розставить всі крапки над “і”
І вирішити зможе всі проблеми.
Чи будемо казати “так” чи “ні”.
Потрібно залишати ці дилеми.
 Хай буде вже, як сталося, як є.
 Хай буде так, як цього інші хочуть.
 Не стане просто ласки, доброти,
 Якою променяться Ваші очі.
Ми почуваємось, як птахи без гнізда,
Немовби вкоротились наші крила.
Як не стає колись поводиря,
Втрачається у зраї її сила.
 Ми, безумовно, бачитись будем,
 І, звісно, з Вами будемо вітатись,
 Та безліч різних протиріч, проблем
 З іншим директором вже будемо рішати.
До Вас привикли ми за ті роки,
Притерлися, як кажуть у народі.
На те, як на роботу ходим ми,
Ви свої очі закривали вроді.
 Прощали нам усі наші гріхи
 Прощали нам образи, непокори.
 Задумались сьогодні всі жінки,
 Немов прийшло до колективу горе.

Очікуємо, що тепер буде.
І як картоплю будемо копати.
Так прийнято: коли новий прийде,
Свої порядки буде встановляти.
Ви на останок дали халати,
В них дехто з літа влізтися не може.
Будемо всі, мабуть, як близнюки.
Різнитися будуть лиш наші рожі.
Добре, як морда дивиться на Вас.
А що, якщо спиною йде фігура.
Бориса ми усі впізнаєм враз,
Бо чоловіча в нього є натура.
Ще й капці носить розмір 43.
Сашко, як Боря, з роду чоловічих.
Як будуть пізнаватися жінки?
Емблеми слід повісити скоріше...
Не ця проблема вкупку нас звела.
Зібрались ми сьогодні, щоб сказати
Вам простодушні щирості слова,
Бо Ви були нам як сестра і мати!
Любили нас, жаліли понад все.
І премію, бувало, добивались.
Смутилося, тривожилось лице,
Коли в проханні цьому відмовляли.
Ви мали мужність зносити усе,
Що не завжди приємне для людини.
Сьогодні ми Вам дякуєм за все,
Що зроблено для нашої родини.
А зроблено багато, певна річ:
Нема розколу в нашім колективі.
Хоч єдність не така, як мала Січ.
Мала зарплата. Не усі щасливі.
Безсумніву, проблем багато є.
І, певна річ, усім не догодити.
Та ми сьогодні в залу цю прийшли,
Щоб добре, гарне, світле говорити.
Бо Ви ж від нас назавжди не йдете.
Вам інша пропонується посада.
Всього лиш трішки нижчою буде
Тепер на цьому місті Ваша влада.
Та це не змінить світлої душі.
Характер Ваш не зможе помінятись.
Сьогодні щиро дякуємо всі,
Що мали щастя з Вами працювати.

Пліч-о-пліч йти дорогою життя.
Робота – це добряча половина,
Як час не рахувати для снання
Й відпустку, що минає швидко, лине.
Як бачимо: збігає швидко час.
Роками ми мужніємо, що казати.
Не всі на цьому світі люблять нас.
Не всі, звичайно, будуть поважати.
Та Ви нас розуміли, як ніхто.
І співчували нашим негараздам.
За Вашу чуйність і душі тепло
Дозвольте Вам подякувати уклінно!
Вручаємо на пам'ять скромний дар.
І слово, що як сонце, зігріває.
У Вас багато ще жіночих чар.
Ще не один услід Вам поглядає.
Приємна жінка нашим містом йде.
В очах застигла дивна таємниця.
А осінь сипле листя золоте.
Чекають діти, внучок і світлиця.
Родина в гості з радістю чека.
Надіється город на Ваші руки.
Проблемам цим не видно ще кінця.
Бо так в житті, повірте, мусить бути.
Робота, звісно, є наш другий дім.
Де серце ми повинні залишити.
Хай затишок панує в домі цім.
Будете з нами далі працювати.
Нова людина прийде замість Вас.
Ми й цю людину хочем привітати.
А як буде, покаже згодом час.
Будемо спільно труднощі долати.
Завершую словесний діалог.
Та на останок треба побажати.
Нехай здоров'я Вам дарує Бог.
Від зла оберігає Божа Мати.
Сімейного Вам затишку, тепла!
Взаєморозуміння на роботі.
Багато сил на “многая літа”.
Аби дожити, ну хоча б, до сотні!!!

Присвячується Б. Г., 11.01.12

В день Ангела прийміть вітання наші!
Вони, повірте, з глибини душі.
Святкують Олександрри, просто Саші.
Вони такі потрібні, дорогі.

Для нас Ви, в першу чергу, є директор.
На цій посаді місяців зо три.
А для студентів як відмінний лектор.
Доцента титул Ви вже досягли.

Ще досить рано висновки робити
Про колектив наш, що для Вас – новий.
Довіру Вашу хочем заслужити,
Бо термін Вам відведено значний.

Ви молодий, цікавий, енергійний.
Багато в серці Вашім доброти.
Важливо нам, щоб Ви були надійний.
І кожну з нас плекали, берегли.

Не будем восхвалу собі складати.
Переконатись зможете самі,
Що ми умієм гарно працювати,
Бо неледачі, добрі і прості.

Та мова не про нас сьогодні йдеться.
Увагу зосереджуєм на Вас.
Скажіть, чи добре з нами Вам живеться
У цей складний перебудови час?

Не вірте тим, хто плеще язиками.
Хто хоче кістку кинути між нас.
Добросусідство хай царить між нами.
Сьогодні ми прийшли вітати Вас!

Це підлабузництвом не можна називати.
Цей жест є вияв шани й доброти.
Вас хочем просто щиро привітати!
Щоб Ви нам руку дружби простягли.

А ми для Вас попросимо у долі,
Щоб берегла Вас, спершу, для сім'ї.
Хай різних благ, утіх буде доволі
У молодому Вашому житті!

Щоб ми під Вашим вмілим патронатом
Сягнули в ректораті визнання.
Відчули скоро збільшення зарплати!
Бо є важким, погодьтеся, життя.

Хай нас єдна взаєморозуміння.
Повага, милосердя і добро.
А ми Вам будем дякувати уклінно
За чуйність, щирість, ласку і тепло.

Хай Вас провадить по життя стежині
Міцне здоров'я, воля козака!
Щасливі будьте серед нас – в родині,
Де місце Вам дано керівника!

Керуйте так, щоб не розбіглося “стадо”.
Людина кожна скарб і індивід!
І ми прийшли Вас привітати радо!
Ісус Христос хай береже від бід!

А Мати Божа лагідним Покровом
Провадить Вас стежиною життя.
Щоб Ви щасливим, радісним, здоровим
Прожили “многа, благая літа”!!!

Присвячується О Б., 6.12.2002

Час блискавично, знаємо, збігає.
Не віриться, що вже минуло сім
З тих пір, багато з нас це пам'ятає,
Як Ви прийшли в бібліотечний дім.
 Був за спиною досвід викладацький,
 Беручкість до роботи та снага.
 Запал, сказати можна так, юнацький,
 Твереза, світла, мудра голова.
Ви з перших днів взялися за роботу.
А справ в бібліотеці є катма.
Виходили, бувало, і в суботу.
Свідомість, честь високою була.
 А результати, звісно, не барились.
 Чимало Вами зроблено було.
 Нові читальні зали в нас відкрились.
 До нас багато „новеньких” прийшло.
Розпочалась в роботі всіх процесів
Рушійна реконструкція у нас.
У видачі добились ми прогресу,
Бо стала електронною вона.
 Абонемент працює в тім керунку.
 Читальні зали згодом перейдуть.
 До добрих справ на Вашому рахунку
 Іще багато інших додадуть.
Вже комп'ютеризацію здійснили
Приблизно на відсотків сімдесят.
Задіяні в тій справі нові сили.
Комп'ютерщики трудяться на “п'ять”!
 Та й інвентаризація, розрадно,
 Доходить до логічного кінця.
 Стає на серці сумно і досадно,
 Що Вас втрачаєм як керівника.
Усе, що вище сказано, не повний
Перелік Ваших звершень, добрих справ.
Це був період справді карколомний.
Бо наш директор вправно керував.
 Бібліотека стала наукова.
 Робота наукова почалась.
 У цьому руслі база в Вас чудова.
 Ставало службам іншим трохи зась,

Що ми такими темпами рушаєм
Вперед на фоні кризових явлінь,
Що зробленого стільки залишаєм
Для всіх прийдешніх буднів й поколінь!
Трудились ми під Вашим патронатом,
На правду, самовіддано усі!
Із розумінням, совісно, завзято.
Потопи пережили не одні.
Зі швабрами та відрами гуляли
У нашім книгосховищі не раз.
На сонці наші фонди рятували.
В цім ділі провідним був не наказ, –
Любов до книги, вічного, святого
До дій тих спонукала усіх нас.
Після потопу літнього одного
В рішучий наступ спонукало й Вас.
Тепер ми, Слава Богу, не збираєм
В підвалі воду, землю, камінці.
Нарешті з тим підвалом спокій маєм.
І в цьому Ваші успіхи значні.
Спасибі Вам за витяжку в підвалі.
У сховищі вже дихати є чим.
Ще є грибок. Від того ми в печалі.
З грибком тепер залишимося цим.
А той грибок до стелі вже добрався.
Розбіглись навіть миші геть усі.
Тож наш директор ще б нам трохи здався.
Потрібні ще комп'ютери нові.
Нехай новий опікується нами.
Завершить Ваші справи до кінця.
А ми скучати будемо за Вами,
Хоча й твердою була в Вас рука.
Благаєм в добрі руки передати
Увесь жіночий майже колектив!...
Колись ми мабуть зможем прочитати,
Що докторську успішно захистив
Наш шеф колишній. Цього Вам бажаєм!
У цьому хай Господь допомага.
На Вас, як кажуть, лиха не тримаєм.
Здоров'я Вам на многая літа!!!

Присвячується О.Б., 30.09.2009

Догорають свічки на каштані.
На калині – розкішна фата.
Доля нові записує дані
Про доцента у Книгу Життя.
Нині запис буде особливим:
Полуднева в Вас, світла пора!!!
Почуваєтесь досить щасливим.
Ще буяє довкола весна.
П'ятдесятя уже в Вашій долі...
Із Дитинства порога у світ
Подались Ви далекий. Тополі
Проводжали Вас сумно услід.
Село Плужне позаду лишилось.
Ви до мрії упевнено йшли.
Море знань перед Вами відкрилось.
Швидко збігли студентські роки.
І у ріднім тернопільським виші
Працювати залишитесь Ви.
Доля радо досягнення пише
І гортає Життя сторінки.
З кожним роком набутки зростають:
Монографії, праці, статті.
І студенти на парах чекають...
Ваші якості кращі людські
Проявляються скрізь: на роботі.
На дозвіллі. У праці. В сім'ї...
Нам дозвольте на радісній ноті
З Ювілеєм вітати в житті!!!
З першим Полуднем Вашої долі!
Ви керманічем нашим були.
Зичим щастя людського доволі.
Чесність, людяність далі нести
Крізь бурхливі життєві стихії
І в спокійні та лагідні дні.
Завше в Вірі, Любові, Надії
Будувати всі плани свої.
В книгозбірню доклавши багато, –
Ви на кафедру радо пішли.
Знову трудитесь чесно, завзято,
Одним словом, як завше, – роки.
Нехай Матінка Божа в опіці
Береже від незгоди життя.
Щоб у досить поважному віці
Не лишала Вас сила, снага.
А від нас Вам – повага та шана.
Від дітей – розуміння, тепла.
Хай Оксана – дружина кохана –
Буде поруч ще многа літа!

Присвячується О Б., 15.02.2017

Нарешті літо холодом війнуло
Й ключі віддати осені спішить.
На спеку нарікання наші вчуло...
Хоча благословенна кожна мить.
 Чудова мить, коли когось вітають
 І добре слово кажуть просто так...
 Букетик квітів радісно вручають.
 Сьогодні наш прихід – хороший знак.
Він знаменує відданість, повагу
Керманичу, що нас вперед веде.
Вам й ректор приділяє сам увагу...
Вітальне слово щире, чарівне
 З нагоди дня народження складаєм,
 Ірино Анатоліївно, Вам!!!
 Здоров'ячка сибірського бажаєм
 І дбати про священний книги храм,
В якому нам належить працювати.
Та час покаже, як воно буде...
Дозвольте Вас сьогодні привітати!
За вікнами ще літо чарівне.
 Душа у Вас вирує почуттями,
 А руки прагнуть праці та діянь.
 Цілющим є для діток слово мами.
 Нема в адресу Вашу нарікань.
Є розуміння кожної проблеми.
Є мужність розібратися зі всім.
Бажати – актуальним є до теми:
Хай щастя Ваше множиться на сім!
 Хай ріки повні радості струмують.
 Хай задуми збуваються усі.
 Хай небо всі прохання Ваші чує.
 Хай хліб смачний святиться на столі.
А поруч буде він – опора Ваша,
Ваш чоловік коханий, дорогий.
До Ваших послуг є й підтримка наша...
В турботах Ваших – Славик провідний.
 З дівчатами простіше, бо слухняні.
 Здоров'я всій родині, всій сім'ї!
 Не будем признаватися в коханні,
 А просто кажем: «Ви нам дорогі!!!»

Присвячується І. А., 27.08.2012

Вже добігає літо до кінця.
До вирію готуються лелеки.
У Вас сьогодні полудня пора!
Це радість для всіх нас – бібліотеки!

Під Вашим патронатом вже роки
Інформаційним простором крокуєм.
Ваш темп в роботі сили додає.
Ви з тих людей, хто завше пропонує

В роботі технології нові.
Підходи до всього інноваційні.
Тримати рубежі передові –
Це якості в Вас й риси професійні.

Хтось у роботі нашій дилетант.
Хтось в ББК і АПП тямущий.
А в Вас до всіх процесів є талант.
Цінуєте людей і хліб насущний.

Порадник Ви хороший, добрий друг.
Властиво Вам любити й співчувати.
В роботі – стільки Ваших є заслуг!
Бібліотека стала процвітати!

У напрямку такому далі йти
Вперед до перемог плануєм знову,
Щоб досягти кінцевої мети.
А читача взяли ми за основу.

Є головний для нас користувач.
І для усіх відкриті двері наші.
Хто є підкутий словом, той багач.
У цьому допоможуть праці й Ваші.

Ви не лише в роботі віртуоз, –
А й патріот держави молодії.
У кожного по тілу йде мороз,
Як вдатись до статистики сумної.

На сході України йде війна...
Ми маєм з цим навчитись якось жити.
Вам Україна рідна – дорога.
Всі ці незгоди мусим пережити.

У кожного є діти та сім'я.
Господь подарував Вам три дитини.
Дві донечки й синочка. Тож душа
За них болить й молитва в небо лине.

Рік тому статус «тещі» осягли.
Свекрухою недавно зовсім стали.
Щоб мамою для них усіх були.
Щоб Вас свої й прийомні шанували.

У тому, що Вас любить чоловік
Й шанує серцем, – сумніву немає.
Хай судиться Вам в парі довгий вік.
В опіці Божа Матінка тримає.

Ісус Христос здоров'я посила.
Добра Вам, щастя, сили і наснаги.
Прожити многа, благая літа
У променях любові та поваги.

Присвячується І. А., 27.07.2014

Вас можемо по-різному назвати:
Організатор вмільий, керівник!
Нам так приємно з Вами працювати.
На нас ніхто не «вішає ярлик».

Ви дбаєте про імідж установи,
В яку студенти радісно ідуть.
Дай Боже Вам щасливої підкови.
Бібліотеці нашій – добру путь!

Здоров'я Вам бажаємо міцного,
Добробуту, наснаги та тепла.
У всіх проблемах рішення простого.
Від долі – многа, благая літа!!!

Присвячується І. А., 27.08.2014

Ще літній день дарує нам тепло
І червоніють грона горобини.
Сьогодні в Вас, шановна, торжество.
Від нас, бібліотечної родини,

Вітання найсердечніші прийміть
З нагоди цього свята, ювілею!!!
Роботою своєю дорожіть.
Ми знаємо, що Ви живете нею!

Додому друга зміна вже пішла.
Над ректоратом лампочка ясніє, –
А Ви біля відкритого вікна
Працюєте сердечно. Звечоріє.

Лише тоді закриється вікно.
Знайома стежка поведе додому,
Де затишок оселі та тепло
З плечей та рук жіночих зніме втому.

А вранці ковток кави й стрімголов
Ви знову поспішаєте до праці.
Керує Вами до книжок любов.
І Вам не треба похвали, овацій.

Виконуєте місію сповна.
Нелегко колективом керувати,
Коли не знаєш, що тебе чека
І просто якось треба виживати.

Ви надможливе робите, аби
Бібліотека наша процвітала.
Й немає в цьому Вашої вини,
Що наша площа, на жаль, менша стала.

Але не будем нині про сумне.
Вам дві п'ятірки доля виставляє.
Серпневий день, тепло, жару несе.
Роса ранкова квіти напуває.

Ще життя триває марафон.
Від праці ще не втомлюються руки.
Не замовкає Вайбер, телефон,
Бо дзвонять діти, чоловік, онуки.

Їх милі, чудодійні голоси
Відженуть сум, досаду, ностальгію.
А дивовижні квіти навкруги
Народять не одну чудову мрію.

Розгорнем Книгу Вашого життя.
Зокрема том уже 55.
Які у Вас від того відчуття?
Мабуть словами їх не передати.

Сьогодні радість душу наповня
І Вашу, і родини й колективу.
Почнете новий том Книги життя.
Відкриєте сторінку в нім щасливу.

Хай цих томів буде десь біля ста.
Матеріал збереться й на сто перший.
На многая і благая літа
Історію життєву доля вершить!!!

Присвячується І. А., 22.08.2019

Атестація

Рік минув. Що ж нам вдалося в ньому досягнути?
В цьому році відбулося те, що не забути.

Атестацію відбули. Всі переживали,
Та полегшено зітхнули, коли її здали.

Але спершу, на початку минулого року,
Недостача нам зарядку дала і мороку.

Бо по фонду ми гасали, наче навіжені.
Недостачу цю шукали. Дали список Зені.

Треба було здогадатись, де це все шукати.
Навіть логіку включати й кругом заглядати.

Добрим сищиком Наталя Нагачевська стала.
Ріст високий мама дала, то ж все діставала.

Заки Шанайда чи Ірик вилізуть на «вишку»,
Нагачевська панегірик співа й несе книжку.

Оля, хоч й малого зросту, зате дуже жвава.
Включить передачу шосту, що там ваша кава.

Несе здобич, коментує (різні є трафунки).
Оля добре нюхом чує, біжить у «дарунки».

Миттю звідти витягає якусь недостатчу,
Завше логіку включає. Я від втіхи плачу.

Трохи ми навитягали тої недостатчі.
На абонемент літали. З їхньої подачі

Щось знаходили, міняли, з есок вибирали.
Дещо в актах відшукали. Все в Excel додали.

Вдалось більшу половину до фонду додати.
Вдасться ще якусь частину, мрію, відшукати.

Кожна праця результати, вірю в це, приносить.
Треба, вже пора сказати недостачі «досить!».

Нас в дванадцятім чекає вже нова напруга.
Праця нас не покидає. Буде хвиля друга.

В новім залі новосілля будем відмічати.
Є дівчата. На весіллі мусимо гуляти.

Дай всім, Боже, добру долю, хто іще не має...
В помічники беру Олю і всіх, хто бажає.

Є в тім році ювіляри, будемо вітати.
А за працю не доляри, – гривні получати.

В нас дівчата працьовиті, спритності багато.
Ликом й в заходах не шиті, підходим завзято.

В Новім Році взяли намір козаків зіграти...
Чую, будем добрий гамір в третім залі мати.

Цифри будуть згідно плану: видача, студенти.
Про роботу непогану почують доценти.

Та й до ректора можливо слухи донесуться...
Зичу жити всім щасливо, хай потоки ллються

Щастя і добра, шановні, у оселі ваші.
Хай кишені будуть повні від достатку наші.

На роботі все вдається: плани, перспективи.
Хай на нас ніхто не злиться. Наукові ниви

Рясно зйдуть. Допомога в цьому й наша буде...
Слід надіятись на Бога, український люде!

16.01.2012

До нас ідуть не просто за книжками.
В нас роблять екскурс в сиву давнину.
Ідуть, щоб доторкнутися руками
І мудрості відчутти глибину.
Збагнути суть науки догматичну
Й новітніх технологій течію.
Пізнати книги силу магнетичну...
І ось на цьому самому містку,
Де книг безмежжя з берега одного,
А з другого – допитливість людська,
Читальних наших залів допомога
Із радістю стрічає читача.

Нагачевська Н. Я.

В тендітній жінці стільки доброти!
В очах шматочок неба половіє.
На зустріч може кожному піти.
Талантом гуртувати володіє.
Й донести слово для просвіти духу
З полиць книжкових – місія її.
Ще й спритності в руках багато, руху
І мислення гнучке у голові.

Орищак Н. К.

Будь-де й коли, у будь-яку хвилину
Вона готова всім допомогти.
У людях бачить, перш за все, людину.
Для неї й дорогими є книжки.
Та й читача образити не в силі.
Задовольняє запити його.
Всі якості людські у неї милі.
В душі – відкритість, чуйність і тепло.

Шанайда О. І.

Вміє все: порадити, зробити.
Недостачу швидко віднайти.
Всіх своїм азартом запалити.
А життя сприймає так, як є.
В праці наполеглива, завзята.
В сховищі наводить марафет.
Горда не буває та пихата.
Впевнено іде вона вперед.

Тененьська С. Б.

Що тут говорити – працююча.
Вміє взяти все під свій контроль.
У стосунках не буває скрита.
У роботі знає свою роль.

Всім студентам завше допоможе.
Виконає запит будь-який.
Ще й собою досить таки гожа.
І характер – чуйний та людський.

Красовська Л. І.

Душею добра, щира та відверта.
В роботі самовіддана, стійка.
Ніколи не буває горда, вперта.
Працює на людину – читача.
Уже давно з комп'ютером здружилась:
Друкує, вносить, клеїть, видає.
Журналів в нас й газет велика сила,
А Леся наша раду їм дає.

Німець О. Й.

Бібліотеці віддана роки.
Щоденно її возить електричка.
Потрібну книжку швидко віднайти
Завжди спроможна гарна молодичка.
Вбачає в книзі суть свого життя.
Новітні технології вивчає.
На висоті обслужить читача.
В бібліотеці місце своє знає.

Макарчук Г. В.

На різних мовах в залі цім книжки
Дбайливими поставлені руками.
І затишок панує тут завжди.
Й зустрінуть завше теплими словами.
Роботу тут очолити змогла
Людина з дивовижною душею
Із радістю обслужить читача.
Приємно просто справу мати з нею.

Білинська Г. Б.

Вона ніколи злою не бува.
Спокійна, врівноважена, порядна.
На перше місце ставить читача.
А справа особиста – другорядна.
Старається усім допомогти.
Про імідж дбає нашої читальні.
В бібліотеці трудиться роки.
Виконує всі правила загальні.

Кравець Л. І.

Досвіду в роботі є багато.
І пораду мудру всім дає
З вогником працює і завзято.
Вміє слово добре віднайти.
Може й зауваження зробити.
Згуртувати вміє колектив.
Читача відмінно обслужити.
Скрізь відчутне вміння, позитив.

Гамбаль Г. Й.

Бібліотека. Книга. Читачі.
В тріаді цій життя її вирує.
І помічник – комп'ютер – на столі.
І сонечко за вікнами мандрує.
А аура привітності, добра
Гостинно всіх запрошує до зали.
Всі зручності для нього – читача:
Бери знання й отримуй добрі бали.

Неводнічик В. В.

У людях компетентна та в книжках.
З журналами тепер дружити вміє.
Багато в неї спритності в руках.
Людину кожну серцем розуміє.
В бібліотечній справі – ветеран.
І може цим пишатися, гордитись.
Речей сучасних розуміє стан.
На їхню користь може поступитись.

Банасевич Г. В.

Зовнішність приємна і душа.
Лагодити вміє з читачами.
Їй робота наша – дорога.
Справі цій є віддана роками.
Вміє мікроклімат зберегти
В колективі на належнім рівні.
Розпочату справу довести.
Всі думки відкинути сумнівні.

Гордієнко О. В.

У роботі спритна та швидка.
Кожну книгу любить та плекає.
В залі в неї аура добра,
Як бджола над квітами, витає.
Йдуть сюди з бажанням читачі.
Тут відмов ніколи не буває.
Добрі риси, якості людські
Кожен, хто працює в залі, має.

27.10.2011

Alma Mater

Коли у росах ранки потопають
Та під ногами листя шелестить, –
У наш педагогічний поспішають
Студенти, ну а дехто з них летить.

Щось є у цьому леті символічне –
Це прагнення до мудрості, до знань.
У світі пізнання є щось магічне:
Щодень нова освоюється грань.

Весь світ тобі належить, наш студенте!
Ви є майбутнє нації, землі.
В житті найцікавішими моменти
Бувають у студентські ночі й дні.

Чом молодість крилата? Бо літає.
У прагненні торкається небес.
Студент – це той, що завше скрізь встигає
Й навчальний «не завалює» процес.

Студентський світ багатий та цікавий
Із присмаком недоспаних ночей,
З одним, двома ковтками вранці кави,
З відкритою душею до людей.

Як тести з педагогіки позаду
Й відмітка з матаналізу стоїть, –
Це значить, що студент отримав владу
В людській аудиторії століть.

А нашим першокурсникам належить
До тої планки довго ще іти...
Нехай не дошкуляє лінь та нежить
В досягненні життєвої мети!

16.10.2013

Без музики, духовності, науки
Не може бути поступу вперед.
Працює в науковця думка й руки.
Наука кожна має свій предмет.

Вона – шабель найвищий і вершина
У розумовім розвитку людей.
У пошуку знань, істини людина
Вдається до новаторства, ідей.

Діяльність наукова в Україні
Найважливіша галузь є н/г.
Наука прогресивні досить зміни
У розвиток людей й держав несе.

Вагомий внесок в галузь наукову
Привносить праця всіх викладачів.
Виховуєте Ви еліту нову,
Що зробить у науці свій посів.

Дозвольте Вас з цим святом привітати –
Всіх наших науковців дорогих!!!
Міцного Вам здоров'я побажати,
Здобутків творчих, успіхів значних.

На благо українського народу
Спрямувайте усі свої знання.
Щоб нашим вченим величальну оду
Громадськість заспівала світова.

Повірте в те, що лихо це й тривога,
Що сколихнули кожного із нас, –
Минуть! ... Повірте в Віщість Бога!
У те, що прийде благодатний час.

Емоції потрібно позитивні
У Небо спрямувати й молитви.
А творчі Ваші праці й креативні
Сприятимуть зростанню доброти.

Принесуть Україні процвітання
Й на світовій арені визнання.
Всім Вам наснаги творчої, кохання
На многая і благая літа!!!

15.05.2014

Міняються події, дати, люди.
Готує нові іспити життя.
Не знаємо, що завтра з нами буде?
У які шати вдягнеться Земля?

Чи, врешті, є всесильною Людина,
Яку Зіслав на Землю цю Господь???...
Дає Всевишній в Жертву Свого Сина,
Якого зрадить Юда Іскаріот.

Сьогодні Середа, що зветься Біла...
Святкує в День Цей наш ТНПУ
Вісімдесятиліття!!!... Зрозуміло,
Чому обрали форму ми таку –

Онлайн-комунікації. В умовах,
Коли життя всім виклики дає,
В освітніх та навчальних установах
Процес не зупиняється. Ми є!

І ми – найкращі! Варто запитати,
Чи з нами ви?... В нас – місяця свята:
Виховувати Справжніх та навчати.
Людину готувати до Життя.

Щоб ставилась дбайливо до довкілля.
Щоб не була байдужою душа...
Днів через три у нас буде неділя.
Неділя особлива, не проста.

Церковні дзвони сповістять велично
Про Воскресіння Господа Христа!
Для християн, людей буде незвично,
Що на Великдень церква є пуста.

Чи це не стане приводом збагнути,
Своє переосмислити життя!?
Аби прихильність Господа здобути,
Повинна бути Чистою Душа!!!

Ці дні та місяці минуть тривожні.
Чистіші й кращі стануть люди, світ.
Таким із нас повинен бути кожний.
Це час, коли даєм сумлінню звіт.

Вісімдесят... Це мало чи багато?
У вимірі людському – то життя.
Вісімдесят для вищу – справжнє свято!
Бібліотека наша всіх віта

Працівників! Професорів! Доцентів!
Студентів! Аспірантів! Ректорів!
Багато в нас для цього аргументів.
Чимало вдячних і хороших слів.

Формуєте еліту наукову.
Фундамент закладаєте міцний
Майбутнім поколінням та основу.
У цей відрізок часу непростий

Працюєте онлайн та дистанційно.
У цьому перевага певна є.
Це вид комунікації надійний.
Випробування маємо пройти.

Повірмо в те, що помисли чистіші,
Гармонія з довкіллям та людьми
Пройти цей шлях дозволять нам скоріше
І якості найкращі зберегти.

Здоров'я всім бажаємо міцного!
Наснаги, розуміння та тепла.
На ниві творчій – успіху рясного.
Всіляких благ на многая літа!!!

Квітень, 2020

Посада кожна – це випробування
І долі, і життєвих всіх доріг...
Для Вас сьогодні линуть привітання!
Осінній день на землю сипле сніг.

Здивована природа. Хризантеми
Зіщулились від подиху вітрів...
Та повернутись хочемо до теми
Й віночок привітальних теплих слів

З нагоди торжества та ювілею
Даруєм Вам сьогодні від душі!
Хай кожна мрія, думка та ідея
Збувається у Вашому житті.

Постійний пошук – це життєве кредо,
Бо меж для вдосконалення нема.
На обранім шляху стояти твердо
І йти тим курсом завше до кінця

Для себе Ви в житті постановили.
Мабуть того й до «доктора» зросли.
Студенти Вас всім серцем полюбили
За справедливість й вияв доброти.

Йдуть відзиви хороші в Інтернеті:
«Дипломатичний, чесний викладач».
Людей таких побільше б на планеті!
Ви щирістю своєю є багач.

І дай Вам Боже витримати й далі
Усі спокуси нашого життя.
Нехай обходять труднощі, печалі.
Дарує доля многая літа!

Присвячується Буяку В. Б., 24.10.2014

Нам випала нагода досить гарна
З народженням вітати нині Вас!!!
44 – дата дуже парна.
44 роки – це той час,

Коли в Людини є набутки певні.
Напрацювання. Досвід. Результат.
Досягнення в науці Ваші ревні –
Є більшими, погодьтесь, у стократ!!!

В Тернополі – Ви наймолодший ректор.
А це, повірте, шарму додає.
Хороший керівник! Цікавий лектор,
Що лекції змістовні подає!

В Вас бачення майбутнього реальні.
Упевнені, що наш ТНПУ,
Займаючи позиції моральні,
Отримає належну ВИСОТУ!!!

Для цього колектив налаштували
Й усю свою команду керівну...
Щоб Ви міцне здоров'я, силу мали
У лідери вести ТНПУ!!!

Присвячується Буяку Б. Б., 26.10.2018

Нехай Вам завжди посміхається доля
Несуть тільки радість з собою роки!
Хай щастя й здоров'я не зрадять ніколи,
Хай збудуться мрії, бажання й думки!

Хай доля намітить ще років багато.
Відпустить здоров'я міцного, добра,
Хай повниться ласкою рідная хата,
Багато в ній буде любові й тепла.

Хай радість заповнює кожну годину,
Від горя хоронить молитва свята,
Хай легкою буде життєва стежина
Сьогодні і завтра - на вічні літа!

Буяку Б. Б., 20.10.2020

Досягнень Ваших не перелічити!
Десятки наукових плідних праць
Дають знання як в соціумі жити
І бути сім'янином добрим вчать.

Відзначена є гідно праця Ваша.
ТНПУ на рівні добрім є!
Вам дякує уся спільнота наша:
Наш ректор в всьому приклад подає!

Оптимістично дивиться в майбутнє,
Чим впевненості іншим додає...
А Ваше слово батьківське напутнє
Є для студентів, як ковток води.

Й надалі, цього хочемо, бажаєм,
Наш вуз вести вперед до перемог!
Здоров'я в цьому хай допомагає.
Натхнення. Сила. Віра. Праця. Бог.

Там, де керманіч є далекоглядний, –
Досягнення очікують значні!!!
Для Вас діяльність вишу – першорядне!
Важливі теж й відносини людські.

Сьогодні раді всі Вас привітати
З нагоди ювілею, торжества!
Хай береже в житті Вас Божа Мати.
Дарує доля многая літа!

Присвячується Кравцю В. П., 4.04. 2017

Сівач знань на ниві освітянській

На хвилях долі в даль пливе життя
З минулого в майбутнє... Сьогодні
Між відрізками цими та межа,
Яка дає наснагу та натхнення.
Десь море підкоряють кораблі.
Десь в Землю засівається Зернина,
Щоби святитись хлібом на столі.
А десь росте, формується Людина
Із перших кроків з'яви на Землі
В раю дитинства з чистими думками
Та помислами світлими в душі,
З молитвою та відданістю мами.
Тоді іще не відало хлопча,
Яким буде майбутнє, хоч вже снилось
І мрія у «військове» йти була...
Як у народі кажуть, – не судилось.
Готує доля кожному своє.
Є Ваш прихід означений Всевишнім.
Наснагу віра в себе додає..
Прощаєтеся з задумом колишнім.
Фізмат гостинно двері відкрива.
Найлегше математика давалась.
В педагогічний визріла стежа,
Що Вас уже ніколи не цуралась.
Упевнено Ви торували шлях,
Що вів Вас до висот академічних.
Був несумісний в ньому сумнів, страх.
Земель не покидаєте етнічних.
Та це ж про Вас: Професор! Педагог!
Учений! Ректор Храму та Людина!
Талантом, даром наділив Вас Бог.
Відзнаками – держава свого сина.
Дорога в 70 прожитих літ
Не просто залишається позаду, –
Чимало вийшло публікацій в світ.
На благо всіх «тримаєте посаду».
Наявність сили, мудрості, снаги
Нові Вам відкриває перспективи.
Студентство вдячне Вам, працівники
За врожаї на освітянській ниві.
Тож засівайте щедрістю душі,
Своєю толерантністю та хистом.
Ви поміж тих Людей, хто на Землі
Своїй працює з помислом пречистим!!!

Присвячується Кравцю В. П., 1.04.2017

Гідний фахівець своєї справи

Відвертість, щирість, істинність та скромність
Властиві цій людині, й не лише. ...

Бере у руки ІНДЗ, дипломні, –
Й умовно діалог з студентом йде.

Радіє щиро успіхам партнерів –
Так вихованці бачаться йому.
Важлива не оцінка на папері, –
Знання студентів й праця наяву!

Він – гідний фахівець своєї справи.
Носій чудових якостей людських.
Для вишу прагне визнання та слави,
Провівши стільки буднів трудових.

Десятки літ у рідних стінах вишу –
ТНПУ – намарно не пройшли.
Аудиторну не сприймає тишу.
Хоче, щоб всі діяльними були.

Чимало публікацій – плід вагомий
У підготовці учнів трудовій.
Як науковець – здібний та відомий.
Багато, як людина, має мрій.

Чимало у науку встиг привнести.
А скільки ще написано буде!
На людяність здає успішно тести.
З надією в майбутнє твердо йде.

Попереду – досягнення та злети.
І втілення всіх задумів в життя.
Є педагоги справжні – дух Планети!
З роси й води Вам! Многая літа!

Присвячується Терещуку Г. В., 18.09.2014

Роки життя – знання, багатство, досвід.
Повага, шана та авторитет.
Прийшла до Вас у гості знову осінь.
Ви побували з нею тет-а-тет.

Вона Вам ніжно айстрами всміхнулась
І лебединим помахом крила.
Промінням теплим сонця пригорнулась
До Вашого ще бравого плеча.

Ми знаємо Вас як Людину щиру.
Як педагога та керівника.
У Вас, як й в нас, – палке бажання миру.
Вам Україна-ненька дорога.

Сьогодні день для Вас є особливий.
Початок жовтня – день для Вас значний.
Свій ювілей стрічаєте щасливий!!!
І він у Вас ще юно-золотий.

Гаптований з досягнень наукових.
Змережений із успіхів й невдач...
Ми зичимо снаги Вам, мрій казкових
І рішення поставлених задач.

А їх у Вас чимало назбиралось:
Практичні, семінари, ... безліч справ.
Щоб все, що заплановане, – збувалось.
Щоби ніхто з людей не дорікав.

Роботу треба організувати.
Бібліотеці слід допомогти.
Ще й наукові праці написати.
Ми віримо: з цим впораєтесь Ви!

Беручкості до праці не бракує.
Є компетентність фактором значним.
Підтримка друзів в сумнівах лікує.
У всіх діяннях виш став провідним.

Хай доля Вам дарує літ багато
У торуванні шляху до висот.
Трудитись Вам бажаємо завзято,
Оптимістично, вміло, без турбот!

Присвячується Терещуку Г. В., 25.09.2019

Сьогодні ювілейну стоптано стежину
Та спокою нема для Ваших ніг,
Бо пройдено життя, лише частину -
Попереду багато ще доріг.

Нехай душа у Вас ніколи не старіє,
На білій скатертині будуть хліб і сіль,
Своїм теплом Вас завжди сонце гріє
Слова подяки линуть звідусіль.

В житті нехай все буде, що потрібно,
Без чого не складається життя,
Любов, здоров'я, щастя, дружба
Та вічна нестаріюча душа.

Присвячується Терещуку Г. В., 25.09.2019

Хай квітує пишна врода
Ще багато літ!
Крила хай дарує доля,
Й радісний політ!

Хай кохання буде щирим,
Справжнім та палким.
Хай життя веселим буде,
Ясним і легким.

Хай лунають для Вас завжди
Всі слова прекрасні
Й квітів цілі океани,
Хай дарують щастя.

Посмішка із вуст нехай
Кожен день не сходить.
Все, що в планах Ваших є
Хай завжди виходить!

Присвячується Фальфушинській Г.І., 2017

Липневий день теплом благовістився.
Медово гречка пахне у полях.
На сливі промінь Сонця зупинився.
В вітальних стільки щирості словах

І одкровень, дарованих людині,
Що нині день народження стріча!
Теплі слова Іванівні Галині
Бібліотека наша посила!!!

Ви в мальовничім Кременці зростали.
Навчалися у нас – в ТДПУ.
До хімії цікавість проявляли.
Діяльність розпочали трудову

В Башарівській с/ш. В педагогічнім
Й медичнім проявляли свій талант.
У Вас у всьому висновки логічні.
В науці Ви – справжнісінький Атлант!

Відзначена високо плідна праця.
Багато персональних нагород.
Тісна зі світом Ваша є співпраця.
Гордиться Україна тим й народ!

Бажаєм творчих злетів Вам й надалі!
Визнань, досягнень, нових перемог.
Хай Вас минають біди та печалі.
Міцне здоров'я посилає Бог!

Присвячується Фальфушинській Г.І., 2018

Хоч надворі погода не весняна
(Підморозило трішки й сніг іде) –
В досягненнях своїх – Ви НЕЗРІВНЯННА!
Вже є вагоме свідчення про це.bouquet
Указом Президента України
Присуджено відзнаку гідну Вам
За внесок Ваш у розвиток країни!..
Наука – підкоряється жінкам!
Ви довели це неодноразово.
Відзнака ця – не перша у житті!
Отож, прийміть від нас вітальне слово
Й вершини підкоряйте світові!

Присвячується Фальфушинській Г.І., 2021

10 років – мало чи багато?
Дивлячись з якої сторони.
10 літ ви трудитесь завзято,
За цей час чимало досягли!
Ваші плідні праці для науки
Величезні цінності несуть!
Трудяться невтомно ваші руки.
В творчості для вас життєва суть.
В складі вашім майже 90
Дійсно обдарованих осіб!
Вам дались досягнення непросто.
Нелегкий людей науки хліб.
Скільки вмінь потрібно проявити,
Сил, завзяття, навиків, терпінь,
Щоб любов й повагу заслужити
У сучасних здібних поколінь!
Ми – працівники бібліотеки –
Вам вітання шлемо від душі!
В майбутті близькому і далекім
Будуть в вас досягнення значні!
Творчих звершень всім! Здобутків плідних!
Сил! Здоров'я! Успіхів! Добра!
Учнів, послідовників вам гідних.
Працювати многая літа!!!

5.05.2011

Кафедра інформатики!

Вже тиждень ВИ святкуєте врочисто
30-літній славний ювілей
В осінню пору року, коли листя
Уже опало, злетіло з дерев!
Природа торжествує разом з ВАМИ,
Промінням сонця ніжно огорта.
Й бібліотека щирими словами
Із ювілеєм кафедрі віта!!!
Випускники чисельно поз'їжджались,
Чим встановили кількісний рекорд!
З минулого багато що згадали
Під осені згасаючий акорд.
Ми ж кафедри бажаєм процвітання,
Успішних, вмілих ВАМ випускників!
Усім здоров'я! Щастя та кохання!
На многа літа в праці плідних днів!

2018

Вам 20 літ. Це небагато
На фоні всіх тисячоліть.
Та це для Вас – велике свято!
Від нас здоровлення прийміть!!!

ТНПУ бібліотека
Всі Ваші праці береже.
Поради щирі – це аптека,
Куди, на жаль, не кожен йде.

Є психологія практична –
Наука справжня для душі,
Що до сердець людських дотична.
Порада мудра у житті,

Яку психолог може дати –
Це ліки діючі завжди.
Психологом хорошим стати
Допомагаєте всім Ви.

Цікаво лекції, практичні,
Шановні, кожен з Вас веде.
Заслужено слова величні
Даруєм, рідні, Вам за те,

Що справжніх Ви спеціалістів
Готуєте в ТНПУ,
(Що у селі потрібні, місті),
Основу даючи міцну.

Дай, Боже, Вам на викладацькій
Ниві здоров'я та добра.
Це не овації глядацькі, –
А щирі і прості слова.

З психологами легше жити,
Долати труднощі та біль.
Дозвольте з Вами розділити
Емоцій, вражень заметіль,

Що у осінній день ввірвалась
Ласкавим листям золотим.
Щоб доля в кожного з Вас склалась.
Був день прожитий не марним.

Хай дні складуть десятиліття
На ниві Вашого життя.
Щасливого всім довголіття
На многа, благая літа!!!

5.05.2021

У Вас сьогодні ювілейна дата:
Працює чверть століття факультет!
З нагоди торжества й такого свята
В педагогічному виші справжній злет

Думок. Вітань. Людей, що тут навчались
І залишили часточку себе.
Що долею народу переймались.
Для Вас усе тут рідне, дороге:

Верба плакуча – символ України –
Віддавна тут красується, росте.
Роки минають, наступають зміни, –
Вона ж додолу своє віття гне.

Відкриті двері радісно вітають
Усіх своїх, усіх випускників,
Які з любов'ю й ніжністю згадають
Улюблених своїх викладачів.

Бо нелюбимих просто тут немає.
Історія – це вчителька життя.
А ті, хто цю історію вивчає, –
Лише за це вже вартий визнання!

Історія – літописи життєві
Держав, людей, відносин та подій.
Сьогодні всі по-справжньому щасливі.
У кожного багато ще надій

І віри в те, що стане європейська
Держава українська молода.
Культура, це відомо всім, Єгейська
В основу європейської лягла.

Історія – з минулого місточок,
Що серед сьогодні в майбуття
У вчинках героїчних синів й дочок
Літописи записує Життя.

Доволі вже вона у нас трагічна
Й водночас славна, варта визнання.
В любові українців щось магічне.
Святою українська є Земля!

Всім тим, хто справді Землю цю цінує,
А не говорить пафосні слова,
Хто любить щиро, а не імітує, –
Сьогодні Шана! Слава і Хвала!

Наш історичний славний факультет –
Це гордість й гідність в університеті!
Це – мудрість, це – знання, авторитет
В Тернополі й на всій земній планеті!

Його декани – це керівники
Далекоглядні, мудрі, принципові.
Хай з Божої дається Вам Руки!
На вишитому долі рушникові

Переважає гама кольорів
Яскравих, світлих, сповнених надії.
Віночок привітальних щирих слів
На ниві знань бібліотека сіє!

Чекає книгозбірня наша всіх:
Гостей, викладачів і Вас, студенти...
В історії багато різних віх.
А їй зброя – факти, документи.

Продукцію друковану у нас
На сторінках газет, книжок, журналів
Знайде тут кожен. В добрий славний час
Ідїть в абонемент й читальні зали.

Строкати вишиванки майорать.
Спішать усі до актової зали.
Звучатиме історикам «Віват»!
Це в нас уже традицією стало.

30.05.2018

Новорічні привітання

Сьогодні ми у «Проліску» зібрались,
Щоб з гідністю провести Рік Старий.
Усі разом ніколи не збирались...
З вас кожен нам, на правду, дорогий.

З вас кожен нам, повірте, є важливий.
Ви всі – клієнти наші дорогі!
Є кожен з вас цікавий, особливий...
Сьогодні дуже хочеться мені

Підкреслити специфіку роботи,
Яка зріднила нас в одну сім'ю.
У нас нема неділі та суботи.
Ми творимо щоденно справу цю,

Яка проносить людям насолоду
І настрій піднімає у душі!
Бо так, як кожна риба любить воду,
Всі люди люблять квіти на землі.

Господь їх сотворив, щоб дарували
Людині кожній щастя, дивний щем.
Улюбленим заняттям квіти стали
Для нас усіх. Ми радість в дім несем.

Весілля, дні народження, вечірки,
Корпоративи, зустрічі й т. д.
В цілому не отримують п'ятірки,
Якщо там квітів гарних не буде.

Важливим атрибутом дійства, свята
Є з квітів композиція жива.
Дарований букетик – це та плата,
Яку за щось отримує душа.

Це – просто вияв дяки та уваги
Людині за душевну глибину.
Це знак любові, вірності, поваги...
Ми з вами всі плекаєм цю красу!

Ми позитив даруємо людині.
Взаємністю віддячується нам.
З нас кожен – член вагомий у родині.
Що кожен, поміркуйте, може сам?

Не тими будуть обсяги, масштаби,
Досягнення та успіхи не ті.
Для Африки є вічні баобаби.
Для України – квіти на столі.

То ж справа наша дійсно є важлива,
Потрібна, благородна й нелегка.
За квітами, вони є вияв дива,
Потрібен догляд. Часом мало й дня.

Потрібно їх доставити. Зростити
Із насінинки, в руки й не візьмеш.
Що тут казати – ними треба жити!...
Сьогодні ми вам дякуєм без меж

За ту співпрацю, творчість й розуміння.
Продовжуймо у напрямку таким.
В роботі має бути хист, горіння.
Підкреслю ще раз: дяка вам усім!

Вже Рік Старий доходить, добігає.
Останні грудня дні в календарі.
І кожен з нас сьогодні право має
Признатися присутнім і собі,

Чого вдалось в цім році досягнути.
А може відбувалось щось не так.
Усі образи мусимо забути.
Нам небо подає хороший знак:

Дракона Рік на Землю посилає!
Стихія цього року є вода.
З нас кожен на майбутнє плани має.
Хай успіхи приносить майбуття!

Далеко «заглядати» не потрібно.
Лише вперед на рік, який іде.
Заколоситься в того поле хлібне,
Хто в землю вчасно зерна покладе.

Хтось скаже: «Треба жити сьогодніням,
А щодо планів: якось там буде».
А я вас запевняю: лиш натхнення
Й беручкість до роботи принесе

Доходи, задоволення, проценти.
Та, головне, – це настрої людські!!!
Шановні наші, дорогі клієнти
З усіх куточків рідної землі!

Присутні люди з Вінниці, Одеси,
Із Ужгорода, Львова, всі-всі-всі!
Усі роботи нашої процеси –
Це однієї справи складові!

Хай Рік Новий ще більші результати
У праці нашій всім нам принесе!
Будемо ще тісніш співпрацювати,
Бо Рік Дракона успіхи несе.

Здійсняться в році цім важливі плани,
Які перед собою ставим ми!
Життя буде яскраве, непогане
З такими заповзятими людьми!

Є в кожного із нас сім'я, родина,
Опора, міць, основа у житті...
Народить Божа Мати свого Сина.
Свята вечеря буде на столі.

І Рік Новий засіється у хату
Зернинами достатку та добра.
Всім долю зичим щедру і багату.
Всім світлого бажаєм майбуття.

Нехай співпраця наша процвітає.
Хай теплими відносини будуть.
Напевне кожен фразу пам'ятає:
– Краса врятує світ! І в цьому суть.

Ото ж в Новому Році нових звершень,
Здобутків плідних, здійснення всіх мрій.
Зустрілися чисельно ми так вперше
Напередодні радісних подій.

Здоров'я всім міцного в Новім Році,
Надії, миру, спокою, добра.
Нехай фортунить нам на кожному кроці
Ще многая і благая літа!!!

26.12.2011

Вже Рік Старий доходить, добігає.
Останні грудня дні в календарі.
І кожен з нас сьогодні право має
Признатися присутнім і собі,

Чого вдалось в цім році досягнути.
А може відбувалось щось не так.
Усі образи мусимо забути.
Нам небо подає хороший знак:

Дракона Рік на Землю посилає!
Стихія цього року є вода.
З нас кожен на майбутнє плани має.
Хай успіхи приносить майбуття!

Хай Рік Новий ще більші результати
У праці нашій всім нам принесе!
Будемо ще тісніш співпрацювати,
Бо Рік Дракона успіхи несе.

Є в кожного із нас сім'я, родина,
Опора, міць, основа у житті...
Народить Божа Мати свого Сина.
Свята вечеря буде на столі.

І Рік Новий засіється у хату
Зернинами достатку та добра.
Всім долю зичу щедру і багату.
Всім світлого бажаю майбуття.

Здоров'я всім міцного в Новім Році,
Надії, миру, спокою, добра.
Нехай фортуни нам на кожному кроці
Ще многая і благая літа!!!

28.12.2011

Ось-ось почне свій відлік Новий Рік.
Різдво розширить коло всіх родинне.
В море вітань зійдеться безліч рік.
Від нас до Вас також вітання лине!
У кожному слові – зерна доброти.
В рядочку кожному – потічки надії.
Щоби до нових звершень Ви ішли,
Збувалися бажання Ваші, мрії.

Дві тисячі дванадцятий несе
Для кожного найкращі сподівання.
Хто ще не має, – долю хай знайде
Зі світлими росточками кохання.

А тим, хто є опорою сім'ї
Чи роду Березинями святими, –
Бажаємо подяки від рідні,
Здобутками втішатися новими.

Хай Рік Дракону снігу принесе!
Буде в пошані праця наша й книга.
Здоров'я хай потоками пливе.
Байдужості нехай скресає крига.

Хай ближнього увага та тепло
У суєті життєвій місце має.
Приємний запах хвої та Різдво
Безрадісні думки переважає!
З Новим Роком та Різдвом Христовим!

Грудень, 2012

Збігають швидко дні Старого Року.
Осмилюєм прожите, плин подій.
З Майдану почерпнули ми уроки.
Згортаємо страхи свої в сувій.

І з помислами чистими й думками
Звертаємо Надію в Небеса.
Вже зовсім скоро засія над нами
Яскрава світлосяйна Зоря.

І сповістить: «Месія народився!»
«Славім його!»—у відповідь буде.
До всіх, хто десь й в дорозі забарився,
Малий Ісусик з ласкою прийде.

І запанує в нас, на Україні,
Взаєморозуміння та Любов.
Дитятко, що народжене на сні,
Візьме людину кожну під покров.

Бо українська нація вартує
Змістовного і гідного життя.
Ми віримо, що нас Господь почує.
І в Рік Новий, в Рік Синього Коня,

Спрямує нас на ріст та процвітання,
На Толерантність, Людяність, Добро.
Для тих, хто за основу взяв читання,—
В БІБЛІОТЕКУ—«вибите вікно»!

Ми читачеві кожному радієм.
У нас на Вас чекає позитив.
Хай Рік Новий Надією зігріє
І подарує всім багато див!

27.12.2013

Останні дні Старого Року
Прямують стрімко до кінця.
Вже зовсім скоро – за пів кроку –
Почне свій відлік Рік Коня.

Бажаєм Вам, щоб залишалась
В Старому Році суєта.
Зневіра відійшла й настала
Натомість радісна пора,

Що у здобутках полягає,
В досягненнях та надбаннях.
Хай Новий Рік Вам засіває
Багато щастя у хатах.

Міцне здоров'я засилає,
Достаток, спокій, мир, тепло.
А душу й серце звеселяє
Кутя, Святвечір та Різдво!

16.04.2014

Рік Щура

Рік Щура відходить у минуле.
Наступає – Білого Бика.
Всі на собі прикрощі відчули
Року, що відходить в небуття.

Та забути нам його не вдасться
Попри всі бажання і думки.
В високоснім мало було щастя, –
Значно більше – смути та біди.

Карантин. Локдаун. Настороги.
Що чекає завтрашнього дня?...
Металевий Бик візьме на роги
У двадцятім всі пережиття.

Двадцять перший спокій обіцяє.
Бик – тварина чесна й вольова.
Володіння добре свої знає.
Не дразнити бажано Бика.

І поспішних рішень не приймати.
Треба все обдумати, як слід.
І Бика худобою не звати.
Берегти його шляхетний рід.

Компроміс за цих умов можливий.
Укладаймо договір з Биком.
Нехай кожен з нас буде щасливий.
Хай біліє снігом за вікном.
Хай зі Святвечірньою Зорею
Радістю Святвечір завіта.
Щоб зустріти з трепетом ріднею
Боже знов народжене Дитя.
Хай Кутя в макітрі пахне маком
З присмаком медовим на столі.
Хай для нас буде хорошим знаком
Зірка, що засяє, у вікні.
Нехай терпко хвоєю ялинка
Пахне у господі й за вікном.
Божа, що народиться, Дитинка,
Хай зігріє душі нам теплом.
І вселить надію на майбутнє
Без ковідів, вірусів й біди.
Хай в житті людей буде присутня
Божа Ласка з Божої Руки.
Хай читач візьме у руки книгу,
Де говорять мудрістю віки.
Хай тепло розтопить в душах кригу.
Щоб усі здоровими були.
Був імунітет давати опір
Всім болячкам, викликам, біді.
Україна хай буде в Європі.
Українці – з хлібом на столі.
Бик свої пильнує володіння
І порядок в домі береже.
Геть в Новому Році потрясіння.
Чуєте!? Вже Рік Новий іде!
З Колядою, зернами пшениці,
Що засіють в хату сівачі,
Де такий приємний запах глици
І Дідух красується в куті.
Де плекають люди сподівання
На прийдешній, значно кращий, Рік.
Благ земних бажаєм всім, кохання
І прожити плідно довгий вік!

17.12.2020

Рік Тигра

Збирає Рік Старий свої пожитки,
Бо вже йому на зміну Тигр спішить.
Які би Тигру не робив Бик збитки, –
Той перешкоди подолає вмить.

Велика Кішка хитра, спритна й хижа.
Ще у Новому Році водяна.
Тож Рік Старий готує собі лижі,
Бо з володінь іти прийшла пора.

Рік Водяного Тигра наступає!
Нам бути під егідою Його.
Ціну собі смугастий красень знає.
Нічого не робить йому на зло.

Тварина ця є аристократична,
Повна життя, енергії, снаги.
Реакція у Тигра блискавична.
Так що, шановні наші земляки,

З твариною не варто жартувати,
Тим паче, Тигру йти на перекір.
Угоду краще з ним на рік складати.
Поїсти смачно любить хижий звір.

На новорічний стіл з метою тою
М'ясних багато має бути страв.
Оскільки ця тварина є гнучкою, –
Робити мусим теж багато вправ,

Щоби на рівні з Кішкою ступати
І легким бути у своїй ході.
Не треба цю тварину турбувати,
Щоб часом не попасти на різці.

Тигр любить здатних до сміливих рішень
Доволі наполегливих людей.
Поводьтеся в компанії тихіше.
В роботі – геніальних вам ідей!

І мудрих вдалих рішень та прогнозів!
Широким і вагомим перспектив!
Багато снігу взимку і морозів!
Щоб на душі був тільки позитив!

Тигр не боїться вірусів, ковіду,
Бо дуже сильний й витривалий звір.
Від «Дельти» не залишить ані сліду.
Здолає «Омікрон» – й у це повір, –

Бацили різні і заразу всяку.
Натомість наведе в газдівстві лад!
А ворогам завдасть такого ляку,
Що ті миттєво кинуться назад.

Для творчості можливості великі
Надасть Володар Року, що гряде.
Повадки, що на перший погляд дикі,
Тигр у спокійні сани запряже.

Загляне в кожну хату та господу.
На кожен завіта корпоратив.
Засіє українському народу
В оселю щастя, радість, море див.

Зі з'явою яскравої зірниці
В Святвечір принесе 12 страв.
Постелить трохи сіна у світлиці.
Залагодить багато інших справ.

Запалить свічку, що символізує
Родинну єдність, Божу благодать.
І разом з нами Він заколядує,
Щоб шану Сину Божому віддять!

20.12.2021

Весняні привітання

Хоч надворі ще сніг біліє,
Стрічає ранком морозець,
Та кожна жінка розуміє:
Вже настає зимі кінець.

Зима відступить неодмінно.
Настануть гожі, теплі дні,
А з ними настрої відмінні
Гніздитись будуть у душі.

Відчує кожна жінка свято.
Збагне призначення своє.
Хай квітів Вам несуть багато
В Жіночий день чоловіки.

Кохана, подруга, дружина,
Бабуся, матінка, сестра –
Ви світу краща половина,
Без Вас є пусткою життя.

А з Вами світ, мов добра казка,
Яка не матиме кінця.
Ви – ключик, талісман, підказка
До радісного майбуття.

Хай Зорі долю визначають
Щасливу, добру кожній з Вас.
Хай кожна з Вас в житті кохають.
Вітання щире Вам від нас!

6.03.2013

Єднаймося, жіноцтво України!
Зігріймо світ любов'ю та теплом.
Не допустім новітньої руїни.
Своїх синів збираймо за столом.

Хай атмосфера щирої розмови
Панує в кожній хаті та сім'ї.
Вже досить горя, сліз гірких та крові,
Що пролилась у ці тривожні дні.

Нехай здоровий глузд перемагає.
Амбіції відходять в небуття.
Бо нація й людина кожна має
Беззаперечне право на життя!!!

Нехай молитва нас консолідує.
Спадає Ласка з Божої Руки.
Нехай нарешті кожна з нас відчує
Правдиві, світлі подихи ВЕСНИ!

6.03.2014

Весна символізується з теплом.
Із пролісками першими у лісі.
З промінням Сонця й світла за вікном.
З бурульками останніми на «стрісі».
Хай в Ваших душах селиться тепло,
Шановні матері, жінки, дівчата.
Не вивчив жінку до кінця ніхто.
Чи варто її, зрештою, вивчати!?
Є кожна жінка – загадка земна,
З їй притаманним стилем міркування.
Якщо приходить Сонечко, Весна, –
Пробуджуються паростки кохання
Як вияв найніжніших почуттів.
Як код душі, як ключики довіри.
Хай ллються в день Весни потоки слів
Красивих, щирих, лагідних без міри.
Добра Вам! Щастя! Настрою! Весни!
В душі й державі – спокою та миру.
Дарованими квітами, жінки,
Причепуріть в цей день свою квартиру.

7.03.2017

Уже давно розтанули сніги.
Та їх було у цьому році мало.
Жінки чекають справжньої весни,
Адже весна – пробудження начало.

Підсніжники вже вибрались з землі.
А крокуси за ними поспішають.
І радісно від того на душі,
Коли тебе у день цей привітають!

Нехай буде це скромненький букет
Із пролісків, підсніжників, мімози.
Мить вручення – в душі жіночій злет.
Словами поетичними чи прози

Важливо серце любляче на лад
Налаштувати лагідний, мажорний.
Комусь можливо вручать шоколад.
Когось до серця радісно пригорнуть.

Хай кожна жінка в день весни буде
Уважена, усміхнена, красива.
Весна не забарилася, – іде,
Повна тепла, пробудження і дива!!!

05.03.2020

Смішинки

Іноді в житті спонтанні
Рішення приходять.
Заманулось їй пані Гані
В Київ, до народу.
Заправили іномарку
Вже з самого ранку.
Довелося В. Захарку
Сісти за баранку.
Дещо в штаб з собою взяли.
У штаб Ю., звичайно.
У проблеми не вникали.
Рушили негайно.
Перед тим сестра до мене
В залпі подзвонила,
Як робила це щоденно,
Їй швидко доложила:
На Майдані доти будем,
Скільки буде треба.
У шерензі з іншим людом
Дружно просто неба
Будемо пікетувати
Ми Верховну Раду.
Мусим перемогу взяти!
Їй в свої руки владу!
З перемогою додому
Мусимо вертатись!
До кінця, забувши втому,
Будемо стояти!
Плани були віртуозні
Та далекоглядні.
А, насправді, все серйозно
І не так парадно.
На Майдані постояти,
На морозі, звісно,
Це тобі не керувати
Їй не співати пісню.
А тут ще до того всього
В штабі об'явили,
Що готувить досить строго
Влада свої сили.
Десь опівночі повинні
Намети змитати.
Можуть хлопці біло-сині
Нас спровокувати.

20.12.2004

Виділили нам в підвалі
Стелажі писати.
– Хто працює у читзалі,
Має участь брати!

–Треба, – кажуть, – вам за зміну
Біля 200 карток
Написати на коліні...
Сталисьмо до старту.

Зал читальний у підвалі
Собі примостився.
«Іноземці» трохи далі.
Сашко в кут забився.

А психологи повинні
Догори носити.
Ще належить їм віднині
Й в комп'ютер вносити.

Не встигає наша Таня
Купи готувати...
Не робота, а змагання.
Вже й не можемо спати.

Будимося від кошмару:
Не даємо плану.
І отримуємо як кару
Сувору догану.

А на другий день, звичайно,
Темпу набираємо.
Недороблене негайно
Швидко доганяємо.

Бо якщо не дати норму,
Кажуть, від зарплати
Відберуть проценти й форму.
Мусим ся старати...

Вже й ніхто не перевіряє,
До льоху не гонить.
Кожен сам туди тікає,
Спортсмен не догонить.

І ніяк не хоче потім
Звідти вилазити.
Вийде, коли хтось на дроті
Буде їм дзвонити.

Раз приходжу до підвалу
Й собі книжки взяти,
Просуваюсь повз Наталю,
Та не хоче встати.

Кажу: «Вибач, дорогенька,
Ніяк не пролажу...»
А вона до мене: –Зенька,
Іди звідси, кажу.

Я звичайно не звернула
На слова увагу.
І направо повернула
Спокійно, повагом.

По дорозі зустрічаю
Трійну перешкоду.
Вже не прошу, а благаю
Я в цього народу:

– Пустіть, – кажу, – до полиці,
Або дайте книги...
Проте бачу на обличчі
Не погляди, – криги.

Треба, думаю, податись
До подружки Олі.
Ця не стане насипати
В мою душу солі.

Помалесеньку крокую
Я до місця того...
– Іди звідси, – раптом чую, –
До дідька старого.

Бачу: стирчить між книжками
Кусочок картону.
Одне слово. Вверх ногами.
Ніяк не догоню.

Взяла я ту писанину,
Уважно читаю.
Але спершу оком кину,
Чи Саші немає.

Кругом тихо. Лиш дівчата
Клацають ручками.
А я голосно читати
Стала між рядами.

– Скінчив... Паузу зробила,
І більше ні слова...
Тута Оля враз схопилась,
Втрутилась в розмову:

– Хто і де спочив?, – питає,
– На якому році?...
Чую хтось сльозу пускає
На іншому боці.

Хтось зітхнув доволі сумно.
Почались дебати.
І вже рішення розумне
Почали приймати.

Хто оцінить нашу жертву?
Вже пора додому.
Я теж взяла купку мертву
Й долаючи втому,

Піднімаюся по сходах
Вже до залу свого...
Нам так стало себе шкода
Від життя такого.

Нам так стало себе жалко
Від такої плати.
Хоч умієм ревно, палко
Усі працювати.

Ми за плату відповідну
Перевернем гори,
Та даєм оцінку гідну,
Що суспільство хворе.

Різдвяні свята вже позаду.
Йорданські води потекли.
А нам потрібно дати раду
З усім, що в спадок нам дали.

Рік одинадцятий готує
Реформами багато змін.
Наш колектив також прямує
Вперед до різних перемін.

Є так важливо не згубити
Надію, Віру та Любов.
У цій тріаді легше жити.
Нехай сьогодні з цих промов

Збагнемо ми лише суттєве:
Місце й призначення своє.
Бо для бібліотек важливо –
Це читача свого знайти.

Йому епохи суть донести
І мудрість вікову в книжках.
До мінімуму пошук звести,
Себе відкрити в читачах.

Їх настроями перейнятись.
Вичерпну відповідь знайти.
В своїй діяльності старатись
Вершин сягнути, висоти.

Щоб йшли до нас охоче люди.
За працю дякували нам.
Тоді благовіститись буде
Бібліотек священний храм!!!

12.08.2011

Яких тільки в нас, в читальних,
Не було студентів!?
Впертих бачили, нахальних,
Скромних і агентів.

Були ввічливі. Уперті.
Гострі на язика.
Були надто вже відверті
І варгаті пики.

Перепуджені бували,
Що всього боялись.
Були ті, що забували,
Чого в зал подались.

Раз okazія велика
Була ось у чому:
Прийшла дівчина... не дика,
В піджачку крутому.

Спідничина облягає
Круглі ягодиці...

– Ваше прізвище? – питає
Працівник дівчиці.

В історичному ця залі
Трапилась подія.
Тут працюють витривалі.
Поруч них – Марія...

– Коза! – врешті спромоглася
Дівчина сказати.

Оля Німець вмить взялася
Формуляр шукати.

Швидко все перебирає,
Та знайти не може.
Робить висновок: «Немає
Формуляра, схоже».

А студенти вже зробили
Чергу чималеньку...

– Може Ви десь загубили? –
Каже хтось тихенько.

– Або десь між боржниками
Картка завалялась?...
Оля боржників руками
Перебрати взялась.

Результату знов немає.
– Що ж його робити?...
Черга чисельно зростає.
Скоро будуть бити.
– Коли ви були останній
Раз в бібліотеці?
Ця наводить точні дані,
Такі, як в аптеці:
– Років три назад, – сказала, –
І вся засіялась.
– Прізвище я поміняла,
Коли віддавалась.
Й ніяково називає
Фамілію другу.
Оля букву З шукає
І зніма напругу.
Миттю Здохлу відшукала.
Їй книжки віддала.
– Була КОЗА, ЗДОХЛА стала, –
Про себе сказала.
Чує хтось сльозу пускає
Десь за стелажами.
Враз Оксана вибігає
З такими словами:
– Коза здохла? Що ся стало?
По якій причині?
Те студентство, що стояло, –
Бачить Оля, – синє.
Та голосить, примовляє:
– Бідна худобина.
Оля співчуття складає.
– От лиха година.
Ті, що пирскали до того
Собі у долоні.
Після сказаного того
Заржали, як коні...
Вмить Оксана зрозуміла,
Що ся наколола.
З прикрощів ледь не зомліла...
Ось такі приколи
У читалках ся трапляли
Й неодноразово.
Якщо, друзі, щось згадали, –
Надамо вам слово.

Чого тільки не буває
У читальній залі.
Хтось навчається, читає.
Хтось, як на вокзалі.

Той в навушниках балдіє
Десь на задній лаві.
Інший зо сміху синіє.
Студенти ж лукаві.

Гонять, бігають, регочуть,
Жують булку, грушу.
А хтось, вилупивши очі,
Глядить прямо в душу.

Носять у штанах мобілки.
Бракує гармати.
Жуйок накидають стільки,
Не годен зібрати.

Відкриваю раз шухляду
О першій годині,
Як від Галі взяла владу...
Жахаюсь й донині:

Дивиться на мене пара
Очей рижуватих...
Враз студентів стала хмара,
Хочуть книжку взяти.

Я дар мови загубила
Зі страху такого.
Ця зараза ся втупила
До обличчя мого.

Зіпсувало всю роботу.
Глядить прямо в душу...
Зараз я тебе, сволото,
Задушити мушу.

Стала я до того звіра
Краще придивлятись.
А на ньому рижа шкіра
Якась бридкувата.

Вуса довгі, чудернацькі.
Рухаються скоро.
Тут студенти якось хвацько
Закричали хором:

– Ви даєте нам Фіцулу?
– Доки вже чекати?
Мусіла м від того гулу
В руки себе взяти.

Раз на звіра поглядаю,
Другий – на студента.
Обслужила і чекаю
Слушного момента,

Аби врешті суд звершити.
Не даю си ради.
Захотіла погань пити,
Вилізла з шухляди.

Вусами січе за мною.
Я назад цофаю.
Лівим боком та рукою
Стелажа чіпаю.

Злетіла на мене книжка
З верхньої полиці.
Чую в залі тихо, нишком
Сміються дівиці.

Та я зовсім не звертаю
На той сміх увагу.
Швидким поглядом шукаю
На столі бумагу,

Аби вбити таракана,
Заки не сховався...
Наднесло до дідька Йвана.
Де студент той взявся?!

Він коробку відкриває.
– Не бійтеся, - каже.
А там... Звідти виглядає
З десяток зарази.

– Візьміть, – каже, – передайте
Напарниці Галі.
Кричу: «Скоро закривайте,
Бо полізуть далі!

– Забирайте цю заразу
До своєї хати!»
А я Вашій Галя скажу:
«Не хотіли взяти».

– Нащо їй така зараза?
Вирвалося з писка...
Бачу після того сказу:
На столі записка.

Акуратною рукою
Літери видніють.
А студенти наді мною
Бачу вже синіють.

Стала я слова читати.
Збираю до купи.
Мушу ж я нарешті знати,
Чом сміються групи.

– Якщо будуть у коробці
Нести тараканів
(Я просила дівчат, хлопців
Помогти в проханні),

Прошу їх не викидати,
Не корчити міну.
Я їх маю передати
Для донечки Інни.

Бо в селі не знають люди,
Що то за холера.
Новина прекрасна буде
Для сільського мера».

Прочитала я записку.
Назад положила.
Чую: хлопців, дівчатисків
Судома схопила.

По підлозі, Боже правий,
Мов якісь вояки,
Лізуть собі досить браво
Рижі забіяки.

По команді розділились
Вони на дві роти.
Одні в мене залишились,
Інші – в зал навпроти.

Ще нам того бракувало:
Маємо студентів.
Миші поїдають сало
Прямо на цементі.

А під вікнами в підвалі
Школярі гасають.
Через вікна нам по залі
Окурки кидають.

Миші бігають, як коні,
На першій поверсі.
Тепер на цій прикрій фоні
Щей таракан вдерсі.

Їх студент цілу громаду
Приніс нашій Галі.
Тепер вони візьмуть владу
У читальній залі...

Слава Богу, нам вдалося
Їх ліквідувати.
Більше живність не приносять,
Бо нема де взяти.

Десь поділись таракани.
Можемо зітхнути.
Але про студента Йвана
Нам не позабути.

Миші також ми прибрали.
Не переживайте.
Йдіть до нас, в читальні зали.
Вчіться та читайте!!!

30.09.2011

Попрощалися з Маклаєм,
Мов з мерцем, назавжди.
Цей у думці з рідним краєм.
Став шукати правди.
 Яка правда в людожерів?
 Знайти нову жертву.
 Відчиняє в думці двері
 В віртуальність мертву.
Папуаси (все в напрузі)
Його обступили.
Що би ви, шановні друзі,
В миті тій зробили?
 Утікати!? – Річ намарна.
 Стріла миттю влучить.
 В кого є ідея гарна,
 Хай її озвучить.
Сів. На землю черевики
Біля себе ставить.
Висунули ті язички.
Стріли, наче гради
 Дивляться вороже в груди
 Білому чоловікові...
 Дикуни якісь, не люди...
 І о тій хвилині
Закрив очі і не може
Зо страху відкрити.
І питає в думці: «Боже,
Скільки ж мені жити?».
 Вже не бачить він нікого.
 Слів ніхто не ронить.
 Дунав, думав... Після цього
 На сон, чує, клонить.
Лежить собі та й думає,
Що то з того буде...
В якійсь хвилі засинає.
Піднімає груди.
 Дивляться вони на нього:
 Худий, мов драбина.
 Їсти не будем такого.
 Най живе людина.
Йому якісь дивні речі
Сняться серед ночі...
Чує, хтось бере за плечі.
Відкриває очі.

Бачить: в коси начепили
Пір'я ті вар'яти.
Та як крику наробили!...
Той не став втікати.
Роздивився добре морди,
Що вп'ялися в нього.
Та й зробив обличчя горде.
Після цього строге.
Мацнув собі кожну ногу.
Гм... Начебто цілі.
За це поклонився Богу.
Бачить: зуби білі,
Такі білі, як зимою
Сніги на Україні,
Стали шкіритись дугою.
Враз пояси сині
Ворухнулися на стегнах
У ритмі якомусь.
Все... кінець, помру напевне.
Не побачу дому.
Що ж, хай вже ті канібали
Швидше поїдають.
Вони ж списи, зброю склали
Й далі розглядають.
Поглядом влізає в душу
Саранча паршива.
Їх перехитрити мушу.
Не чекати ж дива.
Знову сів Маклай й шнурівку
В черевика пхає...
Далі витягнув горівку
Й тихо попиває.
Стало все йому до фені.
Озув черевики.
Дивиться в листки зелені,
А не в дикі пики.
Ті такого повороту
Ніяк не чекали...
Бачить, втишилась голота
І поприсідала.
Ті ж подумали: «Безсмертний,
Що нас не боїться,
Чи такий, до дідька, впертий...»
Тому вже двоїться.

Вже не десять, більше вдвічі
Папуасів стало.
Вже не дивиться їм в вічі,
Добре розібрало.
Бере фляшку й простягає
Він аборигену.
Той цапкує і втікає
В сторону зелену.
Далі всі ся розступили.
Дали шлях Миколі.
Звідкись взяв герой наш сили.
Встав і йде по колі.
Кожному наставив руку
Дикуну дослідник.
Ті притишились й без звуку
Думають: негідник.
От нахаба, та як вздріли
На обличчі радість, –
В якусь мить й самі зраділи. ...
Більше на заваді
Вони йому не ставали.
Навпаки, здружились.
Пасма кіс йому давали.
Їсти приносили.
Він лічив їх, клопотався.
Вивчав їхній побут.
На час деякий зостався.
Приволік худобу.
Правда, від бика втікали
Перший раз, як вздріли.
Далі його обгнуздали.
Боби різні їли.
Зробив висновок Микола:
Люди – папуаси.
Своя мудрість, своя школа
У темної раси.
І якщо їх не дразнити
І не нервувати, –
Можна з ними в мирі жити
І під небом спати.

27.10.2016

Паламарчук Максим Мартинович

(до 100-річчя від дня народження)

Були такі часи, браття:

В Союз нерушїмих

Входило всього 15

Республік любїмих.

Кожна «братня» (Москва – мати

Була у Союзї),

На концерті номер дати

Мала. Всї 15 – друзї.

Українською співала

Цвігун (українка).

Дуже сильний голос мала

Ця красива жїнка.

Хоч «заслужену артистку»

В Киргизїї дали,

Запах м'яти та любистку

Вона пам'ятала.

Тож артистка заспівала –

Хоч ї не з України –

Нашу пісню. Хїтом стала –

«Романс солов'їний».

Колоратурне сопрано

Всїх зачарувало,

Бо лічило в душах рани.

Вплив великий мало

І на наших делегатів

Ї на усїх присутніх.

Справило воно багато

Вражень незабутніх.

Захотїлося співати

Українську – рїдну!

Щоб присутнім показати

Душу своерїдну.

В Ала-Арчі влаштували

Прийом делегатам.

Звісно тут тости звучали.

Їшло розмов багато.

Певна рїч, не обїйшлося

Без жартів, приколїв.

В Алатау прийшла осїнь...

Враз подав хтось голос.

Хто б ви думали, гадали?
ПАЛАМАРЧУК, друзі!!!
Всі замовкли, вилки склали.
Стало все в напрузі.
Асистент співав б, доценти,
Ще було би в темі.
Зрозуміли б це студенти.
А тут ... АКАДЕМІК!
Міг дозволити й професор
Собі таку вольність.
А тут участь взяв в процесі
Академік сольно.
Вивірено й динамічно
Мелодію вести
Українець міг етнічний
Й запалити решту.
«Розпрягайте, хлопці, коні»
Почав гордовито.
В наших стерпли аж долоні
Й що в чарках налито
Пістун з Шаблієм допили.
Довго не думали.
Пісню миттю підхопили
Й вже утрюх співали.
Вийшло злагоджене тріо,
Дзвінке, соковите.
Заспівали далі сміло
«Ой чиє ж то жито?»
Як «Ти ж мене підманула»
Тріо заспівало, –
Вся громада, що там була, –
Голову підняла.
Трохи далі «Знов зозулі
Голос чути в лісі»
Затягнули всі прибулі
З Поділля, Полісся.
Підхопили й азіати
Пісню нашу славно.
Усі вмiли підспівати
Мелодію плавну.

Делегація зі Львова
Усіх захопила!
Пісня – то життя основа!
В ній велика сила!
Українською співати
В ті часи советські, –
Вирок собі підписати.
Могло бути й кепсько.
Академіки в тій миті
Про це не думали.
Чаром пісні оповиті, –
Всіх зачарували.
Співом так заповнили.
В душу так запали, –
Заперечували сили
Хлопці «ті» не мали.
Пісні з іншої культури
І з іншого світу
Заборон зірвали мури.
Советську еліту
Вразили пісні чудові
Про Дунай, Карпати...
Тексти згадували нові
Наші делегати.
Їх відлуння в горах чути
Ще до часу цього!!!
Як мелодію забути!?
Заведе любого.
«УКРАЇНА, – резюмуєм, –
Там, де УКРАЇНЦІ.
МИ такі, що не сумуєм.
Вмієм звести кінці!!!

07.11.2016

Погода

(гумористичні рядки)

Все залежить від погоди.
Настрої людини...
Тому слухаєм прогнози
Майже щогодини.

Було це в часи радянські.
Інтернет не мали.
Спідницями місця панські
Дами прикривали.

На ногах були капрони
І міні-спідниці.
Тоді теж були ворони,
Шпаки та синиці.

Точка була в кожній хаті.
Радіо звучало.
Люди до робіт завзяті.
Їли борщ та сало.

І на кухні у квартирі
У вільні хвилини
Бути щоб в подіях вирі, –
Слухали новини.

А вкінці новин погоду
Нам повідомляли.
Що цікаве для народу,
Аби люди знали,

Чи потрібна парасоля.
Чи гумовці брати,
Якщо буде Божа воля
Дощик з Неба дати.

Жара–холод – по прогнозі,
Вітряно чи тихо, –
Треба знати, щоб в дорозі
Не застало лихо.

Радіо Петро включає.
Звідти голос лине:
– На сьогодні нас чекає
Сонце! БЕЗ ХМАРИНИ!

Мав Петро картоплю в роті.
Та не міг ковтати.
Опинився вмить на дроті
І став набирати.

Диктор слухавку підносить.
А на боці тому
Не говорить хтось, – голосить,
Мов дістав судому:

Та ви що там подуріли!...
На мене не зліться.
Щоб суть справи зрозуміли, –
В вікно подивіться.

Диктор виглянув за штору,
– Миттю стало встидно.
Подививсь на Землю, вгору, –
ЗЛИВА! НІЦ НЕ ВИДНО!

Хмари Сонце заступили
Купчасто-зливові.
Більшої набрав дощ сили...
Сухо було в Львові.

Все в Тернополі блищало:
І дахи, й дороги...
Так ми з Вами ся дізнали,
Що не всі прогнози

Є правдиві. Атмосферу
Можна не пізнати,
Бо вона свою манеру
Може помінати.

Вітер напрям змінить, силу,
Океан збунтує.
В якусь мить погоду милу
Буревій зруйнує.

Научімося сприймати
Погодні сюрпризи,
Бо природа може мати
Дуже різні ризи.

25.04.2017

Технології новітні
Ся в життя ввірвали.
Ну а люди старші, літні
Від ритму відстали.
Вже комп'ютери повсюди
Все заповнили.
– Боже, – кажуть старші люди
– Господи! Дай сили!
Як то всьо запам'ятати.
А курсор літає...
Ну все, можна видавати.
Вже страху немає
В історичному Оксана.
По темі шукає...
Чорт приносить раз Івана,
Що планшет тримає.
А Василівна радіє:
Читач появився.
А той поглядом зал гріє.
На зад подивився.
Ще ніхто в залі читальній
Не порушив тиші.
Вже студенти не нахальні
Вчать в нашім виші.
Ще ніхто не встиг прибути
Після пар в читалку.
Хоч любов у всіх набута
Є до книжки змалку.
Квітень за вікном малює
Білі скатертини.
Пара голубів воркує.
В траві край ялини.
І у залі атмосфера
Чудова панує.
21, друзі, ера.
В просторі крокує.
Першим Ваня прибігає,
Впевнений у собі.
Кажуть, хист ся проявляє
В дітей ще в утробі.
Видно: парубок толковий.
На істфаці, – кажуть, –
Мікроклімат є чудовий.
Сітки в АТО в'яжуть.
Конференції, змагання
Різні тут проводять...
Першим в зал приходить Ваня!
Інші теж приходять.

Та все менше з кожним роком.
Невтішна картина.
Впевненим в Європу кроком
Кожна йде людина.
Тож Василівна Оксана
Радо підбігає.
Фонд у залі непогано
Працівниця знає.
– Слухаю Вас. Що потрібно?
Чого завітали?
Знаю, що Ви дуже здібний, –
Студенти казали.
– У Вас є вай-фай? – питає
Іван Голодрига.
А Василівна гадає:
Тема то чи книга.
Вдатися до Інтернету
І гадки не мала.
– А з якого то предмету? –
Врешті запитала.
Іван: «Не з предмету» – каже –
Й стис планшет руками...
– Може хтось мені підкаже.
І між стелажами
У дівчат питати стала,
Що то за зараза
Й про вай-фай в них запитала.
Вийшли ті відразу
І студенту «Є!» –сказали.
Там євророзетка.
І на право показали...
Добре – табуретка
Недалеко від Оксани
У залі стояла.
Бачили би ви, краяни,
Як вона упала
Спересердя та досади,
Чи від хвилювання.
Після того досить радо
В Інтернет щорання
Заглядатиме, щоб знати
Терміни новітні.
Й буде довго пам'ятати
Ту пригоду в квітні.

22.12.2018

Колись зошит й ручку брали
Всі студенти в руки.
А тепер собі придбали
Вони ноутбуки.
 Колись всі конспектували
 І їли паштети.
 Гамбургери модні стали
 Тепер і планшети.
Колись лиш стаціонарні
Були телефони..
Тепер знайти – справи марні.
Замість них – айфони.
 Кругом колись були люди.
 Тепер – аватари
 В віртуальному світі всюди
 Літають, мов хмари.
Колись були громадяни
Певної держави.
Тепер стали нетизяни,
Залежні від кави.
 Колись ім'я люди мали
 Та були й публіки.
 В Інтернеті тепер стали
 Вигадані ніки.
Колись люди спілкувались
Надворі, по хатах.
А тепер ся перебрали
Спілкуватись в чатах.
 Колись люди ся сварили,
 Насипали солі.
 Набирають тепер сили
 В Інтернеті тролі.
Одне одного вітали
Листівками люди.
Тепер дуже модні стали
Пости, лайки, флуди.
 Мій як лайкне, – говорили
 Про псів колись люди,
 Гавкіт той такої сили,
 Що чути повсюди.
Тепер лайкають тихенько,
Смайлики пускають.
Розуміти слід: «Рідненька!
Я тебе кохаю»
 Світ довкола віртуальний
 Набирає сили...
 Повертаймося в реальний.
 Прошу, щоб налили.

22.12.18

Наче води, дні спливають.
Наступають зміни.
Щораз вищі піднімають
В Україні ціни.

Вік пенсійний вже підняли
На 5 років зразу.
Хай би їх чорти побрали.
Щоб дійшли до сказу.

Собі – премії, мільйони.
А нам – ні копійки.
Роблять різні перегони.
Доходить до бійки.

Точаться дебати, крики
У Верховній Раді.
В рази підняли тарифи.
Й цього мало владі.

Лист Прем'єр нам надсилає
Ось такого змісту:
– В силу УДК вступає.
В першу чергу місту

Всю продукцію книжкову
Перешифрувати!!!
Легше випасти корову,
Ніж з тим справу мати.

Більше року з пори тої
Гонка йде, запарка.
Ще не було в нас такої...
Якось доцент Старка

Через історичний рано
Поспішав в обробку.
Гордовито ніс й слухняно
Черепну коробку.

Ступав впевнено та звично,
Як ступають хлопці,
Щоб отримати фактично
УДК в обробці.

Тепер слід оцифрувати
В статті слово кожне.
Легше цілину скопати
І цьому тотожне.

Цифри вибирати стали
Дівчата з таблиці.
Старці папірець віддали.
– Вдячний, молодиці! –

Мовив доцент дуже гречно,
Як велить мужчині.
Притиснув листок безпечно
І звів очі сині.

Через історичний знову
На вихід подався.
Спершу вняло в нього мову.
Далі розкричався:

Подивітнося, дівчата, –
УДК – верети.
Як ту-то запам'ятати...
Голова відлети.

Стаття розміром буває
На пів-, дві сторінки.
Ну а УДК займає
Майже чверть сторінки.

Чи будуть статті писати
І дружити з нами?
Легше двори підмітати
І мати те саме.

Таке враження: в державі
З глузду поз'їжджали...
Та ми нині на забаві
Й в однім місці мали

Обіцянки, теревені,
Вибори, дебати.
Люди тепер мудрі, вчені.
Зможуть раду дати.

Будемо удекувати
З вами ми по суті.
Новий Рік Свині стрічати
Без образ, без люті.

І у Небо посилати
Радісні флюїди.
Бережи нас, Божа Мати
Від горя та біди.

22.12.18

Поетична мозаїка

На серці радість небувала
В передчутті великих див;
Не просто вже весна настала,
Що сіє втіху, позитив, -
Гряде Христове Воскресіння!
Печеться Паска. Ковбасу
Готує в кошик Україна.
А люд запалює свічу.
З Великоднем прийміть вітання.
Хай радість лине до небес.
Здоров'я! Миру! Процвітання!
Христос Воскрес! Христос Воскрес!

2012

Добігають останні хвилини
Наших роздумів, бачень, читань.
І немає такої людини,
Що б не мала в житті сподівань.
Є у кожного з нас світлі мрії.
Є бажання, є плани, діла.
Та без Віри, Любові, Надії
Кожен з нас, наче птах без крила.
Бережімо, плекаймо чесноти,
Що стоять на сторожі життя!
Кожен з нас мабуть житиме доти,
Доки Віра у серці жива.
Здається... чаша випита до дна.
Ніяких сподіванок на майбутнє.
Суєтних днів караюча рука
Ще доливає залишки отрути.
На шпальтах долі титрами рядки,
Де вже немає змісту ні бажання.
Душа волає: де тепер іти?!
Нові замість рецепту запитання.
Бредеш в думках, мов лицар без коня.
Лягає сумнів каменем на плечі.
Здається... все... чекатимеш кінця,
Останніх у житті своєму зречень.
...Та раптом між сум'ять, пересторог,
Мов рятівний маяк в бурхливім морі,
Зів'ялим мріям посилає Бог
Ростки Надії, Віри та Любові.

27.09.2012

Пора студентства – у житті найкраща!
Пора студентства – праця копітка.
Хоча частина з вас бува й ледаща,–
Одержите диплом випускника!!!
Роки студентські – справді незабутні.
Роки студентські – дійсно золоті.
Викладачів заключення напутні
Такі потрібні будуть у житті.
Й працівники бібліотеки вміло
Вам відкривають всі скарбниці знань,
Щоб ви сміливо бралися за діло.
Нових вам звершень! Плідних починань!
Дозвольте вас сьогодні привітати!
Студентства свято – свято визначне!
Завжди у ногу з часом крокувати.
В суспільстві мати місце провідне.
Здоров'я вам усім! Добра! Наснаги!
Напору в праці! Щастя в пізнанні!
Здобутків! Перемог! Натхнень! Звитяги!
І втілити всі задуми в житті!!!

Жовтень, 2012

Без мовлення, без музики, без пісні
Життя людське, як річка без води.
Тернопільське Ух-радіо – це, звісно,
Не тільки привітання та хіти, –
Трансляції Служб Божих із Катедри.
Новини. Анекдоти. Інтер'ю...
Ух-радіо, немов сибірські кедрі,
Позицію утримує свою.
Звучати 14 літ в ефірі.
Інформувати РІДНОЮ народ,
Є гідністю для вас, по крайній мірі.
Людська вам вдячність – вище нагород!
То ж Українську хвилю привітати
Зібрався «Хмельничанки» колектив!
Вам сотню років зичимо звучати
І дарувати людям позитив!
В живому спілкуванні з слухачами
Радіохвилі нашої душа.
Вітаєм з Новорічними святами
І зичим вам щасливого Різдва!!!

14.12.2012

Добіг мистецький вечір до кінця.
Останні ноти зіграно, акорди.
Та в душах наших музика жива
Відлунюватись довго буде гордо.

Ми зрозуміли з вечора цього
Феномен композитора, людини.
Переконались: музиці його
(Хоч з цілого доробку лиш частина

Увазі пропонована була)
Властиво є не просто дивувати, –
В когось надія в серці ожила.
Мав змогу хтось Святвечір пригадати.

А дехто сенс життя із нас збагнув.
Багато стали кращими душевно.
Хтось більше про Барвінського почув...
Байдужих серед нас нема напевно.

У цьому унікальність є митця:
Серця людські заповнювати змістом.
Хоч ця аудиторія й мала,
Якщо її порівнювати з містом, –

Та кожен з нас з собою понесе
На батьківщину вражень океани.
Бо музика – це те, що з серця йде!...
Шановні, дорогесенькі краяни

І всі, хто з інших регіонів є!
Спасибі всім: учасникам активним
І слухачам, що час таки знайшли
І зарядились гарним позитивом.

Викладачам, декану дяка теж.
Уклін усім, хто долучавсь до свята.
Та ставити на цім не будем меж.
Ще не одна буде знаменна дата.

Здоров'я всім бажаєм, доброти,
Удачі, творчих злетів і наснаги.
До рівня значно вищого зрости,
До визнання народного й поваги!

22.02.2013

В відкрити браму часу, де вита
Старовини дух й сьогодення подих,
Запрошує Тернопільська земля,
Де витвори людини і природи

Віночки вражень й трепету плетуть
У душах тих, хто в мандри вирушає.
Священної землі глибинна суть
З віків далеких руку простягає.

Овіяний легендами наш край
Лісів і гір, джерел, печер, палаців
Народжує у нас думок розмай
І просить відірватися від праці.

Й у дивовижні линути світи,
Яких на Тернопіллі так багато!
Ось таємничо кличуть нас «Млинки».
Не кожному доводилось бувати.

А той, хто в тій печері побував, –
Чимало різних вражень зберігає.
В вузьких ходах напевне застрягав,
Зате красу кристалів пам'ятає.

Тернопільщина наша – це музей,
Що під відкритим небом розмістився.
Це край гостинних, ввічливих людей...
Дністер в долині водами розлився.

Каньйон Дністровський скелі, береги
Розкинув на кілометри сміливо.
Незаймана природа, острови
Й рівнинні водоспади – справжнє диво!

Природи витвір – «Срібний водоспад».
Ось «Джерело бажань» з землі пульсує.
За мить в душі зростає вражень сад
У тих, хто «Медоборами» мандрує.

А хто в святої Анни джерелі,
Де крижана вода, скупався тричі, –
Отримав міць у тілі та душі...
І місце відпустове в Зарваниці

Відвідують щорічно тисячі
Паломників не тільки з України.
...Сакральний голос рідної землі
Лікує в наших душах гріх, руїни.

Форпости Духу нашого – церкви –
Підперли міцно Небо куполами.
В Соборах й Храмах зцілюємось ми.
Все зведено людськими це руками.

Святині наші, пам'ятки, хрести,
Що в нашу землю міцно повростали,
Потрібно чистим серцем берегти!...
В кількох місцях лишень ми побували

Тернопільської рідної землі.
В нас пам'яток історії багато!
Студенти наші і викладачі
Організують нам сьогодні свято.

Частинку вражень нам передадуть,
Поділяться уміннями, знаннями.
То ж вирушаймо, друзі, знову в путь
Тернопільськими славними стежками!

18.09.2013

Турист

Мандрівки, подорожі, тури,
Казати модно в нас – турне –
Шукають сильної натури,
Якій ніщо не є страшне.

Рюкзак на плечі, карту в руки
Сміливий мандрівник бере.
Багато вражень серед муки
Назад додому він несе.

Красу природи відкривають
Нові маршрути і старі.
Печери, замки залишають
У спадок уклади свої.

Турист – не той, який шукає
Легкого шляху чи путі.
Турист – це той, що проникає
Навіть у закутки вузькі.

Турист долає всі вершини,
Гірські потоки і хребти.
І з гордим іменем Людини
В похід готовий знову йти!

18.09.2013

Серед життя земного суєти,
Де острівками сумнів та тривога,
З'являєшся як Велет Духу Ти,
Хоч нелегкою є Твоя дорога.

Життєве кредо: «Хто, якщо не я
Себе повинен іншим віддавати?!»
Величне, горде Вчителя Ім'я
З пошаною потрібно вимовляти.

Бо Він – Слуга, Вершитель доль людських,
Що в Знань Країну двері відкриває.
І вдячний учень море благ земних
Тобі від серця щирого бажає.

Ти майстер слова, лікар для душі,
Наставник, друг, порадник, добротинець...
Вплітає осінь барви золоті
Й вінцем подяк Тобі під ноги кине.

Осінить Небо ласкою Тебе,
Господь помножить сили та здоров'я.
Повага й шана кожного знайде,
Хто чинить у житті лише з любов'ю!

03.10.2013

Еверест

Там, де вітри із небом розмовляють,
Де погляд Будди схили бережуть, –
Безстрашні альпіністи вирушають,
Хтось у чергову, хтось в останню путь.

Зібравши в кулаки вагання різні,
Спорядження й балони в рюкзаки,
Із думкою, що каменем наріжним
Стала для них «бо хто, якщо не ми»,

Ідуть усьому світу доказати,
Що їм під силу сніжний Еверест!...
Ніщо не сміє на заваді стати.
На витривалість треба здати тест.

Незвіданність, незнанність не лякає.
Не зупиняють сумніву мости.
Ідуть, хоч кожен дуже добре знає,
Що до вершини може не дійти.

Не стримує і те, що тут спочинок
Останній не один в житті знайшов.
Манить найвища в світі їх вершина.
Ідуть, хоч замерзає в жилах кров.

Туди прямують ті, хто хоче знати
Найвищу сутність Вічного Буття...
Хто хоче справжню Істину пізнати, –
Той до скарбниці Духу поспіша.

Отримати в гори кредит довіри
Зуміє той, хто вперто йде вперед.
У кого сила духу є без міри
І «сходження» розгадано секрет.

Всі перші спроби були безуспішні.
Для багатьох вінчалися кінцем.
Та знову рвуться праведні та грішні,
Втамовуючи в душах своїх щем.

В 53-тім сходження успішне
На Джомолунгму здійснено було.
І з того часу, думку нашу тішить,
Багато альпіністів тут пройшло!

Здійснивши перемогу над собою,
В полоні злих стихій вони дійшли.
Із холодом й мусонами в двобої
Наважилися стати тут й жінки.

Та багатьох людей не повернути.
З життям у схватці смерть перемогла.
Не скуштувати розпачу отрути
Запрошує Божественна гора.

Якщо до неї з чистими думками
Та помислами світлими іти, –
Тоді вона холодними руками
Сама людину може донести.

Великий Реріх тут писав етюди
В полоні неймовірної краси.
І чув священний віщій голос Будди,
Що линув з дивовижної гори.

Усі, хто повернувся з Євересту,
По іншому осмислюють життя.
Прожити намагатимуться решту
Відкрито, чесно, щиро, без гріха.

У гори йдуть відважні та сміливі.
І нам їх зрозуміти не дано.
Ми сієм хліб на освітянській ниві.
Вони святкують своє торжество!

15.10.2013

Привітання з Великоднем

Великий день, що Великоднем зветься,
В домівку кожну скоро увійде!
І кожен з нас, в народі так ведеться,
У кошики святкові покладе

Кусочок шинки, Пасочку, ковбаску,
Хрін, масло, дрібку солі, Баранця.
У дивосвіт крашанок Божу ласку
Майстерно передасть людська рука.

«Христос воскрес!» – на кожному рушникові.
Ще й дивна ласка, сяйво у очах.
Багато в цьому дійстві є любові.
І стільки є майстерності в руках!

Ще б миру, віри, спокою та сили
Ісус Христос державі нашій дав.
Щоб темні сили врешті відступили
Й почався відлік добрих вчинків, справ.

Щоб Україна наша процвітала.
З Христом воскреслим йшла у майбуття.
Щасливою людиною кожна стала
У променях воскреслого Христа.

Христос воскрес! Воістину воскрес!

16.04.2014

Без музики, духовності, науки
Не може бути поступу вперед.
Працює в науковця думка й руки.
Наука кожна має свій предмет.

Вона – шабель найвищий і вершина
У розумовім розвитку людей.
У пошуку знань, істини людина
Вдається до новаторства, ідей.

Діяльність наукова в Україні
Найважливіша галузь є н/г.
Наука прогресивні досить зміни
У розвиток людей й держав несе.

Вагомий внесок в галузь наукову
Привносить праця всіх викладачів.
Виховуєте Ви еліту нову,
Що зробить у науці свій посів.

Дозвольте Вас з цим святом привітати –
Всіх наших науковців дорогих!!!
Міцного Вам здоров'я побажати,
Здобутків творчих, успіхів значних.

На благо українського народу
Спрямувайте усі свої знання.
Щоб нашим вченим величальну оду
Громадськість заспівала світова.

Повірте в те, що лихо це й тривога,
Що сколихнули кожного із нас, –
Минуть! ... Повірте в Віщість Бога!
У те, що прийде благодатний час.

Емоції потрібно позитивні
У Небо спрямувати й молитви.
А творчі Ваші праці й креативні
Сприятимуть зростанню доброти.

Принесуть Україні процвітання
Й на світовій арені визнання.
Всім Вам наснаги творчої, кохання
На многая і благая літа!!!

15.05.2014

Ода геологу

Ти – Мандрівник у Вічність й Нескінченність.
Розвідник надрів Матінки-Землі.
Освоюєш її пласти священні.
Підкорюєш її хребти гірські.

Мета твоя чітка і зрозуміла.
Розвідуєш, де поклади руди,
Газ, нафта, мінвода... Скоріш до діла.
Країні треба користь принести.

І вибір твій таки не випадковий.
Геолог – це покликання твоє.
Незвідане тебе цікавить, нове.
Готовий ти на поклик серця йти.

Дорога, знаєш, буде нелегкою.
Дорога в світ незнаний непроста.
Не вмієш торгуватися собою.
Своєму фаху вірний до кінця.

Ти впевнений у виборі своєму.
Ніщо в житті не стримує тебе.
Ідеш назустріч пошуку, екстриму,
Важкий рюкзак поклавши на плече.

Тебе манять Землі багатства, надра.
Туди ведуть незвідані шляхи.
Ти починаєш в незнайомість мандри,
Аби відкрити двері таїни.

Ніщо тебе вже стримати не в змозі.
Клич гір сильніший затишку квартир.
В жару нестерпну, в холод та морози
Цікавість – твій надійний поводитир.

Вслухаєшся, як кедри розмовляють.
Дивуєшся, як піниться ріка.
А над тобою Зорі розкидають
Величні і казкові Небеса.

Романтик. Мрійник. Практик. Теоретик.
А скептик скаже просто – неформал.
Геолог є Розвідником Планети,
Що бачить першим, як блищить опал.

Він жили руд знаходити уміє,
Де корисних копалин є місця.
Геолог дуже добре розуміє
Наскільки його праця нелегка.

Перш, ніж геологічні скласти карти,
Здійснити слід роботи польові.
Робити камеральні далі варто.
А це затрати часу є значні...

Десь кожен з вас роман життя напише.
Бо стільки вражень втілює душа!!!
Під шум тайги тебе у сні колише
Тепло домівки й Господа Рука.

А вранці знову в путь, в «турне», в дорогу.
До пошуку! До цілі! До мети!
І ти готовий дякувати Богу
За ці круті в житті своїм стежки.

За труднощі. Навчився їх долати.
За перемоги дивні відчуття.
За те, що зміг собою управляти.
За зроблені блискучі відкриття.

Професія геолога почесна!
Без титулів. Без рангів. Без чинів...
Хай береже всіх Матінка Небесна –
Землі святої дочок і синів!

24.10.2014

Тернополе! Мій краю мальовничий
І сивочолий свідку давнини.
Твій колорит і шарм гостинно кличе
У простір невимовної краси.

Тож вуличками міста помандруєм.
Історію минувшини вдихнем...
Водички плескіт Старий Замок чує,
А Щастя Острівець – вербичок щем.

Костел Домініканський підпирає
Шпилями небо синє угорі.
Багато хто Торговицю не знає.
Майданом Волі звуть тепер її.

Чимало дуже втрачено з роками.
Костел Парафіяльний – диво з див –
Зруйнований жорстокими руками.
Ніхто акт вандалізму не спинив.

І нашу найвеличнішу окрасу
Безжалісно зруйновано було.
Якби назад вернути трохи часу, –
Змогли би величати ми його.

Універмаг центральний місце Храму
В сучасному Тернополі зайняв.
Ми споглядали б дивну панораму,
Як вежі в небо Храм свої підняв.

Почули би органу дивні звуки
І дзвонів мелодійний перелив.
На жаль, безповоротно монстри-руки
З лиця землі забрали диво з див.

Середньовічні культові споруди
Слід неодмінно бачити гостям.
Йдуть до Воздвиженської церкви й нині люди.
Христового Різдва славетний Храм

Вражає своїм дивним плануванням,
Ошатністю і духом давнини...
Тернопіль – місто слави і кохання.
Ми маємо цю славу берегти!!!

15.10.2015

Чорнобиль – 30 років тривоги

30 літ з того часу пройшло,
Як Чорнобиль став ви роком долі.
Ще запитуем досі: "За що?"
Посивіли над шляхом тополі.

Зона... Дивиться пусткою ніч.
Світять Зорі над Прип'яттю й досі.
Ще каштани в кадильницях свіч
На уранові дивляться роси.

І пройти має кілька століть,
Щоб Земля зняла з себе тривогу...
Журавлі в Україну несіть
Мир й Життя. Ми ж помолимось Богу.

Квітень, 2016

Професія психолог

На світі багато професій.
Покликань. Призначень. Дерзань.
У часі новітніх прогресій
Чимало в людей запитань.

Клубочки проблем та зневіри
Обмотують душу людську.
ПСИХОЛОГ приносить в офіру
Знання й компетентність свою.

Уміючи так делікатно
Пірнути у внутрішній світ, –
Розмову веде ВІН приватну.
Людський втаємничує звіт,

В якому – усе сокровенне,
В якому – душі нагота.
Психолог працює щоденно.
І МІСІЯ В НЬОГО СВЯТА!

Покликання в НЬОГО почесне:
Направити! Допомогти!
У душах засіяти весни.
Пізнати себе чи знайти.

У морі спокуси та зради,
Де хвилі наосліп несуть, –
ПСИХОЛОГА мудрі поради
Втопитися все ж не дадуть.

ВІН там, де найбільше потрібний, –
Порадник, спаситель душі!
Обізнаний, впевнений, здібний,
Що сіє ЛЮБОВ на Землі.

Сьогодні в психологів свято!
У нас – Вас цілий ІНСТИТУТ!
Працюєте завше завзято,
Обравши до серця маршрут.

Здається: коротка дорога,
Що з серця до серця іде.
Позичивши промисел в Бога,
Психолог практичний веде

Арт-тренінги, бесіди, тести.
І легко від того стає.
Тобі допоможе ВІН нести
Життя негаразди й хрести.

Йому особистість повинна
Довірити серце своє.
Психолог – звичайна Людина –
На Землю дана з Висоти!!!

Прийміть поздоровлення наші,
Шановні, прості, дорогі!!!
Хай мрії збуваються Ваші,
Бажання й потреби усі!

Господь хай дарує здоров'я
На многая, блага літа!
Щоб Ви з альтруїзмом, любов'ю
Людські рятували серця!!!

20.04.2016

Ми раді всіх вітати у цій залі,
Де Музика творитиме дива.
Звільнитись допоможе від реалій
Звичайного напруженого дня!

Отримаємо, певна річ, блаженство
І справжню насолоду для душі!
А гратиме для нас наше студентство –
Талановиті люди молоді.

Що з музикою, співом пов'язати
Намітили усе своє життя.
Сьогодні буде Музика звучати,
Зворушуючи душі та серця!

День Міжнародний музики в суботу
Спільнота відзначала світова.
Ми з Вами на легку мажорну ноту
У мить цю налаштувуймо серця.

Усіх, хто творить Музику хорошу,
І виконавців, і викладачів
Уважити у залі цій попрошу
Оваціями!!! Шквал вітальних слів

Приймаєте напевне ще з суботи
Від друзів, шанувальників, батьків! ...
Прості слова, покладені на ноти
Стають шедевром милозвучних слів.

А пісні буде тісно у цій залі.
Вона полине в сині Небеса.
Благословенна, – звідти піде далі,
Збагачуючи наші почуття!

28.09.2016

Замовкли, втихли в залі інструменти.
Духовно сповнив місію орган.
Бандури поскладали вже студенти.
Емоцій не вчуває океан!!!
Вирують почуття! А вражень хвилі
Штурмують берег нашого життя.
Ніхто їх досі втримати не в силі.
Заполонила Музика серця!!!
Усі присутні чаром оповиті
Такого співу, музики та гри!!!
Душевні фібри слухача відкриті
Такими ще ніколи не були!!!
Хороша, справжня музика немає
Обмежень просторових, часових.
І смуток, й біль вона перемагає.
Зворушує дорослих і малих!
Ми дякуєм ансамблю бандуристів.
Заслуженому артисту Губ'яку!
Дмитра талантом наділив Бог, хистом.
Майстерність проявляє він яку!!!
До світового рівня досягнути
У віці молодому!? – Віртуоз!!!
Приємно музикантів було чути.
Від співу їх по спині йшов мороз.
Людмила Анатоліївна наша
У світ величний Музики ввела.
Нехай буде у злетах доля Ваша
І завше гармонійною душа.
Хай факультет Мистецтв наш процвітає!
Зіновій Миколайович живе
Й ще довго факультетом управляє!
Студентство за книжками до нас йде.
Ми підібрали виставку цікаву.
Це лиш частинка того, що в нас є!
Всім творчим людям віддаємо шану
І професійно зичимо рости!
Ми дякуєм присутній тут громаді.
Годину часу все ж таки знайшли.
Зустрітись з Вами завше будем раді.
Для всіх відкриті двері в нас завжди!

29.09.2016

Присвячується дослідникам полюсів

Пожовтілі від часу нотатки
Таємниці віків бережуть.
Цифри, звіти, щоденники – статки
Тих людей, що знаходили суть,

Свою місію, місце у тому,
Щоб ПОЛЯРНИКА горде ім'я
Переможно принести додому,
Якщо воля Господня така.

Часом доля була милостива,
Чим манила ще більше туди,
Де людина ставала щаслива
Відчуттям, що вдалося дійти!

Багатьом довелось заплатити
За цей виклик природі життям.
Та не можна було зупинити
Відчайдух. (Не сприймавсь ними злам).

Хтось з нас скаже: «Та це ж ненормально
На загибель свідомо іти,
Де погода страшна, аномальна.
Всюди тороси, скелі, вітри».

Навіть страшно собі уявити
Поєдинок, бій смерті й життя.
Рік і більше доводилось жити
В злих умовах, де лиш мерзлота.

Не була це безглузда затія.
Кожен з них намагався собі
Довести: мусить збутися мрія
Будь-якою ціною в житті.

Вже позаду домівка лишилась.
З нею затишок, спокій, комфорт.
Може в когось дружина молилась
Чи вгамовував нерви кросворд.

Курс «Вперед!» – до мети, до бажання.
До самої Маківки Землі.
Слабкість, сумніви, страх, коливання
Для полярників справжніх – чужі.

На суєтне, дрібне – обмаль часу.
Всі зусилля – на мрію, мету.
Перемоги не піднято чашу, –
Горя ж випито вже не одну.

Сивини додавалось в волоссі.
Сила волі зашкалу сягла.
Неможливо повірити й досі,
На що здатна людина була!!!

Сила їхнього духу вражала!
Це не люди – Титани! Борці!
В бій людина з стихією стала,
Щоби спершу довести собі:

Неможливе можливо сягнути!!!
Були промахи, болі, цинга...
Та хотілося бачити й чути,
Як сміється Полярна Зоря!

Що життя з цим Видовищем варте!
ТИ ДОСЯГ! ТИ ЗУМІВ! ПЕРЕМІГ!
Нові люди ставали до старту
Первозданний побачити сніг.

Полюс кликав їх знову і знову.
Магнетичне було в зові цім.
Незрадливі були вони слову,
Дане рідним народам своїм.

Славні лицарі Арктики – люди
Різних статусів, рангів, чинів.
Імена їхні світ не забуде.
Ну а кожна держава – СИНІВ!

16.02.2017

Вірш-присвята метеорологам-синоптикам

Прикутий погляд до телеекрану.
«Синоптик» – на робочому столі.
Потрібно хліборобу, капітану
Погоду знати на найближчі дні.

«Гісметео» хтось більше полюбляє.
А іншим до вподоби – рп 5.
На Небо дехто пильно поглядає
І просить в Нього Божу благодать.

Та більшість прислухається до даних,
Що нам метеослужба подає.
Дощі огорнуть Землю чи тумани.
З якого боку дутимуть вітри.

Яка температура та вологість.
Тиск атмосферний, видимість яка.
Проявить атмосфера до нас строгість
Чи буде милосердною вона.

Метеоролог кожен «мову» Неба
Навчився розуміти вже давно.
Велика в вірних зведеннях потреба.
Ми всі уважно слухаєм його.

Для того, щоб завбачити погоду, –
Зусилля необхідні багатьох.
Ми далі свято вірим, що природу
Довкола нас оберігає Бог.

Наука усі ребуси погодні
Розгадувати може вже роки.
Й прикмети служать вірно нам народні.
Цвіте черемха – бульбу посади.

Сережки появилися на клені –
Пора настала сіяти буряк.
Листочки на березі вже зелені –
Це для вівса хороший, добрий знак.

Зацвіла вільха – гречку сій, людино.
З сівбою, певна річ, не зволікай.
Побачиш, що цвіте уже калина, –
Ячмінь у Землю впевнено кидай.

Цвіте горобина – сій помідори,
Теплолюбиві льон та огірки...
На Небі, що над нами, незорім
Є віщунами хмари та хмарки.

Метеоролог вмiє їх читати.
Є в нього Міжнародний Атлас хмар...
Купчасто-грозові почнуть літати, –
Людино, парасолою відкривай.

Якщо пориви вітру дуже сильні, –
Понесе з парасолею Тебе.
Синоптик попередить: «Будьте пильні.
За станом Неба – буревій буде.»

Є Атлас хмар в форматі цифровому.
Доступний на комп'ютерах тепер.
У пристроях мобільних. Поза домом
Ти знатимеш характер різних сфер.

Сьогодні, як ніколи, треба вчасно
Спрогнозувати явища усі.
Про це інформувати всіх завчасно,
Щоб запобігти повеням, біді.

Посіви зберегти від градопаду.
Погодну карту кожен вчить пілот,
Щоб в форс-мажорі дати собі раду
Й здійснити, як потрібно, поворот.

Усім працівникам метеослужби
Ми дякуєм за працю кропітку!!!
Нехай між Вами й Небом буде дружба.
Попереджайте вчасно про грозу.

Про сильні снігопади та морози.
Хай краще їх ніколи не буде.
Нехай Землі ранкові роси-сльози
Рослинка кожна вип'є та зросте.

Нехай довкілля радісно буяє
У океані білої грози!
«Синоптик» про тепло повідомляє.
Тернополян «дістали» холоди.

Усім бажаєм щастя та здоров'я.
Погоди в домі, серці та душі.
І з Вірою, Надією, Любов'ю
Дивитись в очі Матінці-Землі!

4.05.2017

Антарктида (віршовані рядки)

Суворий край, що зветься Антарктида,
Де мінус 90 досяга,
Відвідати наважилась людина.
Якою ж була місія, мета?

Першопроходцям важко довелося
До двох земних добратись полюсів.
Й від думки дибки нам стає волосся,
Як вижити між лютих морозів.

З тепла, комфорту в невідомість грізну,
Покинувши домівку та сім'ю,
З собою взявши витримку залізу,
Ішли у приполярну широту.

Чи їх краса манила неприступна?
З цікавості чи користі ішли?
А Королева була непідкупна
На всі бажання й наміри дійти.

І багатьох навічно вкарбували
В товщі покрову сніжного льоди.
На небезпеку інші не зважали...
Й ось піднято державні прапори!!!

Коли етап підкорення відбувся, –
Освоєння просторів почалось.
Вже з експедицій хтось не повернувся,
Бо, кажуть, Антарктида – це є Щось.

Її не візьмеш силою, напором.
Стоїть Вона в незайманій красі,
Розкинувшись поважно, неозоро
Й охороняє свято рубежі.

Багато тут розкинулося станцій.
Вивчають науковці грізний край.
Полярники встають, зазвичай, вранці
І п'ють, як з вами ми, гарячий чай.

Рік часу дуже швидко проминає.
Зібравши дані різні та зразки,
Команда ця додому повертає,
Однак душею тягнеться туди.

З різних країн та світу науковці
Глобальні спостереження ведуть.
Виходять на морози не в штурмовці.
Їм спеціальний одяг видають

Харчів привозять тони, провіанту.
Закачують у ємкості пальне.
І кожен відповідно до таланту
Оточення вивчає льодове.

Є й українська станція. Англійці
Нам передали в спадок «Фарадей».
Гордяться своїм вкладом українці.
Чимало й в нас досягнень є, ідей.

Колись по тих просторах курсувала
Радянська «Харківчанка». Екіпаж
Згуртований в своєму складі мала.
У Мирному знаходився гараж.

Пальне вона «Востоку» доставляла,
Щоб діючою станція була.
Не раз в двобій з стихією ставала
Й механікам всім стала дорога.

За щастя було вести «Харківчанку»
По льодяному куполу тоді.
Полярник кожен мріяв за коханку
Обрати хоч би раз її в житті.

Завжди вона попереду летіла.
На санно-гусеничних поїздах
Команда у надії душі гріла,
Ховаючи десь сумніви та страх.

Перипетії різні чатували.
Соляра замерзала в злий мороз.
Полярники у в'язці працювали
І до дрібниць підходили всерйоз.

Це були люди Слова, Справи, Діла.
А інші в Антарктиду не ідуть.
Тоді людина жодна б не посміла
«Схалявити», бо знала дружби суть.

Трагічно промах міг би закінчитись
Для екіпажу, кожного та всіх.
В полярників ми маєм честі вчитись,
Що мала першість. В світі зараз – гріш

Заполонив всі закутки душевні.
Звелось все до «зелених папірців».
Полярники – науки слуги ревні.
Корисливість в них викликає гнів.

Для них страшніше втратити Надію,
Ніж будь-що, необхідне для життя.
І думати про це вони не сміють.
Їх виховала вічна мерзлота.

Ці люди силу духу, мужність мають.
Таких в державні вибрати б мужі!
Вони слова на вітер не кидають.
У них багато гідності в душі.

Хвала і честь дослідникам сміливим,
Що жертвують здоров'ям та усім,
Аби майбутнє в нас було щасливим.
Ми гордимось та дякуємо їм!

26.10.2017

Зі святом Вас, дорогі освітяни!

Сьогодні Сонце ясне тихо встало.
В холодних росах вмило промінці.
Всіх освітян зі святом привітало
Й букетик освятило на столі!!!

В букеті цьому зібрана з квітками
Любов, Повага, Шана та Тепло
Всіх тих, хто шлях Науки разом з Вами
Торує. Засіваєте Зерно,

Що сходить завше рясно врожаями
На ниві пізнання, добра і знань.
Гордиться книгозбірня наша Вами,
Що зичим нових звершень Вам й дерзань!

Даєте Ви Премудрості уроки
На семінарах, лекціях. В житті.
Нехай будуть легкими Ваші кроки
І спокій, мир панує на душі.

05.10.2018

– Змінився клімат. Клімат став не той, –
Частіше люди стали говорити.
З нас кожен на Землі не є герой.
Любов Природи треба заслужити.

Причина зміни клімату у тім,
Що люд почав втручатися в процеси...
Природа – наша Мати, спільний Дім.
В нас часто споживацькі інтереси.

Ми від Природи хочем геть усе.
Вичерпуємо вщент земні ресурси.
Зникають ріки, літом дощ не йде –
Ознака, що не тим ідемо курсом.

Уже Карпати лисими стають.
Обвалюються шахти та тунелі.
Задумаймось: «Куди веде ця путь?»...
До катаклізмів. Повені. Пустелі.

Одумайся, людино! Збережи
Хоч те, що від Природи залишилось.
І підняту сокиру опусти.
Поглянь довкілля в що перетворилось.

Антропогенні чинники значний
На клімат мають вплив, несуть загрозу.
Зимом вже за Цельсієм плюси.
Весною можуть вдарити морози.

Метан, закис азоту, CO₂
З'являються з діяльності людини.
Їх викиди є більшими щодня.
Вони зростають навіть щогодини.

Слід намагатись зменшувати їх.
І це завдання рівня світового.
Нема чужих в природі та своїх.
То що ж зробити треба нам такого,

Щоб парниковий зменшити ефект,
Глобальне зупинити потепління?...
Вже не один є створено проект,
Членом якого стала Україна.

І кожен з нас відповідальним є
За те, яким буде наше майбутнє.
Природу, Землю треба берегти!
Здоровий глузд в цих закликах присутній.

Нелегко, мабуть, буде перейти
З легківок на громадський транспорт людям.
Запаси економити води,
Енергію в домівках і повсюди.

Вживати менше м'яса й молока...
Під силу всім дерева посадити.
Якщо нам небайдуже майбуття, –
У злагоді з довкіллям треба жити.

І думати, що буде після нас,
В які «природа убереться шати»,
Бо може проти нас зіграти час,
І завтра може просто не настати.

17.04.19

Здається вчора ми дітей за руку
Провалили до школи, в перший клас.
Сьогодні усвідомлюєм розлуку.
Минуло одинадцять років... Нас
Батьків, об'єднували спільні інтереси,
Переживання, задуми, думки.
Доні для нас були і є принцеси.
Мов лицарі були і є сини.
Шановні вчителі! Вам довіряли
Скарби ці найдорожчі ми в житті.
І впевнені були у цьому, знали,
Що Ви – найкращі люди на Землі!
Чужих дітей не просто полюбити.
Їм віддавати ласку та тепло.
Ви, як могли, уміли це робити
І сяли розумне та добро.
Наш клас в десятім класі сформувався
Із двох дев'ятих класів А та Б.
Кожен з дітей старався, намагався
Вам завдяки знаходити себе.
Тож ми сьогодні дякуєм уклінно,
Без винятку, усім учителям!!!
Ви дбали про майбутнє України.
Знання давали нашим школярам.
Немаловажна школа початкова.
Вона усім в житті дає ази,
Що є в подальшій ґрунт, міцна основа.
Щиріосердечно дякують батьки
Анастасії Андріївні нині
І Ганні Миколаївні, які
Старались від душі кожній дитині
Знання давати першоосновні.
Ларисі Анатоліївні вдячний
Колишній, рідний Вам, 9-Б.
Пробачте, якщо хтось був необачний
І вчасно не сказали Вам про це.
У класі А від 5-того й донині
Мирослава Григорівна класовод.
Ви мамою були в класній родині.
Повірте, вистачало Вам турбот.

Дітей у класі майже три десятки.
Дівчата більшість посідають в нім,
Де кожен особистість та загадка,
Що в мікросвіті мешкає своїм.
Ви кожного старались розуміти.
Довіри ключик вмiли віднайти.
Увагою і ласкою зігріти.
Знання їм з географії дали.
Ви часто разом з ними мандрували.
Карпати вздовж і впоперек пройшли.
Музичний керівник допомагала.
А це, Олено Ігорівно, Ви.
З піснями на устах та рюкзаками
Здолали ви вершину не одну.
Ми гордимось, рідні наші, Вами.
Любити Землю вчили Ви свою.
Зіновію Євгеновичу дяка –
Директору 20-тої с/ш.
Не переможе сила нас ніяка,
Якщо керманичем людина є така,
Що вмiє лад й порядок всьому дати,
Учительський гуртує колектив.
Усім Вам хочем «ДЯКУЮ» сказати!
Хай в нашій школі квітне позитив.
Міцне здоров'я Вас не покидає.
Панує мир та спокій у душі.
В опіці Божа Матінка тримає.
Ви – Істини та Правди сіячі.
Ви нашим дітям завше прививали
Любов до книги, творчості та знань.
Улюбленців своїх напевне мали.
До успіху вели та поривань.
Та визначальна місія у тому,
Щоб кожен з них Людиною ставав
Й ніхто з дітей розчарувань та втоми
В подальшому житті не відчував.
Пройдуть роки й можливо педагоги
З рядів випускників прийдуть сюди.
Учительство – професія від Бога
І кращої на світі не знайти!!!

26.05.2019

Шановні наші вихователі!

Прощаються з садочком наші діти
Сьогодні в цей травневий гожий день.
Будемо сумувати і радіти
Помежи віршів, танців та пісень.

Для них Ви стали в гарній ролі мами.
Душею полюбили діти Вас!
Благословляють щирими словами.
Прийміть слова подяки Ви й від нас,
Батьків, що найдорожче довіряли
Вам з тих скарбів, що маємо в житті!
Ви, як своїх, любили їх й навчали.
Хліб шанувати вчили на столі.

Пригадуєм, як їх привели вперше
В садочок зі сльозами на очах.
Ви ті, що долі дошкільнятам вершать, –
Знаходили потрібне у словах,

Від чого діти миттю затихали.
У ніжних вихователя руках
Вони про сльози, розпач забували
І за порогом залишали страх.

Ви прокладати вмієте місточок
Довіри та любові до сердець,
Кожне з яких, мов дерева листочок.
Прощання зі садочком – не кінець.

Це є початок в початкову школу.
Перші ази в навчанні Ви дали.
Ми впевнені у тому, що ніколи
Вас не забудуть наші діточки.

Часом з одним не можна ради дати, –
Ви три десятки вміли берегти!
Хай береже в житті Вас Божа Мати.
Нехай дається Вам з «роси й води»!

Як ця погода мир в душі панує.
І барвінково доля Вам цвіте.
Усі проханні Небо Ваші чує.
Ми дякуємо, рідні, Вам за все!

26.05.2019

З Днем матері

Травневий день сьогодні огортає
Всіх матерів промінням золотим.
Господь із Неба Ласку посилає.
А в Україні далі карантин.

І кожна мама трохи у тривозі
За долю доні й сина, за сім'ю.
Ніхто жертовно й ревно так не в змозі
Від бід родину берегти свою!

Вітання нині лине найріднішим
І найдорожчим людям – матерям!
Щоб карантин закінчився скоріше, –
Молитву шле у Небо кожен храм.

Стоять поодинокі в церкві люди.
Віра й Любов сильніші є за страх.
Життя й добро на світі доти буде, –
Допоки в мами вервичка в руках.

Допоки кожна матір щиру дяку
За дар життя почує від дітей.
Здолаєм перешкоду усіляку
Єднанням безкорисливих людей.

Даруй всім матерям здоров'я, Боже.
В опіці, Божа Матінко, тримай.
Лише молитва мами допоможе
Від кривди зберегти наш отчий край!

Травень, 2020

Чекає факультет географічний

(День відкритих дверей)

Якщо ти мрієш про корисну справу,
Досліджувати Землю рідну, світ,
Проводити доволі час цікаво, –
Приходь сюди, до знань міцних воріт.

Чекає факультет географічний
На щирих та допитливих, як ти.
А університет педагогічний
На Кривоноса 2 зможеш знайти.

У стінах вишу нашого зумієш
Себе в студента ролі віднайти.
Про те, що обрав вірно, зрозумієш.
А мовою географа «коли?» –

Простою буде відповідь «одразу!».
Талановиті в нас викладачі!
Ввійдеш в життя свого найкращу фазу,
Де правила навчання є прості:

На лекції ходити, семінари
І на практичні радо треба йти.
Студентства час – дозвілля! Праця! Пари!
Смартфони, ноутбуки та книжки.

Бібліотека наша Наукова
Багато різних послуг надає.
Потужна досить база в нас книжкова.
Видань періодичних стільки є!

Ще електронну довідку надати
Зумієм вчасно й якісно тобі...
На наш географічний поступати –
Ти за мету в житті постав собі!

Бо хто такий географ?! Це Людина,
Обізнана з основ усіх наук.
З лопатою поводитись повинна
І досконало знати ноутбук.

На ринку праці вдало конкурує.
Географ – фахівець-універсал.
Дослідник, що Землі потреби чує
І бачить, де орудує вандал.

Свою роботу так організує,
Щоб продуктивність була над усе.
Складає карти він, аналізує.
Довкілля та Природу береже.

Географ в числі перших б'є на сполох,
Щоб відвернути лихо та біду,
Аби не змовкло солов'їне соло
У нашому квітучому саду...

Саме для вас, географи майбутні,
Відкриті двері в наш ТНПУ!
Вас враження чекають незабутні.
Втілюйте з нами мрію-ціль свою!

17.11.2021

Вже до нас завітала зима.
Білим снігом довкілля вкриває.
З нетерпінням чекаєм Різдва,
Що родину до столу скликає.

Пан господар внесе Дідуха
І поставить Його на покуті.
На обрусі святковім – Кутя.
Християни до Неба прикуті.

Бо, як з'явиться перша Зоря, –
До вечері родина сідає.
Лине в Небо молитва свята.
Матір Божа Синочка рождає!

В цьому Таїнстві – стільки тепла!
В цій містерії – стільки любові!...
Прославляймо в колядках Христа.
Причащаймося Тіла і Крові.

Хай народжене в яслах Дитя
Обнадіює кожну людину!
Хай об'єднує нас Коляда
У велику та дружню родину!

20.12.21

ШАНОВНІ НАШІ КОЛЕГИ!

Рік Старий в історію прямує

Рік Кози (Вівці) до нас гряде,

Що ж Він нам, шановні, приготує?..

Прагнемо: хай спокій, мир буде.

Актуальним є таке бажання

В час, коли в державі йде війна.

Україні зичим процвітання.

А людині кожній лиш добра.

Хай міцне здоров'я огортає

У Новому Році нас усіх.

А Різдво хай радість посилає.

В небуття йде зневага, гріх.

Хай здійсняться задуми та мрії

Колективні й кожного з людей.

В світлих, теплих променях надії

Вперто йдім до втілення ідей.

З НОВИМ РОКОМ ТА РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ

Рік Вівці у минуле відходить.
Рік червоної Мавпи гряде.

Кожен підсумки, звіги проводить
Й світгле завтра з надією жеде.

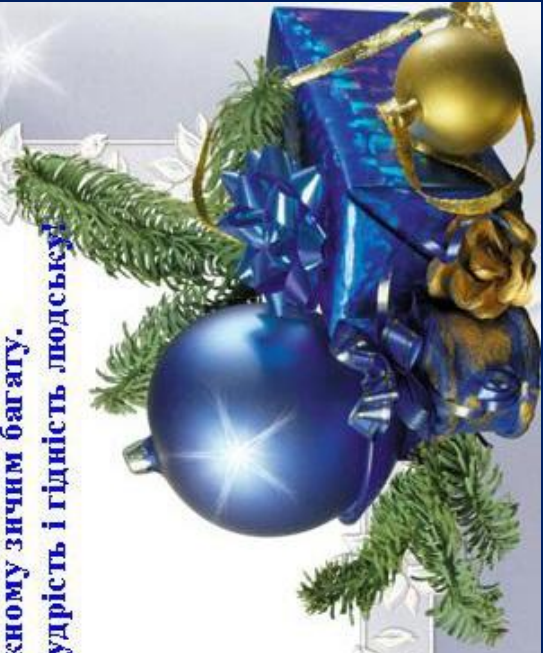
Прагнем спокою, миру, достатку.
Хочем щастя, здоров'я, добра.
Щоб нарешті вже блу краватку
Одягнула на себе зима.

Привітати ми кожного хочем
З Новим Роком й Христовим Різдом!
Хай Новий кращі зміни пророчить:
Бути з хлібом святим за столом.

Хай й до хліба усім додається.
Рівновага наступить в душі.
Хай реальністю стане (не сниться)
Благодаць на всьох українській землі!

Хай Різдо принесе всім у хагу
Світлу радість! Кутю! Коляду!
Долю кожному зичим багату.
Владі – мудрість і гідність людську!

ШАНОВНІ НАШІ КОЛЕГИ

*Збігає час. За роком рік минає.
16 в історію іде.*

*Людина кожна гарних змін чекає.
Коли ж нарешті мир до нас прийде!?*

*«Чи можна тост у новорічну днину
Підняти без ятріння у душі,
Коли чиясь під градами дитина
Оберігає наші рубежі??»*

*Що ж, справедливим, щирим побажанням
Для нації, народу буде мир!!!
«НА КРАЙЦЕ» в Новім Році сподівання.
Хай зброю у музей здадуть й мундир.*

*Здоров'я усім зичимо міцного.
Надії не втрачати ані дня.*

*Добра і справедливості! Людського
Усім бажаєм щастя і добра!*

*Хай задуми збуваються та мрії
В Новому Році - звершень, плідних справ.
Про позитивні зрушення, події
Щоб кожен в Інтернеті прочитав.*

*Нехай РІЗДВО всім душу потішає
Хай символом добра стає КУРЦІЯ,
А горе кожну хату облітає.
Вселяє Віру в серце КОМАРА!*

Веселих Новорічно-різдвяних свят

Вже до нас завітала зима.

Білим снігом довілля вкриває.

З нетерпінням чекаєм Різдва,

Що родину до столу скликає.

Пан господар внесе Дідуха

І поставить Його на покуті.

На обрусі святковим – Куля.

Християни до Неба прикуті.

Бо, як з'явиться перша Зоря, –

До вечері родина сідає.

Лине в Небо молитва свята.

Матір Божа Синочка рождає!

В цьому Тайстві – стільки тепла!

В цій містерії – стільки любові!...

Прославляймо в колядках Христа.

Причащаймося Тіла і Крові.

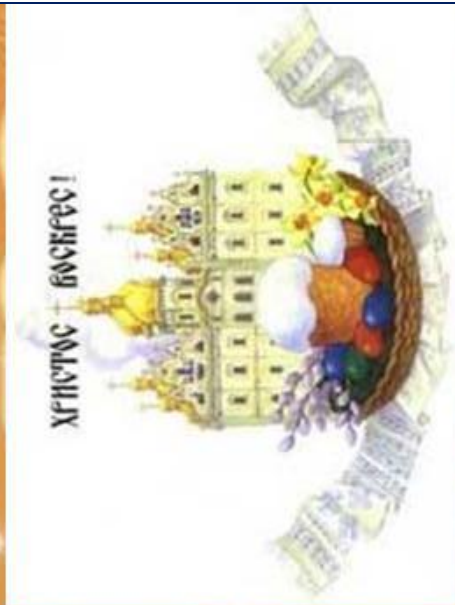
Хай народжене в яслах Дитя

Обнадіює кожну людину!

Хай об'єднає нас Коляда

У велику та дружню родину!

*Великий день,
Що Великоднем зветься,
В домівку кожну скоро увійде!*

І кожен з нас, в народі так ведеться,

У кошики святкові покладе

Кусочок шинки, Пасочку, ковбаску,

Хрін, масло, дрібку солі, Баранця.

У дивосвіт крашанок Божу ласку

Майстерно передасть людська рука.

«Христос воскрес» — на кожнім рушникові.

Ще й дивна ласка, сляво у очах.

Багато в цьому дійстві є любові.

І стільки є майстерності в руках!

Ще б миру, віри, спокою та сили

Ісус Христос державі нашій дав.

Щоб темні сили вресні відступили

Й почався відлік добрих вчинків, справ.

Щоб Україна наша процвітала.

З Христом воскреслим йшла у майбуття.

Щасливою людиною кожна стала

У променях воскреслого Христа.

Заграє квітень в струни стоголосі.
 Всміхнеться Небо сонця промінцем.
 Впліта верба серезки у волосся.
 В людському серці запанує щем.

У кошики під вишивки строкаті
 Кладуться Паска, шинка, ковбаса.
 В цю мить нікому не сидиться в хаті.
 Ідемо до Воскреслого Христа!

З Надією на мир та перемогу.
 Із Вірою у завтрашньому дні.
 – Христос Воскрес! Хвалу співаєм Богу!
 – Воістину Воскрес! – Йде по землі.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Цей день, на диво,
світлий, осяйний,
Коли «Христос Воскрес»
лунає всюди!
І світ довкола
тебе гомінкий
Ідуть до церкви
з кошиками люди.

ВОІСТИНУ ВОСКРЕС!

Церковні дзвони
линуть в Небеса.
А на душі від того
аж святково.
Возносимо
Воскреслого Христа.
У Біблії «Спочатку
Було Слово!...»

Нехай це Слово
Боже будить нас
І наповняє
мудрістю живою.

Вітаємо,
шановні друзі, Вас
з Великоднем та
Паскою святою!

Вітаємо

з Великоднем!

Воркують в гніздах сизі голуби.
Над образами пахне вербозілля.
Кладемо свято в кошики Паски.
Вже Великодня стукає неділя.

До церкви люди вервичками йдуть.
Самі. У парі. Сім'ї йдуть, родини.
Безмежну радість у серцях несуть.

Освятчуються Паски щогодини.

В Неділю до схід Сонця вдарить дзвін.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!!! – до Неба вознесеться!...

Настане естафета кращих змін

Чи тишитись Надією прийдеється???

Попросим в Бога МИРУ та ДОБРА

Для всіх, для українського народу,

Звільнившись з пут зневіри та гріха,

Отримавши від Неба нагороду!

Христос Воскрес! Воістину Воскрес!

www.cherk.gov.ru

Вітаємо з Великднем!

"Христос воскрес!" -десь пролунало,
І на душі святково стало.
Ось кошики із рушниками
Несуть до церкви із пасками.

Святково свічки засвітились,
І всі частунки освятились.

"Христос воскрес" -лунають дзвони.
Хай зникнуть всякі перепони!

Хай у душі панує свято,
Хай успіхів буде багато!
Хай завжди і у всім щастить.
І хай Бог благословить!

Щирі вітання з Великоднем!

Великдень двадцять першого століття

Дві тисячі двадцятого несе,

Сказати можна так, не лихоліття, –

Тривогу, що, надісмось, мине.

Здається: наодинці ми з собою,

Та ще дорогу хресну не пройшли.

Чи ми були, Ісусе наш, з Тобою,

Коли Тебе гріхами розні'яли?!

Чи були ми відкритими доволі

І відвертали інших від гріха?...

Чи ми щоденно дякували долі

Не тільки в радість, а й коли біда?!!

Чи ми жили в гармонії з довкіллям?!!

Чи ми бажали ближньому добра?!!

Напевне Великодня ця неділя

На це знайти пояснення дана.

Дистанція між нами соціальна.

Заховане під маскою лице.

Чи стане ця історія повчальна?!!

Чи, зрештою, тривога ця мине?!!

Так хочеться повірити у силу

Відвертих, щирих, ревних молитов!

Щоденно Сонце йде до Небосхилу.

Дарує Магір Божа нам Покров.

Ісус Христос надію посилає.

Ми славимо воскреслого Христа!

– Христос Воскрес! – піднесено лунає

І воскресає в кожного душа.

Христос Воскрес!

Вітаємо з Великднем!

*Цей день, на диво, світлий, осяйний
Коли «Христос Воскрес» лунає всюди
І світ довкола тебе гомінкй
Ідуть до церкви з кошкками лоди.*

*Церковні дзвони лнуть в Небеса.
А на душі від того аж святково.
Возносимо Воскреслого Христа.
У Біблії «Спочатку Було Слово!...»*

*Нехай це Слово Боже будить нас
І наповняє мудрістю живою.
Вітаємо, шановні друзі, Вас
З Великднем та Паскю святою!*

Весна Єднання і Надії!

*Єднаймося, жіноцтво України!
Зігріймо світ любов'ю та теплом.
Не допустім новітньої руїни.
Своїх синів збираймо за столом.*

*Хай атмосфера щирої розмови
Панує в кожній хаті та сім'ї.
Вже досить горя, сліз гірких та крові,
Що пролилась у ці тривожні дні.
Нехай здоровий глузд перемагає.
Амбіції відходять в небуття.
Бо нація й людина кожна має
Беззаперечне право на життя!!!*

*Нехай молитва нас консолідує.
Спадає Ласка з Божої Руки.
Нехай нарешті кожна з нас відчує
Правдиві, світлі подихи ВЕСНИ!*

Колектив наукової бібліотеки ТНПУ ім. В. Гнатюка

Дорогі наші ЖІНКИ!

Прихід весни символізує радість.

В цілунку сонця подих теплоти

Спріймати все це стали на заваді

Підступні сімі грізної війни.

Та маємо на Господа надію.

Що Матір Божя нас обереже,

Що сповнить небо кожну нашу мрію.

Бажання в матерів, жінок одне:

Щоб повертались вранці-решит додому

Живими всі сини, чоловіки.

Тепло домівки зніме біль і стому,

А ніжність материнської руки.

В черговий раз докаже всьому світу –

Борцем є кожна жінка за життя!

Отримуймо в цей день від рідних квіти...

Хай в небуття відправиться війна.

Ростім дітей! Виховуймо онуків!

Вони – надія наша і тепло.

Хай плуг приймають чоловічі руки,

І проросте надією зерно.

Ми нація, яка цінує волю

Й не зазіхає зовсім на чуже.

Щасливу, світлу дай нам, Боже, долю –

У молитвах благасмо Тебе.

Дорогі наші колеги!

Весна символізується з теплом.

Із пролісками першими у лісі.

З промінням Сонця й світла за вікном.

З бурюльками останніми на «стрісі».

Хай в Ваших душах селиться тепло.

Шановні матері, жінки, дівчата.

Не вивчив жінку до кінця ніхто.

Чи варто її зрештою, вивчати!?

Є кожна жінка – загадка земна.

З їй притаманним стилем міркування.

Якщо приходить Сонечко, Весна, –

Пробуджуються паростки кохання

Як вияв найніжніших почуттів.

Як код душі, як ключики довіри.

Хай ллються в день Весни потоки слів

Красивих, щирих, лагідних без міри.

Добра Вам! Щастя! Настрою! Весні!

В душі й державі – спокою та миру.

Дарованими квітами, жінки.

Причепуріть в цей день свою квартиру.

Дорогі наші жінки!

ЩИРОСЕРДЕЧНО ВІТАЄМО

ВАС ЗІ СВЯТОМ ВЕСНІ!

Усім напевне хочеться тепла,

Душевного, весняного, живого.

В тім році забарилася весна.

Не слухається голосу людського.

Та віримо: вона таки прийде

Із пролісками першими з-під снігу!

Струмочками грайливо потече,

Тим самим розпочавши першу лігу.

Трава зазеленіється довкілуж.

Береза соком стане частувати.

Прокинетесь зі сплячки сонний вуж...

Прийшла пора жіноцтво привітати!

Нехай весна до кожної прийде

З букетом квітів й поцілунком ширим.

Огорне ніжно сонце золоте,

І особливий день буде щасливим.

Наснаги, щастя, затишку, добра

Бажаєм людства ніжній половині!

Здоров'я всім на многая літа!!!

Жінки – це свого роду **БЕРЕГІНИ**.

**ДОРОГІ НАШІ КОЛЕГИ!
ВІТАЄМО ВАС ЗІ СВЯТОМ ВЕСНИ!**

На сонці зріють котики вербові.
Прокинулась природа та Земля.
Це наше свято, подруги чудові!
Це значить, що до нас прийшла весна.

А разом з нею – сподівання нові,
Очікування радості, тепла.
Щасливі будьмо у житті й любові.
Ми – Берегині рідного гнізда.

Молитва наша й світ оберігає
І зцілює занедбані серця.
Хай Небо наші задуми збуває.
Дарує доля многая літа!

ВІТАЄМО ЗІ СВЯТОМ ВЕСНИ

Уже давно розтанули сніги.

Та їх було у цьому році мало.

Жінки чекають справжньої весни,

Адже весна – пробудження начало.

Підсніжники вже вибрались з землі.

А крокуси за ними поспішають.

І радісно від того на душі,

Коли тебе у день цей привітають!

Нехай буде це скромненький букет

Із пролісків, підсніжників, мімози.

Мить вручення – в душі жіночій злет.

Словами поетичними чи прози

Важливо серце любляче на лад

Налаштувати лагідний, мажорний.

Комусь можливо вручать шоколад.

Когось до серця радісно пригорнуть.

Хай кожна жінка в день весни буде

Уважена, усміхнена, красива.

Весна не забарилася, – іде,

Повна тепла, пробудження і дива!!!

Вітаємо зі Святом ВЕСНІ

Закони Божі людству не змінити.
Недавно ще білїлися сніги
Й нелегко ними нам було ходити, –
Та вже відчутні подихи весни.

Тож день весни з Шевченківськими днями,
Напевне, недаремно співпадає.
В устах дитячих – перше слово «МАМА»!
Нещирою дитина не буває.

І попри ціни, що прямують вгору, Хай в Україні кожна жінка й мати
Й статистику невтішну до цих пір, – Всіма і скрізь шанована буде.
Погодьтеся, щодня у полі зору Дозвольте Вас, прекрасні,
Відчутнішим стає весни манір. привітати
З Весною, що тепло усім несе!!!

Вона до когось з квітами прямує.
Інших за плечі ніжно обійме.

Хтось у цілунку сонечка відчує
Її прихід... Хай усмішка цвіте

Сьогодні, в День Весни, в очах жіночих
В житті присутність рідних зігрива.
В словах Шевченка істинно-пророчих
Мадонна в кожній жінці ожива.

Шановні наші колеги!

Коли докілья пахне полянами,

Коли ще літо бабине пливе!

Нам жовта осінь в різнобарвній гамі

Букети квітів ніжних принесе.

Дозвольте Вас, колеги, привітати

Із професійним святом від душі

Здоров'я, творчих злетів побажати

І спокою та миру на землі!

ДОРОГІ НАШІ КОЛЕГИ!

Вітаємо з Днем Бібліотекаря

В осінній день приходить світле свято
 Людей, що нашу пам'ять бережуть.
 І хочеться сказати так багато
 Вам всім, хто творить цю нелегку путь.
 Вам всім, хто серцем відкриває майбутнє,
 Вертаючи минуле з забуття,
 Все, що в людині мусить бути присутнє -
 Любов і мудрість, жага до життя.
 І це не просто із книжок сторінки
 Чи шпальт, подій газетних буревій.
 Ні, це цивілізації "ужинки",
 Що збереглися в пам'яті людській.
 Це завдяки зусиллям праці вашій,
 Такій і непростій, і нелегкій.
 Ми любимо вас, бо ви найкращі наші.
 Вплітаємо в вітання голос свій.

Усіх колег з професійним святом вітає

Наукова бібліотека ТНПУ ім. В. Гнатюка!

*Жовтокоса осінь за вікном
Різнобарв'ям листячко малює.
Вересень ще дихає теплом.
Рід бібліотекарів святкує*

*Професійне свято! Збирачів
Всіх надбавь культурних той вітає,
Хто в житті в своєму зрозумів:
– Без книжок майбутнього немає!*

*Тож прийміть, колеги, від колег
Найщиріші наші привітання!
Нині День усіх бібліотек!
Маємо на краще сподівання,*

*Що до нас повернеться той час,
Де читальні залі були повні.
З професійним святом, друзі, Вас!
Ми скарби збираємо духовні,*

*Без яких душа стає черства.
Без яких людина – це істопа.
Різних благ Вам. Многая літа!
Хай приносить радість нам робота!!!*

Зміст

Ми – УКРАЇНСЬКА НАЦІЯ! НАРОД!	5
Міняються епохи, люди, плани	18
У мові тій душа твого народу	41
Ми – хранителі духовні і мудрості людської збирачі	45
Атестація	75
Alma Mater	80
Новорічні привітання	96
Весняні привітання	106
Смішинки	109
Поетична мозаїка	133
ЛИСТІВКИ	165
Новорічні	165
Великодні	169
Із святом весни	176
З днем бібліотек	183

Ірик З. Й.

Поезія моєї душі

Підписано до друку 20.01.2022 р.
Формат 60×84/16 Друк – Rizo.
Гарнітура Times New Roman.
Умов. др. арк. 4,0. Обл.-вид. арк. 4,6.

Віддруковано у видавничому центрі «Вектор»
46018, м. Тернопіль, вул. Кривоноса, 26,
Тел. 8 (0352) 40-08-12
8(0352) 40-00-63

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до державного реєстру видавців, виготівників
і розповсюджувачів видавничої продукції
серія ТР № 46 від 23 березня 2017 р.
ФО Осадца Ю. В

